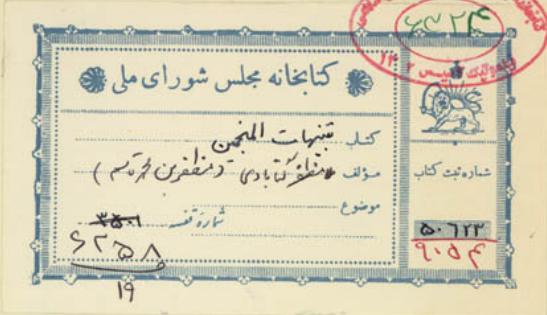
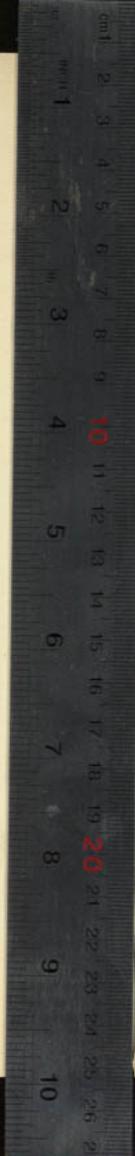

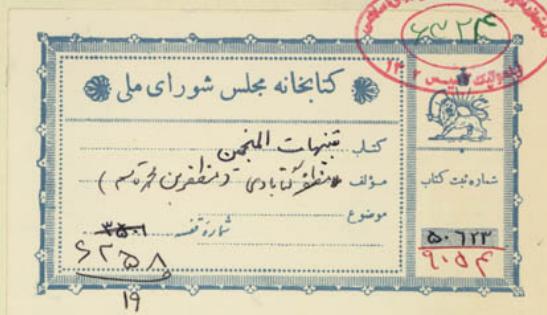
ملی فرست شد
۶۴۰۸

بازدید شد
۱۳۸۲

بازدید شد
۱۳۸۲

مکتبہ ملک

میں
بڑے

~~RE 75~~

$\frac{1}{\sqrt{2}}$

سیف الدین

مکرسی از ازبری بربی مصلح نام دارد که در سری مقدمه در احکام مدنی کوکب بختن از قریباً به جای
در احکام استقامت و حجت و خلوص خواه شریعی و قدری پسخانه شیره مشتمل بر فصلت هست اول در جسته
و استقامت کوکب بختن از قریباً که این ایجاد کرده است پسخانه شیره مشتمل بر فصلت هست اول در جسته
که در جسته می خواهد این احکام را در این مقدمه در جسته کوکب بختن از قریباً باشد و در مقدمه در جسته دال است
بر این عظیم که حداد شد و تپشید احکام استقامت کوکب بختن از قریباً که هدف این شرط را در جسته مقدمه در احکام
ظهور و خواهی خصمه تجربه ای احکام خواه کوکب بختن و در برجی پسخانه در کریفت خلوص خواه خلیفین تپشید که مراد از خواه مقدمه
تپشید که خود از این ایجاد کرده است خلوص خواهی خلیفین تپشید که خلوص خواه خلیفین تپشید در مقدمه دال است فصل هم
در احکام از ترقی کوکب که ایجاد کرده خلوص خواهی خلیفین تپشید در ترقی کوکب ایجاد کرده خلوص خواهی خلیفین تپشید در ترقی کوکب ایجاد
تپشید فرقه ای خلوص خواهی خلیفین تپشید در ترقی کوکب ایجاد کرده خلوص خواهی خلیفین تپشید در ترقی کوکب ایجاد
حدوث غیر و در وروخته شرط ای ایجاد تپشید در ترقی خوبی کوکب ایجاد که ایجاد کوکب معاو و قضاته تپشید در ترقی کوکب ایجاد
و دلیل اینکه کوکب بختن می خواهد با اینچشم در احکام خواه کوکب دلیل ایجاد و دلایل عذر و عفو و دلایل ایجاد و عذر و
سفل ایجاد در شرط کوکب ایجاد احکام ایجاد و خواهی خلیفین تپشید در مقدمه دال ایجاد و خلیفین کوکب ایجاد مشتمل بر فصل است
بله قدم در احکام خواه کوکب ایجاد کوکب دلایل ایجاد و دلایل ایجاد ایجاد و دلایل ایجاد و دلایل ایجاد و دلایل ایجاد
اخوان القضا بازی اهل سلطنت باشند شرط و آن مشتمل است بینیخ فصل اول در احکام ایجاد
طواری خاص و دوم شرعاً عیا ایجاد تپشید در احکام عد که خود از طبقه عذری خواه کوکب دلایل ایجاد و دلایل ایجاد
که در این حالت استثنای ایجاد و تپشید از اینکه می خواهد احکام ایجاد که خود ایجاد و دلایل ایجاد و دلایل ایجاد
مشتمل است بسته مقدمه مقصداً اول در احکام ایجاد بخواهی خلیفین تپشید در احکام ایجاد و تپشید ایجاد و دلایل ایجاد
در احکام از ترقی و خلیفین و دلایل ایجاد
حادثه می خواهد که خود ایجاد و دلایل ایجاد
در احکام ایجاد و دلایل ایجاد
دان ایجاد مشتمل است بینیخ مقصداً اول در حکم ایجاد و دلایل ایجاد و دلایل ایجاد و دلایل ایجاد و دلایل ایجاد

در ظهور میان علامات اکتفت آنقدر طبله در دادخواه ایار و نموده اند مقصد دید و دیگر هیئت بسیار حدوث باشند علامات اکتفت از
۱۲۱ مقصد هم در حرفت افعان ذوقات الاذناه بذوقات الذرا و ایوب هفت اعین انزو و هر نوعی منزوست یکوئی
از سیاره که خلا فا رسایس است کوشید و مینیم چند در راسته ای قصنه شد و نیکت شن ساقمه های سرمه شیر زنده است
۱۲۲ اذوقاییه ذوقات الاذناه و مراجحت از کوکب ایک سنت لاده اند احکام خود ذوقات احکام همچو عجیع ذوقات
الاذناه بسیار بوجع اشناز شر احکام هم ذوقات الاذناه بسیار بوجع بقول عالم و پندت پنجه زدنست در انت در جهات
این علامات و متر و در بیرون طلوع عمرو بشان احکام ظهور رسایر ذات الاذناه علی سیل الاجال میتوانیم چند
در ذکر کوئی به خاص احکام و عده داشت و بخواهی ایلیز از تصریف میان و مضاطیز که مغلق آنها از خواص سببیت پنهان
۱۲۴ در ذکر سببیت خلوه براین علامات پنجه را احکام منجھ تبارت و تفالات خلیم شد که در کفر و مهدوسین کواییں کنی ایز
اقوای ایشانه تائیفیا فقریه قریب پنجه ریزند و ایم ایم و کم

علم الکتب مغاری

ابن اليمان

ای از زنگ

١٢٦

وغيره وذاته عظيم وكم يحيط به طلاقه لخواج وملاد دلها روح وحسن حال اهلنا داحتا اكراد اهل
چالان ائمه بنات باهمانى بلند وقردکارها فداها وقصده شغور در بیان وفود ورقن قوى
وپرسندان طاليف وپر زلزنه دزدان واسیدان اشارها وهاشان برگان وعیشه وسرمهانى خدا
وکشت هست مناظره در علم و فقه و تفاصيل نفخها اگر زمان مطلع شد شدت رسالت
وقدحه در کشته و دوقله طمار و مينا و مشکر و دظامها و اکوشته هست متعاهد ايشد طرق
وبلطفه اهلی این بود وار این در دان و کلات بلکه در کشت باد و کافر از طمار و تلخ و میان او
طهرا و روپانها است منزه و مضرعه درج این در الات بکد بر قوه طحال ملوله در پرسته هم
سفلوقه اور از نعمت ملطفه پیشنهاد علاقت فردن قوى با پارشنا و کار بر ونمای سلطان امد
وپسی احباها و مقاومت خواهشان اور در پاره و خوش مفعلن و بودن عزم و باراندکه و غیره
از کشت هست از طمار و بیشتر شکر کد و موقعه اکثران تائیرات در جماش تائیرات در
سلطان بود کلا کند بر علاقت تلک و سلطان طیون وغور و قتن قوى وغلمه کرد و اخلاقی بر
پرداز از ملته هماقین و پیره راهات کشتیها و شدید سرمهاد وغزی و خواری با از ایام چه استه
در سوسال خانه کشیده بکار بارد و زان را که در حلقه سطیوب و کفت قاتل یا زان ملوله و موت بکار بین
و خواهد رکن کشیده بارد و از زدن بنا و قبضه طارشها و بکفت در زمان و قاطعاً طريق واهله
فلو و کدو هست فقا و قضاوه وار باید عمام و نیک کشت از ارجع از از طعل مسئليه بود مملک با این مسو
باشد بضمطه ملک آن و قلچه طمار و قصده اکتمان و بکشت صفا و اکوشته هست متعاهد ایشانه
وزانه و جمله ایشانه کیا و موقع پاشاهه از عروق پهاره مرک در اهلچیان خواهی بکار بکشت
بولید و قلچه طمار بود و بکی از زع اسکر دفعه بکشید کلا کند بر کشت اسطراع طحله حمل و
حربی و مختاصه از فضاها و اربابین دفعه اهل ارادت و اهل جمال و اکاره ایکونکن کار درم تو
ماهیه و ظهور پاشا ای زنده و انتقام طهار امثال خانلار خانلار و قبیل مسلمانین وغور قفن
بیش ای از ناما دار و بیرون اسنه فنده و مورجه و طاطران و اکناس عالم و مجزا های اذکار هر عرق
کشتیها و خوجه شکرها و ترک هموم دهن میغافت و مقلعه همراه عباب شهال و افلمه هیام اکر حصل
ذخیره تعلیمی شدید لسنی ملوك اهلچیان بود و خوبی بی دلوقت اه و ملاد میتوانند بکشید و هدایه
کنند کان ماسعی غرف و متأمکی باران و بکشت هم بحسب براج و اکوشته هست تعلیم اشان بعضی از زین

جعفر

وفظ در ولاية عرب وقمستان وفارس وپیروز وپیاری او ارض همکرد وکی آباد و زمان
 عشایر و قاریه دعویای باطل و وقوع مصادیق اگر قدر شماره هدغ و لانه دا طبا و عقال بود
 واقعه بیوهاد غلات و پیهاد عطارد واقعه کشیده باود و اکر شهدلیسته بود دلاکشند
 کشند بر کابره کورن ملول و در خواسته طلاقه زنعا با وصفه کار و پیاری میانه و اشکانها
 شده و ناسیم ادیهان زنان و هر کوکی در تند سبله باشد مشهود ایوان وند را کشند
 و مضره دل دل کثیرت تشییش بود در نوچ جنوب کار دصل مستغلی ایشد دلاک کند بخوبی
 اکر زنایه و وقوع مرا و فنا افتخا ایغاد و اکر زنایه متعالیا شد دلاک کند بخوبی و خطوط
 سرداری وقت و فنا همراه و فنا همراه ایاض و تقاضا کشت و مزمع و کار جای بود دلاک
 بحرب خوزیزی راهین حبشه و زنکار و بیرون همه دین و میان اقام و میان رعات
 و انتجه اکاه و اکر شهدت آفتابی عطارد بود دلاک کند بخوبی و برقوت سرمه و مهه قلابون
 مزنه و پیاری کیل زیاده ایان عظام ایان و مولک بیل زنون دهان و کثیر دزی و حمله
 چون و سایر ایزون سوادی و همیزی ایار و دار قاع خبار و دار قاع خبار و دار قاع خبار
 عظم ده و قیچی ایس که زحل در عایش بود و قوت طایه زدان و اکر زنایه شهادت دهنده
 دلاک کند بمنفعه طال عالم و رسید غم عالم و اشارف و جیان و اکر شهدت بزه و بزه
 دلاک کند برقوت طال سلطین و اتفک حکام و شدت سرمه ایش دل دل ایون
 و خروج طالهند تاز و دسته ایل شوند و قاترات رسید این قران آهون ایسا بر زنان خیزی
 باشد بی درین بوج و دخنی محمد ایحیان دل دل و قوت خوبی بخوبی دلاک کند بخوبی بخوبی
 و خنی هم با که ما ایش هلهام در قوت خود بخوبی دل دل و مخاشله عالم
 و کثیر ایچیه و بیاشت خوا و پیارهای خوف و افتادن عدا و ایه و مخاشله عالم
 اطیا و احکام اهل بضم و خوانی فعلم و هراس و هم در جلدن و قتل معافه اکار و بشکی
 سال و فتن ایشنا و زنده بادهای سعیت فنا ایشان و خوابی طایا و بد مالی درز ایه
 و بیکاران و سستی خرم در زورین و بودن سردار وقت و زخت رقص و اهل قلاده و
 جمال ایشکیان و قاترات بخانی و موم بیان و غارمه شنخون درکه و پایا و قاع و
 زنده ایشان ایشانها و اغلىلین تائید راقم ده و زمین مغرب بود **که** در جوان بود دلاک
 کند بفتن در زمین عرب و نهادهای شمالی و جعلی بیار و دهان و فنا ایان و بیکاری ها

وکی

۹
 در سختان و ظهور ملیع و اکر زهه مستعلی بود نهوده و ملیع باشد و پیاری بیان و باده **که** توی
 بود دلاک کند برشت خاطر زنان و مطریان و پیاری ایشان و تلق شده ایه که بزه هم
 من ایشان طام و کسالهای زن شدته هم و مهه خانی و معلم که قمع مطریان و بیان و میع
 قاریکی اکر نحل مستعلی ایش بیان اند کاکد و کشت بیو بود و اکر زهه مستعلی بیو بیض
 ایشان ایشانه بود و کی بیان باشد ایما بعینی ایز راعیت کوکید **که** هر ده رث خاکی دلاک
 کند برقی زنان و میع ایه و خوشیان و بیان در طبقه و پیارهای خیز و مخاخن ایشان
 و زار و سیاست ایشکی زنان ایشون و رغبتی هم پیو سالخورد بیکاخ و طریه زینیه نشا
 ایشان و زاده هم و ایثار و عیار
 و کساد بیان ایشان و ایشان عیار و عیار
 بایجان و عیار و عیار بیش باشد و ایهه در دلایت عرب بحرها ایقند و باشان زن باشد **که** در
 باشد سرطا ایش و بید بیان زنان و ایوان و ایار ایه و ملایه و بیارهی و بیارهی ایه و
 کومند و نشاط در دهه معم و کشاده خاصه در ایلمیم و بید نور و موت بیان دهه مضم
 در دلایت دهه و کم خود دلاین و قحط و کیهان در دلاین ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 بیکی فر و زو و موت کی بیان دلاین دلایت باده ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 و خنیت باشد **که** در سبله بود دلاک کند برقی ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 مطریان و ایشان خونی و عیت که در دهه زنان دا هل صرات و لکان و مخالت ایشان و
 خواری حم و لایه می ایشان خشکی ایه اکر نحل مستعلی باشد بیاری موت خلاین بود و ایشان
 جنود ایهه و بارهای ایهه مصیر مصیله ایت **که** در جلد بود دلاک کند برقی طال خانیه
 ایشانه طار و دشواری ایهه
 شد دهه و ایهه دهه خاصه در تله عاشر قیان کند اکر نحل مستعلی باشد دلاک کند **که**
 چهای بیان خاصه سفند و تقاضا ایهه
 و ایهه و کثیرت موت پیاری بیان زهه و خانه و شنیه همراه لکشند بیکت بیان
 خوده و خواهی بیان و ایشون کیان و نیازی ایهه ایهه ایهه ایهه ایهه ایهه ایهه ایهه
 و سهه ایهه
 شد دهه و دشواری ایهه
 و خانه و شنیه دهه مترقب و هدایت زنان پیاره و مخانه و ایهه ایهه ایهه ایهه ایهه
 و کشانه ایهه ایهه

وہشتی

وقت

موجع

ایران و تغییر هم اور ارتفاع غارهای دیوارهای بمعنی سوپا دیواران در وقت خاص آغاز
و تغییر علم و عروض در این مکانات میگردید و پس از میگذران و خوش نشان طالمه و طالخان
ملاحته از اینها و جلوگیری از خبر از دروغ و مکر و عذاب در میان خلائق و در حقیقت اینها همچنان
و شدت احیانه از اینها و جلوگیری از خبر از دروغ و مکر و عذاب در میان خلائق و در حقیقت اینها همچنان
بود چنان در امثال و میان اینها باشد در وقت که در اسلوب پویانه کتابهای اندیشه داشت و از این
دشواری و خود حسنه از اینها بگیرید و در وقت در حقیقت اینها کارهای و مکر و عذاب در میان
رسوان و میاسوان و اخنا از اینها و موت کیانی بزیر رکان و بیان در وقت و از این متن بقیه بود
مزاید رکان ایشان در وقت که میگزیند خورستان و ایلاند مطلع در وقت و از این متن بقیه بود
بود و صدیقه باران در وقت در قوس بود دلالات کند بر مدد وقت اینها و از اینها بگزیند و مدد وقت
اکوست باشد و بدلی امداد خیر و بیرک و اسلام شناس امداد مان و همایه در طلاقین و راست
حسون از اینها مدار افساد و میاد از اینها نهاده است کاران معجی و دلایل تیکی طلاقین و راست
و ظاهر باعث و دفعه منعف زنان خامله و اندیمه ماله دیوان و میافان و نکره رسمل و رسایل
یمان مولوی از اینها از خصائص مخصوصه اینها و در حقیقت همراه اصلح خاله انسانات و بینها و غرفخواه طیور است
در مشت خالی کلار ایشان در وقت که میگزیند بر میگزیند و در حقیقت همراه اصلح خاله انسانات و بینها و غرفخواه طیور است
و عوض از منهل فکسان و در میان مردم در وقت و فرم میگذارند و میگزینند بر میگزینند با خاله انسان
حکم ایله و دیوارهای سرمه و اینها بگزینند در وقت و نکره طعام و اندیمه و قیصر اکار و بوزرل زاده اند و اینها
و زنان ~~بجز~~ و شاد مزرعه عات و دوچریه کشیده در وقت و نکره طعام شنیده و بین زنان خامله
و کوششی کویده کشیده بر دیوب و ایلاند برق در وقت از اینها مطلع متنعلی باشد که نکره میگزیند بر میگزینند
و سکته کی این طعام و لایه کسر مطلع بود اسقا امداد باشد و سکته کیست
باشد و بیان در رسمله بهود دلالات کند بر ایشان شفته کی طاله انسان و در میان دلایل میافان و رسمله
عوام از اینها سرمه و ایله و قیصر ایله و زنان رنجه و اینها طعم و بینه انسانات و تلف طلاقین
اندر رسمله دلات ایله و دلات ایله و قیصر
میان و نمیگزیند در وقت فاصله کسر مطلع باشد فضایش بین اهل ارضی و اهل انداد و اینها
هواد و وقت اکه در صدی بود دلالات کند بر ایله و کفر ایله رسمله و میافان و میاسوان
وقوف قسم افغان و ششده راهها و خصوصیات علوم و نظرات همراه ایله و وقت شاء

ویان وستان بان وچار یادار باریم وچار درجت این طایفه ویکن که هواخشت کرد اکر
دکلیل و شواهد دیگر بوده باشد و وقت نزد مقتنی بود و نقاوت نزد مایلیکان و نوشتن
خطوط مروره در رفع و تباهر جا لایه میرانات بقیه منافع ایار بایقیه وحدت در طبل بود
دلاس ایستند بخلاف میوسن میوسن و سفنهای دریا و آنده خواهین و خدمه و غایب کردن
آیه و اعداله او را وکثر موت درم طرف زندگی خطا و هزینه خلائق میادن زنان
اسکر زمان مسلسل ایشان را عرض نمایان و ایشان را شدید و کثیر میان ایشان
و اکر طاره دستگلی شد اسقاط جهوده و اندکی کشته درین و گفتار میان ایشان **ک** در عرق پر بود
کلاله کند بر شوشش اهلی زار و اداره بیرون وچار و نزدیان میان اعوان و مسامیخ بند و آشید
و خصوصیت میان مردان و سلاطین داشتند راهنمایی و کران نزهه ای و قوع جرمیه این متفاقان
دو پادشاه و کنفر طاعون و موت مردان ای ای مخلوق و مخلوقین و مخلوقین و مخلوقین و مخلوقین
حال کتابه و زمز و قوع مرد و راهیه باران و رعد و برق بیان کرد خام سغلی
بود و حد و نظر بود در ایشان قابلم و اکر عطاء در مسلسلی باش جو میان دو بزرگ
و ایش شود و هملک دم طاعون در مواضع مستعد **ک** در حوت بوده کل ایشان
بر سو عالی کتابه و زن و وکثر متم خواهی مدد و داشتار و بسیار بحیره طوبی
و ظلت هوا و وکثرت ایها و بسیاری ای
و اهل افضل و کساد متمهای ای
و ای
و وکثرت نم و باد ای
میغ و وکثرت باد و بادان **ک** قرع ای
هو است ما ای ای ای ای و در نزدیان ای
او باشد ای
و کویندا کر قدر بیان ای
در نسل ای
و ای
بیعت در حمله و دلائل کند و هضرت رسیله ای
و خوره و میانه

در وقت وفا اممال اسما فران دریا و ملکا علما و عزرا و اشتفت آنده عاصم خاص دنایان و تشویش
مالی ایران و طغیان اگرچه بناها و کارخانه هادرد و اکرخانه مستعمل بودیکه باران باشد و اکنون
متخلص و بدبینی این راه بود و بینکشت و لایحه ^{مشکل} در رفقات کوکب با پشتی دستگذشت
اینچه درین اینچه عذر نمیگیرد و معاذر مرتضی و شریعت اینچه عقران رخچ مطلق اهل لعل عبداله واست
دهدزستان و افغانستان و ایران و اذربایجان ایلی کوششی افوهی مستعمل بود دلاخانه طبری
عدل و راستی اضافه در میان بزرگان و حجتت اشتن مملوک سادات و ملکات و علماء
قمارا و اکرچه غایی میگردند برقشه و میداگردن همان و نهادت بیدن
بغضه و اشاره و مولانا اهل عرض و دین و فشننه ایکھن و با بحاجه امتحان این دو کوکه بیلد و
برگت رسپل مجموعات و غذاه از ملی و عالم و عزیز و سلطنت سلطان و ناخوش خواه اهل نسل
و ادبه تقلیل پیش ایان و طبله ایشان رخچ و شریعت و دستگاه ایشان ایشان ایل بر قبور طحال
ادیاب للاح و امر و معجم شله ایشان که وعده زدن بیان ایشان خاصه در عاصه شرقی و مصادره
توان سکاران و فرسنادن لشکر ایشان بیوب و غفار ایامات با دسموم و فقصسان ایان
و خشکی هم واقعیتی همی قصد ایشان بیوره ای و اضفای ایاندن قلمه ایهوم و ضاسه ایه
پادشاه و سلاطین و زادن دری و مکری هوارد و وقت شیمه که در دعا شاهزاده بطریق ایانات
فراری طعام و زیبار بیان ایهور و عظیم خون و سفرا غلبه ایی تایرات در جانی شرقی ایی
وطرف خراسان عزیز فرمانیم و دخواه بود دلاخانه کلدار استادیا حلیت و فخر ایه
بر زیان و دلار و اشاره و قوته و موت و در اهل عرض و عده ایان من مجده این و مده
و فشننه ایشان امیر عزیز و دزیر و وقشی بزرگان و کشاده کی و مکری هوارد و وقت
و عزت ایشان هرم و قوع قل بوجه مفاسد و پهارها ای اعزام و ایکشان ایشان تایرات
در دلایل ایشان هرم و عراق و ایان سوم بود و هیچی ایت در رکایتیه و مهاری کی ای فران
دهان بیان و قلت ایان و خلا اینت رفیع میان بزرگان و عزت سلام اکرشنیه ایه و میتو
بود دلاشکن خاطر و عدل و ایضی دل و میتو ایشان بزرگان و حرم ایشتن مملوک سادات
و ایشان و عده ایشان مخجلی بود و ایل ایل ایل ایل ایل بید و میبا ایی ایه باشد و قلت
ماران ^{۲۹} در ایسید بودم کی ای مملوک بایل باشد و خدا ایشان بیعنی ای موانع ایوی ایست
و ظرفی ایشان ایدا بیان و سقط شدن دوابی ای علوی عرض و فقص ایه ایه عیت و مشد

دُوْرَت

بازارشای متواتر ناف و صلیف ما نهار و میل دم بدل و اضافه هام و خاص سحر اقیمه ددم
و عمومیت بر و بکت باشد **ماضی** سعدیون در مثنا انتیه الاتکندر عقیق نان و قبره های
و بکدن پلکهای و امامت در دم توتن اسلام و ایرو طرب زیر نینجاها و خصا و وزرا و رئیس
در دزد و راجه است حماها و اعدال حوا و سندر چنان و فراخ طاهر و مسلم دم بخرا دعا
و آنچه ساقی ای
و نباتات و نیکی کشت و تمثیل و مصلی دم بخیم سوچی و قوت حال هله شرقی **والله** در حمل و بودا
کند بصالح کاره قضاوه و خوبی بحال عورت دست و میل ای
نکجه او و اعفنا را زوج و عفت نان اهل طریق بیم علاوه رفیع بیه و ریخته ای ای ای ای ای
و بکدن راهه افراد خیافت و صحته بایل و رفیع عادت خیانته و عزیز بسراهی فهمی قیل
در شمام و فلکیون و ای
ماش لیلی ای بخارا و شادی و خفاشان **که** در اسر و بودد لالات لندن بارانی و محنت خلائق
و بسیاری دم و دنیا ره طرد راه کار و ایمان و عنده اهل طریق بیهاری سو جهاد و رفق
دان ایقناه و اعدال حوا و نکسنه ای سعاد و اقد من خد نان کار و روح نان کار و روح
قضه و ای باید و هوشی حال المارسان و بازه کاران و ای
با هم و اراده دم و موت کی ای
مستعلی و بدهی ای ای و موت باشد راه بایل و بسیاری مشمشه در راهه ای و خوزه نان
که در قوش بودد لالات لندن برکت ای
فواده طران و صدای احوال خواهی و قوت حال ای
لکه اللذ نیان ای
عر و ظلم حکام خوزستان بیهاریا و سیاست نهودن بعضی ای
سرا بی اینی ای
د بایل و قتل کی ای
وقلت طعام سقا در میان اهل سواد **هان** سعدیون در مناشی خلائی د لالات لندن
برستی حال اهل طبل و سریت علیها و فقا و میل ای
و برآمیں نکاح را و جمعیتی ای خیر و اجابت دعاها و بسیاری نعمتیها و نیزه

فضلة واسارات دن ونجد ونخل الف سر زرا ومارد بیان پنهانه وعلما وآفقت کیا نہ مشاہدہ
کشت حساوی ادھاری فی مخفیت و محرب و خوش روز کار و حرب و قفلان غیره و نہشناه و نہزرو
و دریافت للاله الامی و فوج ظاهر کرد و دوم کی ایمان امشتری سعیل انشاد و عوستان شریحی
بایلان بخت فارس و علی ایران بود و طلاق معنی مخصوصی پیدا بسیار کیا بوبان باش و نظر طبق
و بنیات مقامات منع و مسدده در داشتند ای دلالات دن و بدری سفر جاهی را با وضد کرد کیا
لسبت بوز را و از واقع فضای اسلام و قوای اکران و کشت عزیز ایمان و مخفی ایمان و خوارج و مسلم
ایران و اخراج حجاج کمیکا کشوند ای خدا و ایمان کی مصادران و شنیدی در بر لاد خوارج کی کیا
و خلائق بعلم و شراب و کفر در سر طبل و مدد الالک کند بخلاف صحبیوسان و مقدیبر کان بـ
سفلکان و خوصیت صاحب و موسی ای و جمیع تسامران در دن و ای اور حم ملولو کی و کابیر فرمان کان
و محفل و مدنوب شن آن و دفچان ای
و فوج را در خدمت و کفر در سرطی و دل دل لات کند بر قمع در کایست علی و حربی ای مخفی
و سی
و خضبان ایان و غرفت هال راهه ایمان و غلکی کردن ای
و سرچ هزار قنای ای
مستحقی ای دیونت و قویت بعثتی فضول و دو بیکار ای مژربان ایمان و فراخی در ای ای ای ای ای
بری ای مخصوصی ای دی خفجه و علی و عربی فزع اهل خون سیاست ایان سکان جیل و مفترز و ترمه و کفر
در جو تبود لای ای
با کار و ای
و حکمت حسکه و دلایل استشام و ایقان سلاطین و فرماندهان ای
ایان بخواهی و حربی و موسی و سوت حوا و شری و دن سنم د مردم و المحتشم سعیل ای دن و حکم ای ای
عری بصر کشند و بار عیتی ای
مستحقی ای دی ای
قص و قمع و قلم کی ای
ایی و بیرون ای
سند رسی خلاقو خوشحال مردم و سر صلح زنان و دیواری طبیعت و مهربن بیت و کیت
کلکه ای و تولی مردان بختی فراخی طعام و ای ای

و در این سال‌های پیش با این مطلب در مصانع هواپیمایی دلالت بر قوت اهلاد بدان خواسته شد
جمعیت‌ها از خرید رفاقت هم بمناسبت میراث و میراثهای وابسته داشتند و در مطلع طولی رفاقت
نیز این طبقه اول را مسماً و حقن باشد های خوش و متمد استخی طبلون و بسیاری میانات و مطهروان و فتوخی
که این میانات دلکل در رفوقی و روح احکام شرعی و قوه مندن و دیگران و اینچی موافق نداشند و این
رفقن اینها را دشمن و در رفقت و بیکل احوال اضدادی اداره کردند و بجهود آنها در قوت اهلاد
بسیار خبریت و طلاق استعده و عوقب نکاری انجو و بسیاری خواهشان را می‌دانند و مطهروان
در رفاقت متعصب های این و اسلام احوال اینان و نکرهن فواید اهل طیاران و فرقه ملکی و دعاخوان و دستی
احکام فارس و قوه کوتاه اهل اخلاق و معموری اهل ایالات اکوئیتی مستغلی بعد صلح حال بادشاه عراق
در عرصه شدید یکی از زرگان انتہیه اداره امریک میکنند و بسیاری اعکشت و اکرمه و مسئلی بود
سادھاله ایوان خواسته ایوان باشد و هلاکت بزرگ از ایوان ایشان و در ایوان باشد ایشان که در بر اصلاح
حوال ایمان و نیز فواید نیقا و فقیهان و مطهروان و امانت کنیه و ایمان هم و وقتی زیج و
اسکان میان و بسیاری جمعیت‌ها ای هرم و ای زرگن نیقا و عدل اضافی در هرم و ایستادی
یافت خلاصی و معادت خوبین و در فتوخ اهل طیاران و فواید ای مقدن و بیکل ای علیه و اکوئیتی

ولی اسها و اعضا الهماء و نزد مسیح خلائق و این و زنگی کشت و زیرع و ساختن
بقاع خیر و کریم ضیافت ها و رواج اینها فقشہ و کریم انسانهای خالق
و رفاقت دار ارشیع و فراغت در قاب **فکر** در شریعت بود که ای کند و کریم
نیعت و سلامتی کشت و زیرع و غفت در میزان و اهردان و طرب در نیزه
شمار و علم انسخه آنکه اینست و کشت و **کش** و **کش** و **کش** و **کش** و **کش**

شمار و سما و ساحن ۸ تیری و نیز ب عده هایی که در این مکان
بیهوده و خوشی هوا و امن و راحتی هم و زیق ابیانه هلاکتی
از مردم خورنگان و صفت رسیدن با اصل رسم و بصناد این من اعمال

ایشان و گزینش اول را شادی خواهیں و مجهد است باری ندی و آنکه مشتری
مستعلی بود دهلاست اهل خوزستان بود و پیغمبر را و مخصوصیت باریان و آنکه هر
چیزی که از این دو ایشان گرفته شد از قدر تقدیر شد و این ایشانان که از این دو
نهاد

مسعی پرورداد اهل بابل و هورسیان بود و مرکز بر سرحد اهله بابل و آن در سبک پروردگاری نهاد و مخصوصاً در این کارهای پروردگاری از این دو اندیشه میخواستند و مطربان و مسلمان علّات و از این کارهای پروردگاری در این دو اندیشه میخواستند و مطربان و مسلمان علّات و

نباتات و ساختن عمارات ریجیز و حمل و صدم مانند مردم بالصحراء و مهبل عالم و فضاه طب و نوتنا طحالم و اعتمال هوا و مصلی اینجا به کمال اعلی حکميات

وَرِسَايَاضٌ تَوْحِيدِمِ فَاضِلٍ حَكِيمٍ مُعْزٍ فِي كُوبِنْ دَلَالَتْكَنْدَرْ بِرْ عَاصِمَشِنْ
وَكَلَارِتْيَنْ إِنْ يَادَشَاهَ كَوْمَ وَشَاهَ دَأَنْ كَلَارِتْسَلَمْ اَعْدَامْ خَانِدَنْ وَشَادِرِي
اَهَا بَارَا وَنَسَاءَ حَسَبَانَا اَضَارَا بَخْنَارَا وَنَفَّةَ اَسْتَهَنَا اَعْلَمَ طَرْفَوْ

اصل بیان دسترسی برای خود ناتوان صادر ملک و موصاصان بر اعانت هسته ای
الخوشتر و مستحلی بود تخصیص اهل فرم بود باید شاه و وزیران اهل خوزستان
و ایلام را هم مستحلی بود سه کشور و گیلانی ها می بودند و در کایت

ترکستان و اوراق راجع به سعادت آهون از سایر افراد است سعدیون و دو دو دنیا شیرازی
سعادت‌گاه‌الاخضری **کل** در جدهی پوچک‌الاستدبار اصلاح بدر فخر هر چهار یار

بـلـخـاـ وـأـسـدـاـ حـوـاـ وـأـسـدـاـ حـرـفـيـ وـكـوـنـيـ قـلـيـ زـانـيـ تـهـاـنـ وـمـوـوتـ
حـلـاغـنـامـ وـقـلـطـحـامـ دـسـعـدـعـقـ وـسـوـاحـلـ أـجـارـ وـكـهـنـيـ طـابـيـ بـارـيـ حـوـاـ
وـبـيـ حـلـاجـهـ وـسـلـيـ وـسـلـيـ وـسـلـيـ وـسـلـيـ وـسـلـيـ وـسـلـيـ وـسـلـيـ وـسـلـيـ

می خواهند که درین میان از هر سی و سه نیز سی و دو نفر و دو پسر و دو دختر
من و مادر و هدایت شاه و فلقیه دار و زهره مساعی و پادشاه و هم بعضی برخان چلک

خواست

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

ک در عقب بود دلایل کنده برگشت باز نمک و طرح و زرایم کلار و اهل پیغمبر و سلاطین

از دربار پروردگار مدتی در سرتیپیت بازدید کرد و در پنجه خود را و دست را درین میان
مردم در آن قبور فناق واشیر وحدت غم و هم در بادشاھی و قعده طبقه درین
ملوک و وقت ملک کلیلی القدر و گفت موت و داعل و حسن حال دنیان و خوار

فوازیه طریان و دشواری وضع جمل و اکثری مستقبل بید بمالی حکام با بل و قتل در خرسان و آذربایجان و مستقبل بود اند و ملک کوهستان باشد و کثیر صوت و اکرم

در جویت پیش دلار ایکنید برسیلی میان ملوك و سلاطین و فرماندهان و سلاطین اهل
باد و قراو کشت امداد نا منع و ساری خدا راعت و دیگر ارقاءات و محضات و زن

کیا وہ ہبوبیت ناچ حیر و امن و فراز ناطرا مارہ و فوع جنتیہ مان کارہ با عالی و درجی
بغفت و گفت زیرت طلبان آنکھا و سلامتی کیتیا و فروشنن آشوب و دفع نزاهمہ و دفع

ایرانیان و قوم کاچهای خوش شادی علما و اقاضاء و صلح حمال را باید بمناسبتی و
رفته ردم آگوستینی متفعلی اسلامی خلائق بود و سیاست رعیت و معاشری و
اعتدال و امداد و نیازمندی داشت.

خوب نیان حامله و کرد هم مستغلی بود اتفاق فتنه بود در موصل و موتو زمان و هر رت
بادان و کوئین قوان نزدیک اول سال با اتفاق اور و روابنصل با او اخیر قزلان از خزانات علیه
کاریانه و این اتفاق را از این دلایل داشت: از این دلایل اینکه این خزانات علیه
بادان و کوئین قوان نزدیک اول سال با اتفاق اور و روابنصل با او اخیر قزلان از خزانات علیه

اتفاق نشاند که این میک از امن و ماین حارق و عذر اند و خوش و دری رساند
آن بسیار ده همچو حکم ادان را باید اگر بسیار کرد و آن شری یا عاطرا در در منشأات
اگر این شری قاد عطاء در و متنی بظلفا دل بود و در حکمه اها و حدو و شری باع

ویج و پرچ اینست عصر قرون عهدانه و مسری محدث میں پیر و زر و سو و هشتاد و شصت
و شدید و منفع و قید را نشان کوک و امان قران باشد چنانچه بزید خفیست و آینه
کلات کند و اطمینان میان علماء و حکماء و طالب علم و امارات و راستی و نیکی کمال صناعت پس

کو شنی قریح بال و مصلی باشد دلائل کند رفیع حال برگان و دشتهای ادن کارا باید عرض
عل و سیار بخوبی و این راهها فراغی طعام و اکر عطا و قریح غال باشد دلائل کند برگان

و درستی امداد بوان و خوار و قنعنخان حق و سیاری محصل علمه و امدادن اچاصیح و روزی
بازارها و باجهله استراج این دو کوب دلیل بر اهدافی معتقد بود و دعوه قلعه زدست و راست
از زبان از این نظر میگذرد و این دو کعبه عالمی داشتند و در منشی ائمه و دلاس اند که در روز کار

وامن ومرغبي موافقه دم بايدل بعدها در سر برداشته شد و می خواست در اینجا
هزار آمان و صاحب ایقان و مستوفیان و در پیران و متوفیان و خوار و راسته و لعانت در بیان
و آمدن کار و آنها و بسیار به هم جوهر و قمع نباخواش و نوشتن خطاباً و مذاکه ای داشت

وَشَجَنْ

مکانی

از مملک و سیار آنها کشتی با رانها و شلات ریاح و فور قم غ و ماهی و اکستری مستدل
باشد حکم بی اربع غ و ماهی بد و حدث مرما و باران و اکر عمار دستعلی بشاد حکم کفار
فرزند خود رضایع دند و زلزله را نویز جاده شد و قطعاً کشتی با ران بود مضری با قدر
شنانه اسیع و برج اشیع فران منشی و قرق طلاق دلاحت کشتی طبیع و بم باشید میں در میان
میں ^{حکم} در میله آشی باشند لالا کشید هر کشتی کشید کو کوان و خصوص اینان باید کرد و کواده
معنیز کان را از فرمایکان و سیاری اجبار ایچجه و حمل اشد دلات کشید بکش اکه ها
و پسی خال سافون امن و رفاقت خیزید و فروخت جوانان و زینت و ایش و شنیده
ز زنها و از ای طعام در ولاست خاص برخ و کند و حسن حال اهل ایزار و فوت حال ایزار
و هر زیار و در وقت کار صمام ایاس و ایی راهما و ایخار سار و ایان و مصلح و حدوث باران
در وقت و باران در وقت و اکر مستعلی بود سیاری ایچجه و قطعاً بیعی حبیب
سال بقدر و دلات لاله در عزت و بزرگ طبل کردن عالمی زید و فروخت جواهه و ایش داشد
در اسید و دلات لاله در عزت و بزرگ طبل کردن عالمی زید و فروخت جواهه و ایش داشد
فران و غبار و معوجه موارد و روانی هقد و اکر مستعلی بود دلاحت کشید و هوا خشک شد
و اطاعت ملکه دنون و روانی هقد و اکر مستعلی بود دلاحت بکشید و هوا خشک شد
و پیغام دوایی بایش در وقت در قریب بود دلات کشید بروت سط باران و معینه ایش داشت
دلوه کل ایش در بحث ایش هماری موتو شاعر و عقوبات هم و توقف در ایش
و ایان و پیغام حل و مصالحی بیان در این عین فران و خلاصی بیوسان و بزد و حکم و میل
مرم معلمون اکر مستعلی بود دو خانه ایش ایشی و قدر مثاله شنی کشید برصاص حا
باده باید و از زون آش برو خانه ایش ایشی و قدر مثاله شنی کشید برصاص حا
عامت و قوش ایشان وزن باید در وقت میافت رسیدت با ایش و اکار در بوز
باشد لاله لاله در وقت و بعیت عاته و بزند را دکان و ایچی اهنا و رسیدن کار و ایشان
و ایون بود ها و فرانی بقیه و راهن اهاتین و ایش اخبار و میل و کشتی دواب و ایان
و پیغام حل و ایش ایش در وقت و تنشی در بایل و بخطه در فران اکر مستعلی بود
کی ایان و آش بود و اکر مستعلی بود دکنست ایشان باشد و خطه در فران اکر مستعلی بود
فارس و خطه در وقت در میان درستند بود و دلات لاله ایشان باشند در وقت شوش و ایش ایه در
بر و زنست بزکان و اهل بون و حکما و بیکن زنعت و معی ماکلات و ایشان غافله
با راهه ایش در وقت و تنشی بکاران و اعیان هوا رفت قال و زن و ایش و بزکان و لانا
کیان

اشراف و فکات فرمایه مطربان
و فرج عظماء ناصری خوا
و طربت رضا صاحب و خان افانت
غناه از راه و صریحت غلچین

ویژه و کفاری جو از اهل فتوح و زنان سلطنه ویساست سیدن و ظلیل هم شناخته
میگردید مدتیکی از زمانهای باشد و آمدن ملع دروق و اکر زهره مستغل
لهم در مکحول اسلامیین بود بین و علاوه اطهان در مدل عبور دلالت نکد بر قوه
الله اسلام و عبته هم هشت و نجف و رونق تهاران و قوالان و قفادان و بیگان
ندلی و سری هوانا ناس کاری از وج و عزیز شدن کیران و عرق در زمین عراق
وقت حال الوش کیران و کرفت ولا یقایا و اسرا برده و موت ندان روی و تیق
کیران و کله روت خوشنی اکر رخ متعلق به ملان علک خورستان باشد و ملته
سام و سری همان اکر هم متعلق به اشده در حادث شود اکثرر و لای خور سمن
فریح خواه در کوهستان و کرفت باران ^چ هم درجه در منتهی همراهی در لالاند
ساد حال منیان ^چ هم برادردن خون و پشت ایکان و لغایه همراه ایکان کار اشند خوش
لی نان بکار و بدلی ایشان و بدنا خیز ایشان و افکن کیران و غلامان و قوع
نمیگذرد ^چ در جهود ایلکند برخ معطران و نیز در خلائق و غلبه زنان ایشان
عن کاخهای پر غصه اسماط ایجر و خاله ایشان در ایشان و سوابد کاران رهی و
ندل در وقت موسم ملکی و شیعه مرد ریکان و بادهای خاله و نشی و ندا
پاهها و بدلی خاله بخار و اکر رخ متعلق به دشمنی زوایه باشد و کمی ایشان از زهن
متعلق به موت ملک کوهستان بود و هفلاک عملای ایشان و بسیاری ایکی و دخانها
نیز باشند ایلکند بر جوده فتن و بی جویی سیدن مفترت باهل عالم ایشان
در دلت قبریه و ایطار و کرفت هفت و نجف و مبلیان نان باعقال ایلکند خصوت
خوارستان درین وقت باران و زمان و تاریکه ایکر رخ متعلق به
ایچ و اسماط ایجر و بیماری طبلان و ایچان و تاریکه ایکر رخ متعلق به
خوارستان درین وقت باران و اکر زهن متعلق به ملان و زنان بود و کرفت خوار
چیان و بسیاری ایشان و خوبی و باری عربه صلاح حال ایلکند در دل ایشان
بر بسیاری باشند و سرمه و بسیاری نان و نیز بود وا باش و مقوف اولاد ای
ام و موت بکی ایشان ملوك و شاهزاده در زمین هزب و کرفت ملع در ولات جبار
ط و قلاده ایضا اکر رخ متعلق به دشمنی بود و دل عراق هزب و در زمین هزب و
وکمی ایشان اکر زهن متعلق باشد لب بسیاری بود و اقادن حرب و بسیاری ایشان

بل وفت وغوغای خانشید اقلیم سیم وشم وسایر بلاد منتهی بهیچ و غطای روزن در اهم
و قلوس و قلی فساط طران و بیلگلار و ظهور متعابان کیما و گردان و غلبه رویان
و رخن هکیوا و ظهور عالمات آسمان و داغ و دار و در حمله بود دلالت کند پرسنیست
و لایه نام و هربه فلت اینچیها و مقالیان ایان ایانی باشد ادرولایز روم و زرستان
و خروج لشکری از طرف هیره فلت و غارت کردن وحدت امراض ایصال ایام و میان
واسر و بعد بر قریب مباران و ساختن آلت جوبه بعنی هم بخت و خوبه تجارت و
اهل ایان راز و خواسته طلیله هایا و وقوع نهانه از ظهور کدایان اهل شاق و هشا و چت
عال و کاره ای راحیف و خانه ای از هم اهل ایان اهله ایان اهل شاق و هشا و چت
کل و بابل بیوق و دهل در میان اهل ایان اهله ایان اهل شاق و هشا و چت
و منان عرض سخن و اهل ایان از کل مرخ مستعپید در زمین شام قتله باشد و دشمن
عریچ ایلک و باران ایل اک عطایه سخنلی و میان اهل و دشمن جا ایله ایل و هدایه
برزکه زان دیار اتفاق اند و خشم و بیماری و بخت کیا باید در اسد بود دلالت کند
بر کما و خشک هم و بیماری شب و اینجا عضو و راحیف و جلد خلائق و مناد
معاذن و هزت آلت جوب و ستو و پهار بیها و موضع رکابی ار بای بیوش و هر میان اهل منیز
فارس ها ایل اهداده پادشاه و موضع رکابی ار بای بیوش و هر میان اهل منیز
و مشق و قتل ایان رفیق پرده و لذت زیست باج باکد و عبار و قلت باران و لذت کیا و منا
رخص میان اهل ایل و خلا و خدا و خداوند سلاح و قرقیز و شیخی دیسان ایشان و بیاری
سیامیان بر اهل افضل و قرقیز و تلف جیاپان اک مرخ مستعپید و موت یکان
فرنگیان هان روم باشد و لذت ایشان و عال موت هیبان بود اک عطایه دار مستعپلی
باشد سیاری عجوفه ترسیل شد و لذت میان ایشان و موضع رعلکت ردم و
عالفت پیران باشد ایان و موضع اعنام در قوس بود دلالت کد بر فرشته شد
اسار و راه اونکا ایشان و قلت غراید ایشان و وقوع مراجعت میان ایشان و لذت
راحیف در سیام ملول و مقنال و موضع فلت غل و مدارل بیسان و همان
وار بای افضل و کش ایان را ستم بر رعا یا وعنه و مناظره میان اهل ایله و اک مرخ
ستعلیم باشد قل و بخون ریختن باشد میان اهل عرض بیا و باه و هله و حداد

۱۷

ویرده و بدشتی ها و پهلوانات و نجات هم اذسخ با در صبح و پرداختن خوب
و بودن در زیدها و طرزها و فرشت خطوط زمره و غصبه بر اهل قلم و پیاد و ظل شکوه
و خاطر رعایا طلبنا و حکایت خوش و بقیه اقادن در داد و خنان و جسن باشد
و خاطر رعایا طلبنا و مقامات خوش و فرشت ها و خوش بگشید و خوش بگشید
سوم در فرق و بزوز ابودین رفاه طباطبائی و مقاشیان و علی شجاع و شوشتریم
دبلن و اهل قلم رفاه طباطبائی و مقاشیان و علی شجاع و شوشتریم
رختها و آنده بیشتر دان و تاییز راهها و بادهای زیان خار و خبرها راه رفع و کسر
لواظ و موت بکی اذ اولاد مملوک و شکوه بکی از قمایه ها و عزیز اور داشت اخال اخراج
خواج این طیار خسروان و قشتی میان مردمان اکرم خوش مستعلی و ملبد بعضی
فرزندان پادشاه باشد خروج شکران کوسته اینها و عکیها و پیغمبر خسروان و جسن با
کر عطاد مستعلی اشد قدر و جلد بودن اهل قلم و فلجهزادن کوکه شیان و دیمان
بعد از اینکه برق احال ملول بایل و فرقع حقیق در ناحیه برق و موت دران بایل و میخ
رسیدن سباب و این را برقش رانده عمل اوتستران و از اینه بوان و بیه خوار و اهل
پادشاه و بودون ارجف و بعد برق و بادهای ایند و اهل این خان بسوده و بیدی هوا
و خیانت و جلیل در روم و شکست اتفاق کار و اهله و اتفاق شک مالا اکرم خوش سقط
باشد رک فرزند پادشاهی خادم گرد و هلاک اکرم و کر عطاد مستعلی شاهی حال
مردم روم باشد و سین در ناحیه برق و بکثر باران و بعد و امکان رازلر در رو
برد از اینکه برسنک و بانک میان مردم خواست از بعید خلالم و ستم بر اهل امره
و اطلاعات پیش از همین میان مردم و فلجه زیانیان و نیامان و اند و عمال و
تحار و بدشتی ها و سرا در وقت و هلاک اهل سوال از ولایت عرب و مریاد
شاهی با یکی از ارکان دولت او کثرت جدل ای و قتا از فتنه دان قزلبلاد و کشت
هزج و بوس و کرای و بسیار از نزد و طبیعت اکرم خوش مستعلی بود مادر منین فارس
شیعیان بایل و اقادن وقت و اکرم عطاد مستعلی باشد بسیار جلابود و افتاده از
مرد و مردم کثرت باد و اکرم عطاد و موضع در منتهی از انسنتی اصحاب و کتب دستان طوف
از اچیف و ناسن محار و نداریم پهارهای از نسنتی اصحاب و کتب دستان طوف
دماغ و ظلم خواسته بمنه شر و فنا آنها و کار بزیها و بعد برق و هلاک اینان

۳۷

پا شنید که باران بود در وقت مقارن قریب در منتهی انشعاب دلایل که بدل علت باشد
وزیر یاد کرد که در وقت و تیرک هوا و حرارت شد که باران بخواهد و آنرا حفظ
سبیار و حکم کرد زمان و خبرهای برگشته و سپس از این مسافت از قلل دسترسی داشت
بر حضوته علامه ناصر مدنی حامله و نفرات از سلسله فرادران اش که اینها را در میان عموم مردم
رخ افطا و سپاهی از این خصوصیات که همچو اینها و انتشارها در میان اشکانیان و فنا داده
ورله ملت مایل و غارت اصول و نافل شده دوامی تشویش در میان علمروست
یافتن ایام سلیمان و اکثر رجوع متعالی به سپاهی ایام باران بود در وقت آندر
اسدیو بدل ایام اشکانی بدل ایام سپاهی ایام باران بدل ایام اشکانی بدل ایام
و نکرت نتن و قفال و پسر انسان و تلقی شدن و تقویت دن و ایام و پوسته هماده در وقت اخراج
آن و تردد رسولان و جاموسان و ایام و میان ایام باران و نیزه ایام باران و خود در وقت در قبور
حرقی و سپاهی ایام نام ایام که رجوع متعالی به ایام ایام باران و نیزه ایام باران و خود در وقت در قبور
دلایل بدل برخ خاطر عزم از سپاهی ایام و میخورد سل و معیس ایام و اشکانی کار ایام
واره کان و ایام
بردم بکار آش و کارهای عالم رعایت داشتند و که همراه در وقت داعی کردند و ایام ایام
بلدان باشد در وقت و اکثر رجوع متعالی به سپاهی ایام باران و آندر بدل در وقت ایام
مرتعه در شاهزادگانی دلالت کرد برای اینچه ایامها و جنبش لشکر باران و زمان و زمانه زمان
وبدل جام سافران و باران کنان و نکرت و میخانه ایام ایام ایام ایام ایام ایام
در وقت و سپاهی ایام در زمان و نکرت و میخانه ایام ایام ایام ایام ایام ایام
اراچه خبرهای ایام روح و روحی عالم و روزان حامله و ایام ایام ایام ایام
و خصوصیت عالم ایام بسپاهی ایام و نشانی رطایا و شکوه میان ایام ایام
در زمان و تغییر هم و میاد طال زمان ملوك و ایام و نکرت و میخانه ایام ایام ایام
انعلیه زخم و مول برسکی و نشانی خارجی سیدن بازگش ایام ایام ایام ایام
ماکن و ایام ایام

و اوتار و اهل طرب و فوج نجاحها و دیگر شیوه ای اینها و بودن بادها و در شد خواهی
و بخت پیران و فوت دو شنکان «... و ایند الهوا در وقت آن زهر مسقی بیدعده
هوا بود و اکرم مستعلی بود لیکن این باشد » دلایل کند بحد و حد و میزد و بروز
و باران و لکشان ای راه او شادی همیان عوام و شجاع صبا افتاب و میلشاه
و میکان ای شتر و میکان ای شتر و میکان ای شتر ای قدم و میلشاه کاخها و کشت اخراجی
و سلامی میخان و ندان اکر زهره مستعلی بید میکان ای شتر ای شتر و اکرم مستعلی
بعد رعد و برق و باران بود مقابله زهره و بقدر میشاند که لایشند بر رق و مدارا
در میارقا و مصاجنا و باران و روح بارانها و بیانی جوانانی و دیقان ایها
مختلف ای الوان و بادها در سطح بود دلایل بیکثت و غور ایها هر کسی که میکنی
اسفار و میزد و منقلشان ای سفره دیار طبعه دیار و میکنی کال کشنده ای
وبیاری سرها و میافها
و فرج زنان و اهل طبیعت میکنی شنکان ای شنکان در سوی هم و میافها و میافها و میافها
سان و ایشان میکنی هم مستعلی بود حکم همان باشد در دفعه بود دلایل کند
برید طالی غیزان و اهل ضمیر و زنده شنکان آیها و سرها و میافها و میافها
و کشت ای باران در وقت و سنتی بال دن بزد و بزماند میخان
رسکان و قبیم خاطر زنان و پیمانی اهل موسمی و حدم و نایمی طرق و شوازع
اکر زهره مستعلی بید باران و غیره میکنی باشد و اکرم مستعلی بید میکنی ای هر
بود در بوزی شنکان لایشند بیکثت بارانکی و سیلها و میکنی خیابان و خیابان
در بزرگان و ایشان ایه و قضاء و فرج عوام الناس و میکنی کشت درز و دفعه
درم بکاح و بقیره ها و تراپا که قواه معیون و میزی هوا و فایله و فرج
مسافران درها و غزنه ایه ولاستی هم و تکه سرمه و ماهی و اکرم مستعلی
بعد نه و ندا و سپار بود و اکرم مستعلی بود لایشند **صلح**
در قران قمر عطاء را میکنند که لایشند بیکثت باران میکنند عالمه ایه و دیقان
و قبیم میلایم بیلیغ میودن و میل ایه میغونه عنجه کارهای فلان قران
قرم عطاء را دیعتش ایشی لایشند بیکثت باران سلطان و بزمانده ایشان

زندو

مستعلی بدهشوت میان اهل خوزستان و بخت پیمانی ایه قمر عطاء در شد
که دلایل کند بیکثت بارانها و میافران و سفنهای جیلیم و بیاری اهالی و رفیق ایها ایه
اینی فستاد رسوان پیغام و بیکثت لکهها و تشوش ای ایچفی ای میافان و میکنی
جوهانات ای هنری و آمدن ای ایه بوقت و زنخواه طهار و نشانه دلایل کند
ای سالیکان و فردان و آمدن کشتیها و پیچ جواهی و بارانکی در موضع ستعه بید
تا بیکه و بیرون و بیرون کارهای روزانه و زنخواه باران و بیکثت ها و بیکثت ها و
کشت ایه و کشت ایه و کشت ایه و کشت ایه و کشت ایه و کشت ایه و کشت ایه و کشت ایه
بران قلبه عبارات و ایه و کشت ایه
خانی و فروخت اسلیه و میوت کودکان و زنان و اکرم عطاء مستعلی بید اهل قدر و میزد
پاله و بکاره
برم خود سستان و اهوار ایه و خدایانه ایه و خدایانه ایه و خدایانه ایه و خدایانه ایه
طبیه بود و ظور بکار ایه عبارات ایشی در بحوث بود دلایل کد برو قعه فیض ایه
و اسلام و بیت التین وحدت ایه طمار و قوع ضیافه و رسیدن میافان و بیکثت که
دویها و لکنکوی بود و ایه
دریا و سائنه شدن کارهای شمع و خلاصه همچو شناس ایه دیار فضانه و ایه ایه ایه
علمای و پیار کی و بکار
پادشاهی بود در طوف میشی و نفیض ایها و اکرم مستعلی بید میافان دیباشونه دار
ناف و باده شله ایه و بود نفیض ایها شله استعلی در اصلاح اهل ایه بن باعیت
و لکنکوی میزد ایه
که بکوک از دن و بکوک بققارن که بکوک و بکوک ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
باوج ایان کوک بکار و مستعلی شد باران دیکه و بعیت تد و بیر رانیش ایه ایه
و بخت ایه هر و رامیت ایه
انکه صاعده ایشند غالی بود برکنده های ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
انکه عرض شالی بود مستعلی بایش دلایل که جنوبی بود ما اکره و میکانی باشند الک

٢٦

وشتايات وشلبرن شرقي ملاكى ندى بالفت بيكاميل واعيا دوك وزون اشتفت
برذا سا صرا اشتنان واها لفاف وجال وصالح بني رفق امور وبيع باحد الما وحال
معله سهلان لون شغفات وفاني طعام وفاندا واسن دراحت مصانع ونانا فانه بيز وسما
ريلع وفاكتيله اشندلاك بيكى بصل ايشا باشها وسلطين ارتفاع كهينا از
سيديا ومسلا اشندلاك بكار وفان وقارن مشغيل شنك وبركتان خواج وفوج احظر
خلو از دشمنه بيكى بكرن عيج الاحوال اشد وظفقيه بور وروق هافون واهل جوز وبي
وخدم ناشه رغل بيكى باشد وآخر سليم باشندلاك برمودت مياملاو سهلطين وبا
باتقد واراد كينا وعلما وعدل وانصف حكم وراحت شانچ ودها قين سيماد نطا محور
الاحوال اشندلاك بآمدنه صلح بيكى بركان ويعنت خلابن بكارها بخور ومحون ورام
وعياد وعنت بود آياني ابصين ومرعيم آيت شرقه بدرمان باخر بور ومه وشلبرن بزع زجل
دلاشند برزج باشنا وماردان وكارز بير وستان وصنعا ورعياد فرق وروق عتنا
وهيتو سوار اطل وغا در قالعه ومحصن والختف طاهافن وفند در شانچ وكشك كشنا
وتحف من بيكى باش وسا خارشند معمات دوكا ادارا وتكروان وخشک ههد وفت وآخر
ثانيت بيكى اشندلاك بور ونكان واسا ييش خلابن واتفاق دها اغير باشند
وسلافيه اوسلا اشندلاك بكتير اهارن وعجم آمدن سپا در مرثه وكرفارشند اهل
وسلامن هدم كه هابهاره وياقات تقرف ارسلطين وقعداد ادن شنابكيرزا وجزري
الكتور والفنت ميان ملول عطانه عرق وظف باقت عيل سلام بركانه ارسنام بور دلا
برانسته سيسلا ارادن مد هاين ونوترا كار ورسا بر هفت وفاز سان باقين دلو
وصع اشتبان ازملون وبنهايان حسرا هاره ودون دار الاحتنا وبيدي آمدن حق
اذن اطل ولفت ميان هاما وتفاق سهملا ارادن در سره هلكت وخفيف در مطالعات
عصيره نوازش تفتن كشادان واراد شند عدهم دعيان بركان وبرعوا من صحف
حسدل وكت ارينا مرم وكت نونان والفت سور وعلم وشلت وشلبن شنر ودر علوك
دلاشند بور باست اتفاق حرم فرماده واهل جلال وروق خاند افانه دايره وبيجال
اهران مع وحزن دكي بور وطلور وفاني طعام وفاندا عملون بكاره برقه هموار سوسا
اعلى دفعه دعا شرعيه ودر برج باد وترقبها فرن روسا واحتام واهل مقامه وقوته

میکا

٦

اصل تصرف وروایا **تاشیت** بدلا کند بر عنایت ملول و سلطین بزرگان و دهائیم
و ضلیع می کاربر کششل، عذر و غفاری اذنی جایها و همان رحابها و حکما و سپاهی
در راعت و بزدشان درون وغیره مومن است و غواص زیان و غافل دهائیم و غافل
انسانیان و کاربر سلطنتی بیان و آزادان ملکها و اصلی افتدان بیان بزرگان و عده
برق و مسایوق خوشی ناصه که تاشیت هرچیز کی ایشانی ملکی ماست و نظر درون بود **تما**
و متذکر **تاشیت** بوج دلا شنیدن بغراسن وغیره مومن دهائیم و غافل ایوان و بزرگان
از بادشاهه و میان دهات و دزتم لوزن بر عیته آیادان مراجع و مقام و پیشو و فراخی
اطوو و تیهه هرود و قرد و بخواستن سمه و ظالم اراده همراه و مزارعان و مشارعه ایله
و مرد و دشمن املکان و اسلام خصوصیه عالیان حقیقی و آزادان شد خواجه اوسلا
حال اهل کوه باید و قوعی سمع میان ایشان **تاشیت** و دزتم لوزن غور و نظر دلا کند
بر ماقنها زوج و فوج اهل شیخ و اهل طهون و سوره رهائی و ایله باشد
و معن عسلی بجای و فایق طهه و ایله ایلیه اعتدال الهاد راتا بسته و سیاه و سیاه
لیان لذکر در وقت خاصه که اسد الکوئین درون باشد و در برج باشد اکر
تاشیت دلا کند بکد بصلن نان و خانه ای ای تذریج بکاخ و شناط در بختیه و کر عقد
و رفاقت دیگر درون سوره رغانا اهل رسنان و ایشان غوشخانی اهل
فلان و بیان ایشان دلخدا همها و از رسان و اصلاح پدر برقن کارها و رفقت بشده و ایشان
و روح بارها و ارم امشود و خلق و کنیت سمه و بون بجهد ناسه کرظا برج ارد و
ماکر دزین باشد دلا شنیدن بجهد نان و اهل هله، و موقع عرو و سیاه و سیاه
و زینهها و کارهای ایلستان و مواقفی زوج و قوهه زم من سلاخونه درد و خوش
دل ایشان و بحول ایشان بکاخ و مقاشه ایله ای از ایشان و اکر دزینه زینه
و افغان و سانشکی دنیان با شهله و ولاتی دلا که ایشان و عزت اهل طهه ای ایمه
من ایمه و حکم هرادرن نظر شیخیه تاشیت بوج **تاشیت** تسلیس عطاء و نظر دلا کت
کند بر قریت کارهای و غوشتن عهد نامهها و رون کار اهل اساق و ظاهر سخنان
حال مزه و دفع ملاد و عیض و رون کارهای ایله فر و دین
و لشکارهای بیان و غافل و مکر زدن هرگز و هرچیز کارهای دلخیز و دین
و از مردم جهاد دعوت و دزرا و اهل هرچیز باد شاهه و ایله و قضا و سکارهای خلاف و داد و داش

۳۰

کند بر قوت علم و اهل سلاح و زیاد تر جهاد این طفیله غلبه بر از رات برخراج ملول و اکابر تنید
و هر چند این طفیله و غریب جهار بایان میگیرد و سلاح سپاهیان معرفتی دارد و سلاح
سازان و فولادخانه قن از بادی شاه و سپاهیان که افزایش این اعلی و بزرگ آواره همند
باطل شدستند این هرچه و ترجیح دلال است که در وقوع کاخها و سرمهای و راستیها اهل این
والات خانها و سورها و میانه ای و میله و مرقاتا و نکاح و زندانی را بخواهند این داشت با این
و رفاقت پیش از تلف و بین خواست منع این اتفاق و غیره شکست اهل هد و تقوی و ایمان
ایمان حرمات و اعتماد اینها و مادران را که در میان دشمنان از این طلاق و عیا
از اغذیه و خوار و همچنان از تیزی باشد لایه است که در میان دشمنان از این طلاق و عیا
خرابی و امر و کفر و نعمت دین ای اینها و متعبدانی میان دشمنان و امر و ایمان و عیا
از روح و نیکای پیوه رفوت برده و مستور خواهد بود و میان دشمنان و ایمان و عیا
وشروع و کمتر شدن آشوبی ظالم و از این و دست کوهه شدن اهل اهلا و شر و عیش
و میتوک خاله نکردن و مقاصد و جمله از دن و آمدگردان و بعد برید و در وقت
خاصه نظره در بیچاره ای اینها دلال است که در وعافت از اسلحه و اسانی و
حمل و نگزت نکلند و رفع داد استور و خوش شدن عبارات را که این اجراس از
و لذت قبول و تسلیخ خود و دخالت شریف و فتح مقدمات و میاند که کاخها
و مصلحه و بیگان اسرور و مقاصد و رفیق باراند که در وقت شکست و شدیدی عطاده و پیچ
دلات است که در وقفن در بیوان و معل نکله اند و مقتضیان و خوبیه ایان را میکنند
و نکیل السلمه و آمدن اینها و قیمت حال استخفان و شوارع و عرق و بیزی با ارسلام
و دوابی و در و نزیحت اهل افضل و میان ای کی این طبیعتی وی با کل شرعا و اینکار
ایمان جهاد و خشک هم ای
و رفاقت سمعان حاصل انتزاع کار و رفع بار ای
شکر بیان و مصالحتی طلاق بیار و آمدگرد کار و اهلا و رفاقت دال ای ای ای ای ای ای ای ای ای
بیدن ای
شکل است بجز بجهدیم هم زیر شد و ملاح و مسخرن شایعه و غرفه بجز ای ای ای ای ای ای ای

۲۹۳

شیلش بود که لند بزرگ کاربرازان و قریاقش و خلیل ای ساختن بپریا او وقو
کارز زیر کان و اهل صناعت طبیعت رخواتن و خوشبویان و لسانی و سعی حل و اعزام و
سلسله شاهزاده ها و روزگار میکنیان تبدیل بود و دلاستکند برگزیند و همان
دوست شاهزاده ران و دختران و طوط در نیان و مطبلان و آخون و کوش کوش همراه هم
در حرم و مسیان رخچن و پاری خاصه دهد و کوکان شایسته نشانی قلعه عطا در دلا
لند برگزینی با راده همان و نکانه کانه دیم و نیش نامه اغرساند و گوئی
و امدن اینجا غصی و راست شانه معلقان طیبی و ماحصله غصی و میانی و قوح
در منطقه دستیار و دیوان و اهل اداره ای تائیتی بود و دلاستکند برو و میتی اهل دیوان
پاریت و دوقی از اها و فتح خلاق و تعقیب هم اشتادنی باشد لذت ایند بخطاط
ومیخت میان اهل اتفاق هم اعاده خلا قی و رفاج بازارها و نیچه ها و انسان عالمون
شیاد و کوکنی هم برت و فتح شمع هم کل اعد از رضا با اشراف هم اعلیه هم
یده سنا و بور از دهد کال بود و از همه و راه این سعادت میدیر شو شو ایچد و گران ظراحت
برد و بمال و اند تاکیه جلی باشد و اکر و ده بیوت باوال بود و برعکی بیکم کان ضعف
و کم اشیا شر ای اینها همی ادھر است غلبه ایت قولی بازیست بور خاله **شیلش** بر رحکم
تعیبات و مقابله ایت کوکنی تیری و مقابله ایت کوکنی در خانه کلانکند بر خلاف ایشان علماء و شاعر
و فضاه و ازده سلطان و سوسو ایشان اهل ایشان طفوله طفا و ایشان بزرگان و ظالم
جوز ناکش برشقا و بیماری عماز و فوکان و خواری جایها و رغیق طال عمالک و بعضی
لیک اکابر و دیکش تین معا و مقاومت رنجها و عتاب و خطاب و درما بار و سما و خداوند ایها
تمامی و خوش خواه ایشان و فاعله ایان ای اهل خواجه و ملا ای اطمین ای اشارف و فلک و ستم
سلطان و حکام و رعیت و وقتنه و اکنی و حکم کیان و خرافی و رکها و ایشان و ایشان
شانک بزرگان بیست کشان کیان و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
و زد و خوبه میان ایه و خود ایشان و مزه بیه و خوبه غافت خوار و دشنه ایه هاتون
و زان ایان و پیماری بزرگان و فتن خاصه در ایشان ایشان و فتاوت نخانها مایل بکردن
ید که همی تیری با ششلا لذتکند بر خفت ایکار و سمت برد ها همین وقت اهل فتوح
بالذلک داشت ای و ایشان داشت ایان و دشنه ایان و دیرانها و میانها و میانها و فکانها

وکو سفندیج **سچ** باشد لالات کند بمعنی المیوه و شکوفه در وقت و استهانیان زنان و شهوان
و پوست مجادل اضافه و شیعه در دکاره و بیگانه و فرمایان زنان از تزویق و زینت
که درت موافقن اعلاء پیراهن و نزدیک خشوت زنان میدانیان و اهل ایام و قیلایان
وزیران و نفرن کارها و آنده و مردم و دشواری وضع حل و سرمهای ایاران و بر قدر وقت
مقابله و عطاء در نخاع لایشند بر تکوی یارم و معهدهای باطل و برش خطوط در عرض
ناع و شهد ادت مواد و ناشیتن جانها و مادران کمال مولان و اهل آن و نارساخ اعدام
و قیامه اهل سوق و محنت و کتاب ادارکت و قیامه کلخت مزانیان اهل نار و قیامه کلخت
و قیامه میله
و قیامه میله
و قیامه میله
و قیامه میله
و قیامه میله
اویان و اکدن بور و هنگاره رونه و قیامه حبوبه سعاده و کرمانی عوادس و میله میله
خطوه ایام ایام بور و هنگاره ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام
حادی و نهضت زینا زین و فندر اهل ایام و فناد و فناد و فناد و فناد و فناد و فناد
پرکه همیار بادهای خوش تریج باشد لایشند بظفیر خانها و نهضت بجهان در زبان
درم و جلد و عربی ایام
و کشاد زنان و اهل ایام
کشید ایامه سخن دروغ و قیامه بایه مولان و سپهاباری همان و فنایان
و سرمه ایام بور و باندک رقت و هنگاره باح مختلف قیامه و قیامه قر و نخل لایشند
بر قیامه خانه ایام ایام و شدیخی اهل ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام
و همایانه ایام
جو ایام و کهلوی زنان و شوهان ایام ایام دو نظر در تو ما میل و میل و میل و میل و میل
کند بور و بور و ستم و بی محی
و اقت شدهای بی محی و بی محی
سانهان بی محی و بی محی
و سرمه ایام بی محی و بی محی
و بی محی و بی محی و بی محی و بی محی و بی محی و بی محی و بی محی و بی محی و بی محی

کسری

و میخ دین بای عکس نیز خلاصه مقابله او کوکار خاصه که مستعمل شد اعانت از
و مقابله این نیز معلق طایران در پصل بخواه و بخواه ایکار بخود ایانه فیروز و مقابله این
کلاسک در قصد ای او ایکار بخان نیز بی ای
کاکار و ای
علی در حی بیکان و مصادره و فنا خال طیبهان و میهان و تلیشک تقوی و بیدی بیخان
عدها ای
در عالیان زنان و سوادشک میم ای
طیک میل و فنیزه زدن مانعه و دشنه طعامه و ای
وقت بادهای سرمه ایان زنله و در ایاند بیز بیست ملمه و بیز و پیاری کار و
در عالیان زنان و سوادشک میم ای
کند بیخ و ملوك ای سیوای ای عایا و کانیعوان ای
من ای
و ایکیان کا ای
در عالیان زنان و سوادشک میم ای
و لایت و کیشان و هنر و فتوس ای
و شوش خلیل و فریز در عر و نیافت جایه ای و بیخوریش و بیلیها و حاصه میله و میله
قلهها و حکمه ای
بدی بالغیار و لایت رسیده بخانی عالم ای
باکار و رفاد و زن ریا ای
بر زنکان بر زنکان بر زنکان و ای
ذنک خواجه و بله ای
رکام و جویی بیاری ای
ناجیت شرق و ولایت منشی بیهوده و مقابله ای
بر و زری بیکی ای
و بیجت ای
و قضا ای
کاکار و بیکان و کری همای در وقت بیماری ای
کاکار و بیکان و زن زده ای
انعاب بادشا و بیکار و غما و فنا و رخنا و فنا و فنا و فنا و فنا و فنا و فنا و فنا

٦٣

三

بابکر و مصطفیٰ خلیفه عرب و دودکری در مصطفیٰ خلیفه عرب اور در مطابع مثل آنکه کوئی در متصدی
حیثیت نہ باشی اور دری در مصطفیٰ خلیفه عرب ایضاً پسر سکونت اس طبقه عیقیلی بر طلا و قیامت
و از این عنوان متأثراً شدند و یعنی راسلطان الخلقین ضمیمه والذین قدس است و میظاهر
خود رفعی کردند که اندک بخواست اور درین حال اینجنت بدلت شد خلاصه بنا بر این است که میگذرد
آنار و فی مقام امیرنشاد چیزیکن کوکی و رنگ از افراد پیغمبر و روای طبقه عیقیلی بوج باشد و در قیامت
در رضی شریعه درین ایجاد و بوج متوجه و کار ایاصوفیه استند اند این بمناسبت زیارتی از اینجا یعنی
بابل شریعه نهاده یعنی چنانکه در مقامه اشارة بان شعل است یعنی احمد الکربلین باهود و در
حال قبول از امامه و رشته فیضها افتاده باشدند چون عطا در دیروز ایود کوکی را
پسندید و در مصلحت ایشان یا امامیت فیض طبیعی کوکی و این منصب ثابت شدند و میگذرد مثل این باشد
چون مشتیچی در حیثیت بود کوکی را میگذرد که در عروسی ایشان ایامکس ^{اعظیظات افریقی} داشت
مقام زنایت بین مقام ایامکس تبعیت پسر شلخت همیشید این بمناسبت زیارتی از این روز و در حیثیت
متواتر حقیقت شدند اندک افریقی است و در مصلحت از این اتفاق ایامکس بقدر این دیدگیر شدند ایامکس
که در دنده باشند و در صور حاصلات اوضاع خلائق و روابط رایی اندیجه اندک در همان
بان شد و یکی از دلکه های اسلام کوئی است معتقدون مفسور دمای بین لهار امتصاص
شیخ بپس ایام مخفی و بمناسبت ایام و عمل این اوضاع قبول و درود در قرآن و قرآن
و دروغ طبیعت و پطیعتین در مستوی و ایثار و حجم و عقل و معن و قلمون نزدیک این و اندک
و نعمت مکافات آن و حضان اینها در مسیحیان و دخنیان کوکی و مخصوصیت کوکی از
او اوضاع دینی ایال اظرف و کوکی سلسله هم کم ایورا در مقصی کن ظریفی ایام مخفی و میوقت
که میگذرد طبیع سالمی ایشان جایی باشد ساخت و ازین اوضاع اشاره باهات و در این
قیمتیه میگذرد است یعنی اهمیت این انتقال است هم اکثر ذکر سوخت و عمل این شعل
در برج اشی و بادی مولک ایشان و همچنان که ایشان نکه و مطابق و ایشان ایشان دیگر باشد در برج ایشان
و ایشان ^{حضرت} و راحکام ایشان ایشان و مسخر بخوبی در متن ایشان ایشان و بروج ایشان ایشان
ما یاره است که ایشان
سیکردد میگذرد رفعیه ایشان که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

55

و سهیل شود و عطا درجهن آنکه حق کار و خود را ایصال خود راجح شود و اکتشش شفید کرد
و فرخون قدر مطابعه کردند از دینسته خوش شد و درین مطری طبله کرد و دیگر که کوب
خرن مقصیل کرد و برا سطح قبر جراحت نهاد در متنات اربع ایام اخراج آن رفع حضور
نمایش داده که باس بالشده سلطان الحفیقین در کار غمینه میروده اکه لحرث از نحل
مطلاقاً اداری است بر اخوسی یا راشاهان و افت صاع و تکبیه ایام بیوتات قاطعیه
اضطراب مملکت جور و بدای کرد که روانان و ناخواهی همچنان اهل جلال و قدراع و بیدید
که اند علوفه ایزه و تغیریه و قدریه ایزه و قدریه شدن رسور و نایا پاتشنه طعام شیر
هو او فدا میوهها دخل در متنات آشی که ایلکند و بکت ملار و ملاطهین مرقی و اقام
اول و بیهان و مقل و بخت بر کان در فهان و مفتا نقد و اوضاعی احوال خاندنا خانی قیمه
و اهل ری ایزه و پیهاریه ایزه و رخ و مخکه و اوقصان معاون و فکل بکل اصله طیون بالا
و افت شکوف و قطع طرق و خشم بر کان و بیچ و بخچی رسیدن از منم مفلو و خلخال اشایه و
فرخی طعام و خلخال و بودن شف و شف و ظهور کارهای عظم و مسلک و برو و سرمه ادروت
منزه خانه ایهاد و با ناظر بود و ناظر طعام باشد و مخکه هواد و قصان ناما و دنبتیه شرقیه
سلامی سرود و اضمار و اکرچه ایجای بود اما افراحت و خلا و شکر و گوشت اشاد بود و
موش جیوان و نشاد ای اضریه و پیهاری اهل سلام و قلیشک نقد و رقص اعاده و بیل
هو ای رصره کجا ایود بیهاری و موت زن ایشان دیز و دارندی و مهار و در وق و کشا زیب
و رسیدن طعام ای اغایه بود تکیه ای باریم باشد و اهل دیوان و بخار و ایار و بخار و راحاطل و سرمه
و خلخال ای اصل طیون و غلکید و خی ایهاد و تجهیه بظهو رسید و ایلهه ایکاران و مدمهای
کسیا با شمع و تیهیه هو ارمیا و خرد و قدریه ای اجایه با افرا ایشند بیهجال و قدره ملود
فلت طعام بود و درین دن ای احمد و ای افت شکور در وقت و در کواریه فیح و جوسیسیه
در متنات خانی که ایلکند بدرین فضحال ای ایل و مسالهین در طایب خوب و قرقیز مین خشید
و متناد بیمات و مکاولات و همایان خیلی خوب و دواب و بیدی حال اهل زیر و محنت
ریزان و دنرا و تغیریه ای اوریه و بیهان درین شما و موت بز که و متوک طعام و تبا ایه
حال ای ایل ای ایل و بیهاری بیهان و قنیش ای ایل و خلیه ای جر و متن ایزه ای ایل ایهان و توده
و کلاره و متنه زن ای مشتری ای ایل و بیهار ای ایل و بیهاری بیهار و مکر و علا و قضا

٦٣

三

قرآنها بودند از نظر مربوط به
همه معتقد کردند و مسخر
بیکار را نسبت سهل

مشکلی در کال است که بپردازی برخ ملوك و سلاطين در شمال اقامه چادر و فتح حال
سازاند دریا و ادارن در رفت و آفتابان و پور و قوي تويی گفت و هنده در شمال عراق
و دیگر کجا عرق سفنه و نقصان آنها در بعضی مواقع منعطف و غیاثا کمی باشد و خوبی
عرا و رها از بیست و سه شلت عصمهای عمارهای بلندی و مردانه متوجه ملودی
سلطین و اکابر رفاقت جایها و رفیق یادها خوشک و مشغول سلامیون با نظره عمال
مشتی خاک و با نظره عمال سلاح و درجه از خوش و نسبت عصمهای امدادی
انحصار انسان و نفعنی عصره دریا و بینی و داده اهای اندک نام داد و دوسته همچو
یانظره پرم باشد از نظره و نشیش و فوج و درجه در مصدق و مکون و مقدور شدن انتظاه
دقید و فرم زنگ زرگان و ملائکت آنها رهه اخا بدور دلک اند در ملاک و زنان
زنان و طیوان باشد اینها تیوه و سرا و ایلانه درقت عالمی ایمانه ملهم طاره
لهم بود سیک کار و فدا باشند تیرچه ای اخا هم بارید و ارجان و قشیش در پا
هی و دس و محبت هنال اعضا شنیده شنیده در متنها ربع اثر علقار منزه بزیر حضور ماه
بهد بلهه ناسا ایش و سلطان الحفین در کار ایضیه میر باری کل از این منزه مطهفا
کل ایشک در بیل ملوك بر ایش عجل و ایسیه سبلک بقنهه و سادات و اذان و دره
بزر و ملسانی و قاندران و اعتدال و ایوانات مدن شیر بینها و مزبور ایه
معلقی و کل بدها در وع و دیانت و تعمیر و رکه های خیر و در قیم ایش
در مطلع امشی خلا ایشک در قوت حمال بولو و سلطانی حاشیه در خانه شرقی و دین
حر ایشانست زر و قضا و قتلها ای خان و غرب نفو و مصدره تو ایشکان وی
اعیان ایشانها و اشیون خیست پادشاه و فهیا نیهان و تلفن بکان بزگان و ناد
و عمل در خیاطام و تغیر هوا و تباھه اهلنا و تقفا و اقت دکماد و دفت و دکیها
و سمل و شمع و فله و دید بچال و دیش خالی باشد ما ای ایشکانه درین طرف
فست ایشک و کشت بود و جهادهات بود ای روح لخا بیان ایشکانه دید و دقتها و خواهیها
خاوهت شو رخاوس و طاوس منزه در ای زمان و غصنه تندی و در مراج ایکه بر
عنز ایکه بز و نکت بزگان و رصاد معاؤن و میهیه رو و نیهیه دار ای همراه زهیه
انخا بود ای اعداء ای همراه باشد و مخاطبام و میهیه و ایسیه شد ای شنگان و اهلاط ایزهان

۳۳

حُرَاق

مزم وزمایر و پوئیشانه مکمل اور سد و دران اثای مکن درکن رده و اگرچه منظر و خود
هر انسان عالم را تکشیز در اعات و بیک حال اهل قاعده محسال و باکر و موسیخ از
سالاریان غلبه آشنا محسان شغلی و راه رفاقت و حست و اکرمیتی باعیج با اورید با این طایب
مقصنه دران بود و فضایمه و اشیاء باشد خاصه رسم و موسیخون و اکرمیتی با
عطایه با اورید سرمایا بشد و سیاه میوهها و امکان دارند که احتران در رایع و دیده از
نیکان و زنان و اکریق و اورید بادند ازان سیاه باشد و بعد از عذر و برق و بتاو هم
بود و حمل در جون کلا استسد بر قرقانی رسلاطین با حکم و بیدی جمال سازان
و متوجه دین و شسلت که مرا و سمع و در موئیت مستعد و خداوند میان متعاقب و میانی
و صفتمن و غلوپویش از اوصاف متنانه. و میله و مدخل در حض و میانی و میانی
فضلی محاجات و متذکر درست راسته و اداره ایمان و اول و از زنان و میکان و نیافر

۲۷

۲۷

وکار ایشان زن عدها و فرمایند که ملک شوهر و مادر ایشان را آشند و اکریقا او بیدر یا ناتاطور
پادشاهی سفرتی برآورده است. چون بعد اعد بدل در زمان مادری هم و بعد از حمله بیرونی
افزونه کرد و خارج و خارج از شور و غیره تکلیف داد و مادری هم و مادری هم و مادری هم
درگذشت. شوهر تکلیف جلدی که لشکر بر پیشانی می باشد و مادری هم و مادری هم و مادری هم
درگذشت. هنوز خارج از شور و غیره تکلیف داد و مادری هم و مادری هم و مادری هم
بروز جلیل خاصه اخراج دعا شد و امکان خاصه نزوله اکرد از دفعه بود و می سرکار که
با این این شوهر و خانه ای و قرار و فضای اینها و فضای اینها و فضای اینها و فضای اینها
وعروه می بود و رکابی اطفال طرق عموم و مسماع ملیم و اکریقا می باشد و مادری هم و مادری هم
من این شوهر و خانه ای و قرار و فضای اینها و فضای اینها و فضای اینها و فضای اینها
پیو و اکریقا باشد و کی این طبق اینها اینها و بینی اینها و بینی اینها و بینی اینها
با این این شوهر و خانه ای و قرار و فضای اینها و فضای اینها و فضای اینها و فضای اینها
پیکر بود و قوانکشون و خواه این روح ریختن شوهر و مادری هم و مادری هم و مادری هم
حکوم این عطاد را با اینه و مرتبت نشاند و بیان اینه و مادری هم و مادری هم و مادری هم
محبد از این هم و با اینه و مادری هم
دین مدعی هم باشد و ادله ای و مثنا و فتح ایشان را اینه و مادری هم و مادری هم و مادری هم
در اینه و مادری هم
تر خود را بیرونی دلوله ای و مادری هم
وزیر رفع کشته و نیاز و بیرونی هم ای و مادری هم و مادری هم و مادری هم و مادری هم
کشته بیانی خاله ای و مادری هم
در دل و اینه و مادری هم
بالا مادری هم و مادری هم
بود و پنهان ایشان از فتنه و محننه و محننه و محننه و محننه و محننه و محننه
با اینه و مادری هم
و با اینه و مادری هم
باشد و مادری هم و مادری هم

٦٣

دینه و فلکی از طرفه هر کسی مکن است اگرند و حرج حال اهل الشما برخوزست و کار بر
مردان کار بردارد و اوانا ناد و فنا نشاند و خوش بخواه و قو سه نماینها و اکنون احوال او بوده و
رسیده از آن و قواعده جلد دارد و زیرا هر چنانی از مردم دارای دید و خروف محظی شدند لذت از انجام این
نیز همکنن که این نماینها و این روحیه با او بوده با انتابد و فرشت و اوارز خطا عالم بوده
خوشی های سردم و اکنون همه با او بوده خوف زیر و هلاک زدن و امان را شد و از این
کجت برآورده و فروشنند ما کوکات با غیر کارکرد و اکنون عطای داد و ادا شدند و قوه بزمی ایشان
و عماری سرمه اور دار و اور زیارتی اینچه بوزن بوده و اکنون با او بوده با این ایند و فرشت خوب است
بود و فرق نمی خورد و قوه سطح اعلی عالم و اوارز اینها کوکات و ادار بخت چند و علامه ایشان این
سمت قدری برای این احقر شستی در برج عقرب دلکله ایشان که در کرمت اینچه و بسیار
حال اینه و فضیلا و فلت خالد ایشان و جمله ای این کاربر و اشاره و فضاد و زیغ و غافل
و خروج محی ای اینه شتر و شتر
در راه اینه ناسا کاری ای عالم ای ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود
کشتند و از اینه خجالان تجویش ای ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود
اعرف خجالان بیرون آمدند و فضاد ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود
و قعی برای ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود و ایشان و خود
حد و حد
در دینها ای اینه و فقوی و پیمانه ایکی ای ایشان دنیاها و حکمی دادند و کشت خود و موت خاد
بود با ای ایشان و قعی خود بیاشد در درینهین دروس و ناحیه ای ایشان و خود و ایشان و خود
ترنیخ ای ایشان و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود
و اکنون دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان
با او بوده بیکوی حال ای ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان
پاشند و اکنون با ایشان و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان
بایشند و مکنی هر کسی و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان
بعضی ایشان و غیر ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان
هو ایشان و خود و ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان
آن و قصه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان و خود و دندانه ایشان

خوش

خط کفته اند و دیگران کو می دهند و بادهای معتمد آید و خود قیود و از ران
نمی پنگت بزرگ راهیاری سد و اکر تریج با ابوده با ناظر بد و امور امنیت اسلامیه
باشد و باران بیان آید و اکر عطا با او باشد صلاح حال درم رساد می کنند اینه اور اکر
را او بدوه با ناظر بد و باران باشد و با این حکم عطا شود اتفاق نهاد در برج جون اذاله
در برج نهاد و مخفی طوطی و نخان و قفلت های باران و با داده امنیت و حکومت نهاد
که نزدیک بداری ریانا جان از باده اها و نهیا اسلامیه افاقت اینه باشد و اکر نیز با ابوده با ناظر
دوهی زدن و اهل ازدیک لسته سد و مورث در میان ساکنیه ده برسد و فلهه درم در میان
املاک این اعماق بخیره و مهیا هی غلاد و ملکه بشاد و اکر مشتری اور ابوده با ناظر بد و
سام و باران رسود و بکل دوز و بکار اش سد بایک در بودت مسید و معلم در زرع
نشست نهاد آید و اکر تریج با ابوده با ناظر بد و امور سلمیه دسته هد و اعتماده اهل ارشد
لشکر افت و خوارث بود و از طراده ای او بود و داده امنیت و ریاح باشد و ترقی بکاره اهل اقتدار
و بکل دید کامل بخاری در دفعیه موچ با ران آید و اکر قوای او بود و با ناظر بد و ادقاع
تجاهها باشد و نزول بر این ای از دیده در برج طحان بود از داده بعله خشی ها و فوئه
مودت زدن و زن و لکه بود و اواره که طوطی ای و افراط ایها شاید که در دفعیه موچ
ستفه باران شد و سلاست کشته ای و کشت ایها بشاد و از ران بنزه و ظهوره
نهاده هم درم و ملأه می نهارت بود از نخل ای او بود و با ناظر بد و ابوده با ناظر بد و ای ای
لشکر خونزد بید و کفر نایتی بخت و میوه جادت برد و مردم به ای ای و طبله های
خوند و شکسته شون و میوه در وکیل ای و غبار و شکنیه بیان و خشها ناخوش و تانکه های بشاد و اکر کیه ای او
که خوند و لشکر خونزد بید و کفر نایتی بخت و میوه جادت برد و مردم به ای ای و طبله های
خوند و شکسته شون و میوه در وکیل ای و غبار و شکنیه بیان و خشها ناخوش و تانکه های بشاد و اکر کیه ای او
در ای ای ای ای و کشف می شکسته که عطا بود ~~خ~~ زده در برج اسد دلائلند بینه ها و حال زنان
ننان خانسران باد شاه و خوارقیه همراه و کنوت همراه بود هر دو ریاح طهه و حد و حد و حمود و زر دید
و بکلی شنیجیه ای ای و ای
نمی نهان و قفلت های باران و جاده ای
لشکر خونزد بید و کفر نایتی بخت و میوه جادت برد و مردم به ای ای و طبله های
خوند و شکسته شون و میوه در وکیل ای و غبار و شکنیه بیان و خشها ناخوش و تانکه های بشاد و اکر کیه ای او
که خوند و لشکر خونزد بید و کفر نایتی بخت و میوه جادت برد و مردم به ای ای و طبله های
خوند و شکسته شون و میوه در وکیل ای و غبار و شکنیه بیان و خشها ناخوش و تانکه های بشاد و اکر کیه ای او
در ای ای ای ای و کشف می شکسته که عطا بود ~~خ~~ زده در برج اسد دلائلند بینه ها و حال زنان

وأكابر يزرا ويكيل فرشند ودربان واهل فاتر مل مخاطب معاشران دند واكير
بالدوبر باناظر طلاق ازراني منفخ باشد خاص متوجه ما كوكا هرمه در برج عقر مهره
لکنکه کشت ایها و خود بارانها و بعضی کویند باران اند باشد و قوست اسماعیلی
با همچنان میانه میان و میان
مجموع نواحی شرق و طرف خراسان و قوت اهل درج و صلاح حال اشان و اکیر
با دبور باناظر با وختی و فتحی اند و خوش مردم ویستکی که راه باد و اکیر شری با دبور
باناظر او ازرانی و فرجی بود و سفرها و نقل و حركت بی اقدام قوت اداری بمعنی قدر
نم ترازی دید و فخر نداشت طلاق بود و اکیر بیچ ما او بور باناظر دلوازن است
باران سیا آیه و کوئستنی باید و معنی انجا بین خراسان خروم شند سیا او اند
و اکرطه دیاب ایشان اهل دهن و از قوت و رضیع غافت ناسانه دهند ببلات شنید
و اکر قوای ایشان باناظر با سلامی خلا بیون بود و باران سیا آیه هرمه در برج قوس کلات
کند بحد و مشت برها یوسته و زنگول ایران و هبوبی بایح و شدست بد و وجاهی و کر
نمان و وقت خوار بطریان و بدل بجا ایخانین و صلاح همار باین و علم و خروج جمی
از نواحی و مو ایز ایشان و نکرهت و ایستاده میگانه بانظر ایشان
و اکر طلاقی او دیوان ایل بوری احمد عبد الجلیل بیکه بحال اهل در بکلود رده جامی
در دولات خراسان و بعضی دیک کوئید شدت حال درم بود و میباورین و اکیر شری و
موده باناظر با باران ایشان و قوت اتفاق و سنتی اتفاق و لها را بخروم کرد و طلاق باندل
کوئی سخ ما او بور باناظر باشد نکرهت بود و مود سفله بر سلاطین و اشاعر خروم کند
قوقنه نمایند و اکر طلاقی ما او بور سما ای بخت و سیا ادبور و اکیر بایا و بور باناظر بله
سرا و بور بله زنگول هرمه در برج جاری دلخان بند و حمل و سلطان عن و میا مرد و مهوب
بایح و ایقانت خیارات و ترازی دهها و حركت باشت ایغاف و حوصل احوالان پادشاهی
شناخ اعام و اکر طلاقی او باناظر با وساک با ایل سفرنده و داران خرم و منعطفا بدر زیان
زیان باین و اکیر شری ما او بور باناظر با خزانین سلاطین زیاده شود و میک داهما
و بجهالی: زلوج باشد و عزیز هم خلاص و اکر خروم با او بور باناظر با پیا ایه میان
شد و عالمیت نان با شوهن و اکر طلاقی ما او بور باران سیا و بیکه هرمه
اکیر ماره ایشان باناظر با وحشیان که علیا بیرون زنگول هرمه در برج دلخان نمید و کرکت بک

از رفاه نجات بود و ظلمت
و بردت هوای ابودهاد علی
خوش با منع آن را از هنری
با این نظر با او

پا ناظر بود پادشاه را حسرت می کرد و مجموعاً در باطلاق فرمان مهد و کوکی از نیکان را که مد
بود که در حسرت باشد عفو نمایند و احوال بیرون نیوکرک دوازده هزار تن باشد و با ناظر
با غلبه بر خداوندان شنید و پادشاه را کوکی ایام پس از مدتی عرض کرد اما تا حال آنست برای
نیوکرک در ماله ایشان می باشد و پادشاه ایام و اکثر هر یارا و بود و هر یاری خوچه خوانان
ولوکان ممکن نیستند و می سازند و پادشاه ایام اهلیت خود احتمال نماید اگر
قرقاو باشد با ناظر بود پادشاه مخواهی خارم را باغم جعل و طوره مند کرد اند و هر چهار
کوکی پادشاه را کوکی از ایام ایشان بگیر و اهلیت اعنتند ^{نیوکرک} خلا در درج سفلید لذت
کند بر جریان فتن در بلاد روم و خشکی هوا و کمی صاف کتابه مخفی حال مفترقات
و همیز کوکان و خزینه جمعی از افراد شرق و همیز بیان زیر و همیز موزه در بازدید از
ریچما و نقصان خلیجا و تیاه ایام ایشان و کوکر خل بالا و باشد با ناظر باعوه و موزه بزرگ
درست هد و خروج شخصی از این شرق و طویل شرایع ایشان که اغلظ الطیب شد و اکرسنی با و خوار
و معاملات نیک بود و خوبید و مناخ میباشد و پادشاه ایام که دیگر می خفته خانه طاله
دهد و اکر خی با او بوده با این نظر باز و داد از این ایشان شرق و حاشیه ایام خروج ملد و اکر
زهه با ایام خی خراج پادشاه و حکم میفتخانه آنکه کار سفالک ایام که دیگر می خفته خانه
بود و ایام خی چیخت و بزدروتاج کوکر خی و زدن را بدی اتفاق اکر و بوده باشد
بله با ایام خی زدن کار احمد و در دیابان ایام سویه نیز اخراج عطا در برج میان ایام
کند بر قلعه و خشک ادوعه و نیک کتاب و حمله است با ایام ایشان و قوت حال ایام و همیز
در زمان خانه در بلاد مغرب و بزرگ شدند و دنیا خواه و حدیث پادشاه ایام
و قوت خاله خانه ایشان جنون و اکر نظر باز و بوده با ناظر باز و خشک ایام و دیگر دیگر
نهد سیماقی بوزن هر آنکه در آنکه و بیل خیمه هر خوش شود و نیز ایام ارض شمله خارج کرد
خانه خی مغرب و اکرسنی با او بوده با ناظر باز و بیاری در نیان شاهد خانه در دیگر
و اکر خی با او بوده با ناظر باز ایشان بخ و بخ خاصه ایشان بخ و بخ و بخ و بخ و بخ و بخ
این ایشان و اکر خی هم با او بوده باز نیک هر من کوکی ایشان خود را بینه باشد خانه
خیلها ایام من و بوده باز نیک هر من کوکی ایشان خود را بینه باشد خانه ایشان خیلها
علاء در برج عقرب کلاه کنکه دستی ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ماکولات بود و اکر خی با او بود
بانا ناظر با خاله خانه ایشان بکل کسر
آنکه ایشان ایشان

در حکم مثلاً ملکویت

الصلوة

لر بیشتر نمود و در علاوه بر این دو نوع بود یا تابع بود یا ناظم بود
و اگر هم با او بوده مومن مدلیک در مابین بر طبقه و مجدد اتفاق نمود و روح جنونی و روزگاری کرد
و مردمان راحت پاییند و اگر قرق با او بوده ناظم بوده که موقت ای و باران مانند عطا در درجه
حالات لذت برمی کاربرداشته باز نگاه می کرد و همان سرمه یا مسحه و چیزی مطلع باشد و
باران و کوئید باران نگفت بلکه و کن حمل با این بود و ناظم با این بود و سرمه یا مسحه با
بارانها اهستگی دارد و اگر شرخ باشد با این بود و ناظم با این بود و سرمه یا مسحه با
او بوده ناظم با او همانکی شود و باران نیز آبد و اکامه علیعه برق باشد و اگر شرخ با
ماله و باران نیز آبد و نیز هم باید بود و همس بود و مهربان بود و احکام برسان
آخر خطر احمد در درجه حوت است که نکد برسو حوال نکایه اهل قلم و وقت غولیدان
از عملیل و سلطانی و مختاری
ضایه بیار و رفیع زنان و بودکان و اگر زن باشد بود و ناظم با این بود و ناظم با این بود
بنده کرد و از نسبتیها و هنالک یکی از اهل قلم بود و اگر شرخ باشد بود و ناظم با اهل قلم
اعتدل هم بود و هم فور ام اطی نافع و نتایج حال قضاوه و دیگران و اگر شرخ باشد بود و ناظم
ناظم بود و کار رضاه و دیگران بقیه اسلام حلال اهل قلم بدن کرد و نکن از نظر قدر و درود
آن آینه اد تن زن بدل بود و اگر زن هم با او بود هم احتجز نکرد و باران سالابد ای
احکام مثل منع بود و اگر قرق باشد بود و ناظم با این بود و فرق باشد و اکامه و ختم اعلیان
کند و هم ای
ای
طیخ قدر بود و از ای
رسانید باشد بلطفه ای
کوئید ناچیزی که متشتمل شود اما مشتمل شسته مقابله درین بیچ باشد از این باشد و در حکم اتفاق
بود و فارغ ندهل هر چند جو می باشد بلطفه ای
و فصل ای کتاب حکوم الاحکام دای پیش از پیش ای
بین بطریق که بکی
احکام درین باشند یعنی ای
طیعت است قوت بود و استاد جو مغلیر ای ای

وچه میان این رسان و پیغام مسا فان ایجخین درست کند بر خشم باشد اینا
و خافت عالم و خروج اینان بر زیر کار و مستحق دارها اکر در سلطان بود و دلایل این
بر قسط بد اها و بزیک حسن عاصم و آمدن با اینان در مو این منصب مسقده و کنفه آنها
و رسیدن مسا فان در پیا و مع جواهر ای و رخت نان حامله و اکور عرق بود و دلایل
کند بر قصف مسا فان و زنگناه جاؤ سان و بیکه و ملا خلابن و اکت شنیها و ایاره
و تاریکه اها و خود و هر همها و اکر رحوت بود و دلایل کند بر بیشنا نداشت و رطبه
حد و خ دل و برق و ماده ای مخالف و مخاطره کنیها و لقت حمله ای و زنگ
جستن عاصم و رسیدن مسا فان در پیا و ایمان و مصادر میان و زنگ اعلیا و
امراحت مخونه عوام و بیکه ای ای ای و مخربه غای و بسایر این ای
قرار ایجخان و استقبال و افضل ای ای کوکب خنیه ای کل ای ای قن طبقه متفق ای ای
جهن قل: ایجخان و ایستادن منظر شد به کوب کیوند و طبقه ای ای کند ای ای
زرسد ها ای
کشت نظر رسیدن ای
و کوکب خنیه ای
کوکب خنیه ای
وار زن ای
دفنان و کرکن ای
مُعْبَدُ ای
و بیمار ای
در ای
در ای
پاریت و مهندی سودا و بی و ای
پاریت و مهندی سیست میان دلایل ای
پاریه ای و دوده ای و متابه ای و متابه ای ای ای ای ای ای ای
زم ای
و سنت و دشواری همچنان ای ای

سیمین فصل

تاریکی حوا و یه کد بیماری
بایران و نم و ازت دریان لذت بر

بخاری

هو و سخنی معاو برف
و اعتدال هزار شفیل
لیس دلائل نند بد است
و امین یاران کوتاه
بند و تام پایه درست
قابل دلالات نند بد است

شہزادہ عمر دم حبیب
امیر افغانستان
وابتدیں دلائل
برعوہ حافظ

ملکان و میسان و کرانی نزدیما
و توسط احوال میلا طین
واهل سلاح و از مدلس
نلات کند بر شکه حا

واحلا و هر فیت سفید
ملوک و از نیزه دلالت کند
برگشتر صرب و معاشر عدت
میان مرثیان

و در بعضی موارض
فاید و غنیمت هوا
بود.

وخدم مصطفیٰ خودن و محظوه او برین زن خواه کارها و از تبعیج مملات کند برین **المحت**
میان سلاطین و خلائق مباحثه فهمها و عملها و با هم شایع و پر شیشه داشتند پس از
سعادت دعایله اصرعیل برق حوال مل علی وارد بسته و استفام حوال اش را فرمودند
کل اشتکد برخیر سعادت در رکارهای اهل علم و فلسفه پیماری درین عراق و
أهل صالح و عملها و مصنوعات رکارهین اقبال **مقید** فرمودند از انصاف بشری در برج فواران
مقادیر کل اشتکد برپیش اذکار صلاح در رکارهای مرح و شادی عامه و از انتیل
دلایل اشتکد برقوت اهل صالح واستفام احوال علم و فقہها و اصحابها دیانت و شک
حال این و زیادی در سعادت من مذاکره داشتند بجهت خود و میراثها و از تبعیج دلالت کنند و
محاله اعلیٰ و قسمها مجلد این اهل صالح و رای این امام فرمدند و دین اهل صالح و از
شیوه کل اشتکد برقوت اهل صالح و زیور و دهدافن و اشارف و بزرگان و اهل
ائمه و ایزاعه و از نقباء دلالت کند برین کی حالت متوران و جستن بادهای خلد
و خوشیها و از نسلیلین از اشتکد برق حوال مصلحه و پیغمبر عالم و اتفاق و ندا و انت
و زبانی عادت بر رکان و بافت چاه و مزمزان ادار و اتفاق و اتفاق قادر اهل علم
و از تبعیج کل اشتکد بر قیمه و احوالات هم و محن بادهایها و کل در علاوه از اثبات
کل اشتکد برین کی حوال اهل اشوفه سعادت بپار و اهل علم و استفام حوال هم
نخان و از زنی خانها و از نقباء دلالت کل اشتکد برق حوال اعلیٰ و قضاء و میسرای
جدل این مذاکره درین اهل علم این ام ابی و مخالفت علماء **اقبال** فرمودند از
ضفری شعری از ایزاع طران این مقابله دلایل برق حوال مصلحه و مصلح در عالم و میتو
پال نان مستوره و از نسلیلین دلالت کل اشتکد بر سعادت اعلام خلاق و میدان شک
دیگر دلواز و ایزاعه و ایزاعه و این استفام احوال جماوسا و از تبعیج کلام ایز
مرفته و مذاکره و من ایزاعه و من ایزاعه خدمته و جلد میان علماء در کارهای این و از
شیوه کل اشتکد برقوت اهل اشوفه و ندا و پیش اشتکد خود سعادت بپار درین و از
قیمه کل اشتکد بر قیمه دلواز و قضاء و از ایزاعه کشاند اهایها و مخالفت علماء **اقبال**
و زبانی عادت بر اهل ادب و خویولت **اقبال** و نصفت ملوك بازی اهل اعلیٰ و اساطی ائمه و
از نسلیلین دلالت کل اشتکد برین شکنند استفام احوال دلمان اصلی و مسادات و از

برتوسط وزواهيل
حرث و سادات **فتح**
قمر بن انصافن ممتازي
دریج حمزا از مقابر
دلاع لند بزم

۱۰

تم بعد از این پرا فیلم تاری
از سرچ سد از مقامات
دلانت لند بربرا شوک
حدی و آن پناه فم

برخونزیر شومنا
و مخالفت میان

الموليش
هوب
اوکراز
للت کند

ومشغلي يعنى بهم وفقط كائني مسد اشترك معاً ومحافت معاً عالماً ونكتة يضم
اذاً شرطها وحسب امثاله بعد ان اضافه بمعنى درج قوس ان عقاره لا تسكنه
بريج وصالح مريم وبدر اشترك عدل واغاثات وحصل على ادلة وارشاده حلاً لشك
بريج حالاً لاهله له ولدين وغضاخاله باز اذاته فوزيadicه تضليله وسخافاته وارزقها
لكل اشخاصه لاشخاصه وسرعانه حصل على اهتمام وسرعانه حصل على اهتمام
واهلاه صاحبها وارشاده يفتحها لكي يركبها عالمه ولكن درج ملوك
وانعقدها كل اشخاصه لاشخاصه هم اصحاب اهلاه اغاثاته
من منحه درج حمله اذ اتفاقه دلالة لشكه براسه يحيى احواله عالمه وعدل ادلة اهلاه اذ اقام
او از انتشاره لاشخاصه لاشخاصه يحيى احواله عالمه وعدل ادلة اهلاه اذ اقام
ويهدى اشخاصه لاشخاصه لاشخاصه يحيى احواله عالمه وعدل ادلة اهلاه اذ اقام
درج وفعصيحاً وفعصيحاً عالماً وفعصيحاً سعاده وقت وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى
وسعاده كائناً لها عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى احاله شرعاً احواله عالمه وارشاده
قربيه دراشكها وسرعانه تشويقها لاهلاه صاحبها لاشخاصه لاشخاصه يحيى
لها اذ اتفاقه دلالة لشكه براسه يحيى احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى
لقد براسه اتفاقه دلالة لشكه براسه يحيى احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى
لها اذ اتفاقه دلالة لشكه براسه يحيى احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى
وكذلك فعنهما وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى
اهم رعيته وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى
سعاده در عالم امثاله عدها ناضجه فشقها در درج حوت اتفاقه لاشخاصه لاشخاصه يحيى
في مشغوله اتفاقه لاشخاصه لاشخاصه يحيى كائناً لها عالمه وارزقها
الاما وترقية احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى وصالح وسلامه
لها اذ اتفاقه دلالة لشكه براسه يحيى احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى
اما اهلاه صاحبها وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى بعد اضافه اهلاه اذ اقامه
در درج حمله اذ اتفاقه دلالة لشكه براسه يحيى احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى
قوته اندفاعه وسبتها حكمها اذ اتفاقه دلالة لشكه براسه يحيى احواله عالمه وارشاده لاشخاصه لاشخاصه يحيى

محلان ملکه هارون
دشمنان و از خاندان
بدین شناورها در کنی
صراحت حکمت
زمده ای از قدر کل کش
بر زمین راهه ای و بکت

استجواب واستقال العذاب - ذنب درع حملة الله لندريستا تلوك در بعنده وظفها در من
نور دلله نکد می باهی جال شاهزاد وغین کان در چو باید دلله لندريستا می باهی جال شاهزاد
لکه عجایب در برج هر طران دلله لندريستا می باهی غایب واصفات اخوان و در بیو استدبار لندريستا
رسانه در دفعه و قصه هم در برج سبله کلا لندريستا در براج ایانی و در برج ایانی
دلله لندريستا حال و در بیو هم در برج غیر کلا لندريستا در براج ایانی هم زین
واشکن لندريستا در برج قوس دلله لندريستا بر قصه کیا شناس و ایانه ایشان و در برج ایانی
دلله لندريستا بر قصه هم مدعن خاصه زی و سیکا در برج دلله لندريستا بر قصه
استجنبه ایانه اعام و می مصل ایانه کی ریخ پنهانه هم ضرور و صحنی کد رین وین می
نخستین هم ایانه و قصه قصه بکین در او غلبه کی ایانه نظرات و مشکلات و غنیمه سود و کف
ایانه بعد ایانه کی خطا لافت در صوت طبله های ایانه ایام و استفادات مقدم بیان
من در قوم کی ایانه خاطه میز مسحه طبله ایانه ایام ایاضل و ایشند بیان خانه کد
ایحام ایانه کی خطا ایقند و در سایر ایام ایات استفه ایانه ایضا ایضا در ایام ایند ایانه
و ایستاد کاش ایانه ایکشان ایکیل بیون نیسان یعنی است کد رین باید بیان ایانه ایاضل
ضیوه و ایضا ایانه شور تا طالب ایانه ایون منعانتا شر شد هم بت ایانه کی ایانه ایاضل
و استفایک کی موافق طبله هم در ایانه ایاضل و ایشند ایانه ایاضل و در میانه ایاضل
در دید ایانه طبله هم شریعه بیرون هم ایانه بیکاره هم طبله هم بیز نیز هم موافق است کد
این هم مستوفی بدن ایانه طبله ایانه ایات و استفایک ایانه ایاضل بیدن و همکم در میانه ایاضل
طبله ایانه کی دند و در ایانه بیدن رایدیت ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و در میانه ایاضل
دیگر ایانه بیدن شلش ایانه ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و در میانه ایاضل
اصل ایانه بیدن رایدیت ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و در میانه ایاضل
که بیکاری ذاتی و شفاعت کیا کی صعوده ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و ایانه ایاضل
وجود میگاند ایانه ایاضل و میم بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون
دلیف ایانه طبله ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و در میانه ایانه ایاضل
استفایک ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و در میانه ایانه ایاضل
و میستحکم کیه ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و در میانه ایانه ایاضل
در میانه ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و ایانه ایاضل و در میانه ایانه ایاضل

زیارتی این افتخار کنایا و گردد ولی اینها و عرق سفان و اکر در زیر آنکه باشد ممکن دلار لرمه
حکم شده طالع ناظر بود بعد از این وظیر نیز باعث تکرار است و بودن معنی غرق اراضی و
مشهور بر طلاق نیز عمل و معاونت این امر بود و اینها همچنانست مانند اصطلاح مرتع
ازین اتفاق در کرمانشاه از دهد و در سه کوه کنده و نظر این برج آنی در شهرها را داده کنند و از
کرمانشاه **تکه** مانند اصطلاح مرتع خدرا و دندان همچنان خواه اصل اسلام باشد و خواه پیر و مجهول
پهلوان بود در وقت تپله و مناطع طالع خدا و استقاده رخش و غلات اسما بر اشاره
و درین باقی هنرمندان باید در چنانجا نه که متنبی و مستوی بطالع این ابدید و
همین قرآن اصطلاح و معاصری از است باشد رواج جذل اطلع باشد و اینها منتهی
که از این نوع خانق و عاصی از است باشد رواج جذل اطلع باشد و اینها منتهی
است و بودن اینها در اوان اخراج از فرقه این اتفاق بعد باصفه عزت و اکر است
باشد عکس بود و افتخار خوار و ایعتبار باشد و بودم با کن کن اتفاقات بود هر چیز
که در زمان اتفاق و تدویر و چیزی در عرض صنایع باشد و در سر زان اینها منتهی ممکن
نمیشود باشد باور و در برخز در صنایع ایشان و اکر باشد بود تا بد
عکس بیچ و زمان طالع دلیل اخطاء خصوصی کار در خوش بیرون و اکر باشد بود تا بد
امروز و روزگارند **تکه** بون قرقوق ارض منطقه کوچکت از ارض از این
کند و از خود از ارض ماشیمه خصل که بیرون قرقوق ارض کریم این قدر درین موضع
و درین مقاصد کافی باشد و زاده این بقوله عقینی است و الله اعلم بالعلوی
فضل چشم در احکام را قیامت این اصطلاح اینچه معتقد است رومیانست و
عرب ناسیکا کوئین و ازان چون هو اینچه همچنین عقین همای اخال جالی و مهافت
هر اهل اداره از این بیت باز بروزی بنشینیان در وادی و در قدر اینجا و ادارین
اکمل اصطلاح بیانی مدل بیانی کردند و اذ اخاه اند کارهه بهم سهولت منظر البروج
منتهی است و کنند و این اقسام را از های ای خانه کوئین و اینها موضع و مادن عظیم
و از این بود و مواضع را که کمی بیش از جزو اینجا و عقین و باشد بدوا داده در حده
بر این احوال موضع همان داشت و اهالی را با دایای مانعه که بخوبی دوازده باشد میگردند
کوئین بود موضع اقل و نسبت نظر اینجا و باشد بعد از این تماست بهم داده دهن

بی‌غایت و بی‌درجه کریمی این حرم
انزیعیتی با غنای و انسانی
عقلربود در نهاد اول دلکشید

نیز مکرولات اسلام صفتی
در موضع
ناذر
پائیش با قدر درست حمل داشت
او لدلاست کند

VI

رسانیاد اسلو رهایی
له دریج حوتدر
ماولد لاتکند پر

دلاعند پر چیان امراض
و وح دست و مکین و درخت
لاد

بر ترتیب این دلایل همیشه وقت صلح و در ثبات سیاست کنند که بر عد و برق
و سویق و بردگی و رفاقت و اکردمیانه نزوح باشد که از این کار برخیار پادشاه و نوبت
اعدام تهدید کنند و ایضاً از این درج حوزه از دلتان افراد که از این کار برخیار شمار ایشان و دلتان
دست دلایل اینکه بزرگ وه صالحی که در فضاید و ماضی باشند در ثبات سیاست کنند بر صحبت
بدل پادشاه و فرز و عرض خالی و اکردمیانه بجهود دلتان اکنند برخیار پادشاه و دست
و در برج طلاق در ثبات اول و ثانی دلتان کنند بجهود ایشان از این کار برخیار شمار ایشان و دست
طیون و حکم و وقوع ضایعه در خواست پادشاه و در ثبات ایشان دلتان کنند با استعداد و دست
نایابان و استاد ایشانها و خوش هوا و اکردمیانه بجهود پادشاه دلایل ایشان کنند بر تعزیز و تقدیر
اشیا در برج اساح و دلتان اول و دلتان ایشان را انتقال داشت و حکمت ایشان که برخیار بکمال و دست
دلایل اینکه بر رفقت و تراویه ایشان را دلتان سیاست کنند بر تقویت و زدن
و ایضاً اینچه که برخیار سفر ایشان با ایشان بیعت و اکردمیانه بجهود دلایل ایشان
امور و شرکت و اوضاع طبیعی اختلاف ایشان و دست و حکمت در زمان جواه ایشان ایشان و دست
حکم ایشان را در برج سبکه دلتان ایشان که برخیار هر چیز و کوچک ایشان را خود و دست
نانی ایشان که ایشان را دست و عصکت ایشان را و تکریت خرج و سر و رزوه ها ایشان و در ثبات ایشان
کنند بر شفقت و دفاع ایشان است که در حین خلوت ایشان که برخیار همیشه ایشان
کنند بر شفقت و دفاع ایشان و خروج فرج خلا و در برج میان دلتان ایشان که برخیار پادشاه و دست
دست دلایل ایشان که برخیار ایشان ایشان و دلتان سیاست که ایشان ایشان و دست
المیزون و طرف ایشان آن و اکردمیانه بجهود دلایل ایشان که برخیار شمار ایشان
در برج عصری ایشان ایشان و دلتان ایشان که برخیار ایشان و دلتان ایشان
بسیار ایشان ایشان و دلتان ایشان و دلتان ایشان که برخیار ایشان
رسانش و خوش منفعت ایشان ایشان و دلتان ایشان و دلتان ایشان که برخیار ایشان
که ایشان ایشان و سار ایشان سود و در برج قوی دلایل ایشان و دلتان ایشان
و سار ایشان ایشان و دلتان ایشان و دلتان ایشان و دلتان ایشان
امران خود و خلاصه ایشان و در برج ایشان ایشان و دلتان ایشان
پاش ایشان ایشان و دلتان ایشان ایشان و دلتان ایشان

ندکی ارجواش و خدم پادشاه و کور در مایه بیچ بود دلالة کند بجزن و هم مثاب و
اصیاد دولت در بیچ غصه ریخت از دل الله کند بر عدل و برق و کشت صاحبه
و بلان و آنها و خوارک شیره دایم در وقت و در دلنش موقمه دل الله کند شفای
خط پادشاه و بیرون آمدکن شخی پر بازدشت که از اقوام پا زار او لاد و احادا و سید
و در دلنش قیم دل الله کند بر تبدیل شیخی او غیرات و کور در میانه بیچ باشد دل الله کند
بر عرض و ضریع بیک مادرش که عالیست بود و کشت مختار ارجاعه در میان و مزم
در بیچ قیوم در دلنش که دل الله کند بر عادوت شکران در نشانه دل الله کند بیک
اخراج و قیوم در دلنش قیم دل الله کند بر عالم و حواره توانه در میانه بود و از در
مانانه بیچ بود دل الله کند بر کوچه هنر پر بازدشت و فکر بیچ در دلنه رها در بیچ
جلدی در دلنش قیم دل الله کند بر کوچه هنر پادشاه و کنجهن و غیره دلخواه
انسان و در دلنش قیم دل الله کند بر نقطه و طلعت بازان و در دلنش قیم دل الله کند بر صحیح
جسم و قیمت بازدشت و مساله منجع فرج و سر و او ره و میتا بیچ باشد دل الله کند بیک
هر و قیمت طبیعته اینها در بیچ دلکرد در نشانه دل الله کند بر سکون دلب و مساله
آنها و در دلنش قیم دل الله کند بر عده و مردی بر دلکه و در نشانه سیم دل الله کند
بر یاد خانه که مرض باشند در بیچ حوت در دلنش اول دل الله کند بر عجت و صفا و نقا
ها و در دلنش ثانی دل الله کند بر اسماط اجاهه و دعوت خالی در دلنش قیم دل الله کند
بر صعنده شکران و شدلت جزء و فرع انسان و همین باقی در مواضع فاش
از بیچ حمل و طرف سانی دل الله کند بجزن و فرشان و در موافقی
دل الله کند بر این نک و نینک ها چون سفلین دایم اقرب باشان از طلاقی از نما
بینیان که در بیچ افتاده و افتاده رسیده شفای افت علوی که هفته بیش
که میان اینجا به عنی المیخان متفقان است در سکون اینها و اصله تراشندی
و اینچی باشان تا معلم قاهر است بیان این هرس همکم کلام علیه را در را کشیده
بانش و موطه هولان از بیچ این عذر نسبه داده و ملشی بر اهله سانی
وصباح فقط معهد آنکه اذاعلوی عظیم و اهتمام نباشد و بینش است در بیچ
در طرف مساله صالح مع اثیاست در طرف صباچم لاه کند بر قوتکه کاره داد

بربر استان و اضافه در مکارم و داد و خکان و اینچه مصلحت اهل اسما و ایام
دعا و آوازی پنهان و ضعف حمل و روايی همراه است و مکارم با ادان در وقت الله
حکمان بودند نعل مع ذنب دلایل کشیدند و بور فخر خود را با خوش ایقاح سه کاره که در طبله
بودند و آشوبها او ادار کردند انسان را هفاطن و بدبختی ایلان و بکشند ایلان و بخت
تله ایلان و بکفر ایلان و اینچه نعمتند مثلاً شرع و حجت و زدن سایر بیان ها سدا و ای
وقوفی و استفنا و بیون شیخ اهل علم و کشتت فرع و بیون و قهقهه و بکفر طبله و بکفر ایلان و
قرف برگران از شخصاً کان و مزیت بیانات تغییر و مزیت بیانات و بیون و بکاره کشید
وقتیستیم آنکه رخل و رغاشر بود و است جبار یا ایلان با ایش خاصه آن رخ و بزیون بود که دکان
از دید بیرون و بیرون و تناهی محصولات و بیانات و قلمچهه ایمه مفت و غیره بیان
و ایمان ایلان بزیون و ایمان ایشان ایشان را خاصه رحل در رایع بود در درج خانی آیی و نظر
خطا ایمه ایمه بود و تا اینجا مردم کوک که حکم بدل بیچاره بزیون و ایمان هم
تکی کوک و بزیون خاصه نعل با اینه بدل بیچاره بزیون و ملوك و ساده طیون باشد و بعده
مالکی عظم ایشان و قهقهه و اکدر رئش ایشی بود لالا که برگزینت موت و قتل
در عطلا و ایش کوسنندن و کاک و مشغزان و ایشان و کاره رئشته ایش بود و بزیون
لشکر بر قاتلاه لاظهرا و ایش قاتل و ایشاد و اعشاره ایش اعتماد و قلمه ایمه بعلو
و اکدر رئشته همای بود لالا لشکر بعلو و بزیون شر و خاصه ده
مرزی ناظر باشند و قتل و ملاک و حوش و طپور و بیچاره بزیون شر و خاصه و اکدر رئشته ایش
ایی بود و بزیون اهل شاین و سکان خوار و مسولی و بدبختی ایش ایش
ایش اهلان و اهل شایه و قلت بیانات و بطلی مل مل و ساره بزیون ایش ایش
معزیتی که لالا لشکر بعلو که ایمه شاین و بزیون رخ و خود ایش ایش
فراخش و فرض و استدایخ و نان و بزیون کاره ایش ایش
اصلیه و بزیون و بکشند همای بود بایتی مردم و ملامت بکاره و بزیون و بظاهر شایان
که ایش ایش

و ذوق شن قتاه و اهل الحکم کویند که چون متوجه دیده شد عاشوره و صاعدا در را فدا
کلابی شده قیچ شدند بودند مع راس دلیل شده مستحبه بود که در لیانه شده و معرفه یعنی
شکایت باشد طالع کنند برقعه طالع ملوك و عاصمه کام بودند مش شد معرفه باشند که این کنند
بررسی اس رسال رسال رسایل پیش از شاهان و سلاطین و گفتگوی مصادر از اینسانین و اسلامیان
انتشاره از این غایبی عظاما اولین و شادی قدر میانند همان حمل و اضافه ملوك و حکام و اقبال
تندیکان و خذل مکاران و سیاستگران و پسر از این غایبی معرفه از معاشران و افرادی
مالک خواهیان ملول و سلاطین و مسلیمان کان بخارات و مصلحتات هر قدر باشد حق و جواهه هست
و بتندیست روح خلائق نامه را اقام چهارم اینست بجهود در حکام متش مع راس دکتر
ایراکوهاد و کنیت معلمی اول درین باصره مزده خلاصه چشم داشت لکه چون سخن
پیشنهاد نمی کرد رغوب شدند از خود منشت هدایت می اسماهی اکنست از این زمان بدله استغفار
لشنا و بعده قلوب ایشان مقوود باشد ایشان موقود باشد ایشان موقود باشد ایشان موقود
زه هم راس دلکشند و سکوت معمق این و ترقی زنان و خذل این و ترقی زنان را به
بدکار و سعادت افاضل اهل فنا و بیشتر سو ها و وقوع نکاحا این خد و روح جهود
او و ترقی بازدا و بکشند و مضر ورشان و حسن باهذا عیوش و مطہرت بازدیدش
و نیز با اینست فرجی عیشت خلائق و میکن اخبار و قوته دین اسلام و احادیث دلها
و پیشنهاد حجات و افزایش اعقایدات و طفیل زنان کرمانات کوئی و دل زن حکما
بودند عطا در مع راس دلکشند بروز و نور و نیت و بیندی کافی مزدا و فضلا و
اهل علم و عمال شعر و کتاب و مختصر فان و ایباب حرف و عنایت باشد ایشان
ایضا بید و کفرت بید و مشرب و حمله ایشان در وقت و ظهیره و مردم ضمیمه و قاضی
و زینت خلایق عیوانات تاریخ و انتبا و شنیدن این قصه و دسانش و معاون ملدن
معااجات ایضا و حکام و اهل فهم و میکو عمالات بدم و تضمیمه و تنفسه و رده تو راسته
و درستی عائشات ایلات اهل ایشان و ایشان بیوان و بیهت کافی ایلات کتاب و رواج
بایان بروه و دانانه مردم و مکفنهن مولطف و پسخانج و آمدن ایضا همچویه و مخفی ادکه و امشله
احکام ایوان قون مراجعت ایلان ایکند بررسیدن اینها خوش و بیکل ای عوام ایان اس و رعایاد و حیث
رسوان و ایلیه و شاطران و قوف طالع و میان ایندل بحیثات و مصلحتات و ترمیح کردن

قادت وخست حملة كخانات وناظر وساقط بودان أن من ثم ساير وصلان إن زعيم
ذكور شاع وعواه دلالة إسلام دل إدريج يعني انتشار إن خل عظم الارتفاع
عن كل برقها وفند، بين ظاهر ومامارسا زانخانه طامن صاف وله ولهم كامل
العليين العرض يغزوا بهك وعامل آهان انتقل بعلون روح إلى برج اشتراكه
العنوان والرض مثل تمهيده الراشد ونقل الأمور والأزمنة والدول وعادت
الحرب وألم ارض وإن الحمد لله درج مفاوضت باشد صاحب علاج من معهم وذهب
لأنه ذكره سماه بالاكتفت وأيضاً حكم وانتقال بعلون بلهك طوبين راحم عصوه ما نادى
فيها كله بذكره كظاهرها است احتمام حاول بعلون روح حل كلاته لكتدر جمهة بأقنا
تصدى عادي وتحميرون من ارض عرضي وعميل ولة وله جان وفته ومرى قفارت
انتقل وأسرى وانتقام خاصمه بوزاج شرق وجنوب ولكنها لم يخف ولسانها
شافت لا رعنوا خاصه موش وهو زلشيم وحضرت رسيله بخطها
در باغان وقوفت وموسته رواليسته قم وعي جور وظلمه دل اكتدر لاد وست ملوك
حاجم برغا واوهاره فرماندهان وظلت وباهتها وفقطها سراويله بارند
روح جهونات توكيل ورجمت بيلان وكشاد زران وداره بجهونات قلبه ونعت
الابوه تشيدان ومسياهان وعمون كيف واكرد لاهي شاله بور هرس كويه شنده
ها مان تاقتلها باور دروقت واكرد رفع خوب بود شرت دروكخت تارل وجلد بور
حد وفت علل وأمر من خل علدر درج فور دلالة لكتدر جرم فنه در الوجهات وآتى
ها مان تاقتلها باور دروقت واكرد رفع خوب بود شرت دروكخت تارل وجلد بور
كتدر عن غافت وغور طعام وضيق ماش مردم وتشوش واضطراب تكلاف درند
وهد ملء است تاقتلها تشن جهونات سنم خانهته وعمرت وله وعماري و
عومت: فان لاما برونيه بارقة باران متوازد دروقت وباهتها درهه وفرمانهون قيئها
واقتزز رعنها وديهم ذرا لاه وخرابه قياع وهرس كويه حاصه درههين فادرس واكرد
بيت ابع ودور منظر عطاءه وفتقاكيهار من كويه كيند واكرد رفع خوب بور دشمال
بور حسن مراج هيل اشد دهنيوب رباح معتمله وله ولهم كامل دشمال

خانها و جنگها و فتنه و کشکوی دریان ازوج و شکن قرآنکار از رایب تونه
و نقصان خیل خیار و بیاشت عمارت غاله مسجد و خیر طهمت خیاده
و حمل و سر و قشت در زمین هرگز و جنوبیه فیل زدک و خود رهای رم حشوی
و زیارت شدند شفی و حرم طلب صایع و حسن حال زیج و اهل فاخت و مرق ارماز
پیوتات قلایه و قسا و لایات و رسیدن ایشان پرش و پرسک و اکرد طرف خیور و دیاده
و بادها حضرت بوز و اکرده شنها و کاپیه کام شد و اکرد طرف خیور و دیاده
زم سسته دیز و بولن نکرد ریچ عصر دله کند بر قضا آیه و خاطه شنها
و خشک شدن چشمها و قله یوانات آپی و بسیاری پهاری و ابراهیم علیه
در مردم سیده زهوانان و کوینان در عیاز و وعی مثانه ایه و استفاط ایه و مضری سیدن
از اعداء کشت برق و بارندکی و سما و غیب ملد در روی و بتاک کشنه زیج و عباری
در مملکت خیلا و سفاحمه و اضطراب و بر هنر و کی هم و وزنیدن باهای خیان
ناخوش و ظهوی خشکی لاضی بشرت در زمین معزز و خشم کا و لبهانا و ایمی و آهها
و سلهی سکان سوا عراق و ایلهم بایل و سرکه ای ایل و لکن کیان و شقیش دادر
ایلهان و مانندان و اکرده شنی بود نکت کرا و نکت در ریخت بود و ایلهی
بود نیکی باران و غم باشد و ایله اعلام مدلن تعلیم دریچ قیس دله کند بر قضا ایه
یادشان و سلاطین بامداد هر عالم ریایا در درض ایهادی و اهل طعن و خلوص
در زمین مشرق و سورت بزرگ در عراق و عرب و عرض و عرض و عرض و عرض
معادن و ایله ایه بوسیران و شاط خیلان بر طحالان و افت قله و فتح ایه
و زنیکی بزرگ و نکت ایه بام ایه بینیه و جلد ایه ایه ایه ایه ایه ایه
و نکت قتال دنیا در مشرق و نکت خداران حله د درویز خرم در زمان و سما
خوانین معظمه نکت شنل طیب و ظهور و ایله ایه ایه ایه ایه ایه ایه
اهل عیان و سلامتی صلاح حال سکان ایله ایله ایله هر چهه و مراتی هر تک و هر چهه
بود باده ایه ایه ایه ایه بود ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
در برج ملک دله کند بر قته در زمین مهد و آشیه و بجهیز کی د روایت
کیلا و پیچون ایه بیش و بیش و بیش بکرمه ایه بیش ملد و ملد و ملد

۱۰۹

ایله ایه دنیا هیام و کشت توالد و تسلیج جوانات و ایله ایه میل دم بیان ایه
و ایله کامهود و موائیق و هیچ یادشان وقت وظیل زین بادل و بوز هم و ساری
کوینیون هر چیه مشری بیک و بیعف قراید در زمان بیا ایه بایه باشد و ده
چم یان دم بید و بیاره بیهید کشت و کارد زمین فرم هر زمین کومن کومن
آید و کند را ایک دسان ایه ایه بیهید و بیهید و بیهید و بیهید و بیهید و بیهید
راهیکام فارس دید و بیهید طیس کوید و فریلیه و اشنداد بود باشد و دم در نفع دش
ید غافداری ایشغناهاند و اکرده جان شمال بھر و حس مراج میا بشد و ایله ایه
اکر کوید بیکی و کویه ها متابید کرد طحل شتریه دریچ جو ایله ایه
برخشی ها و ایه
و ایه و ایه و ایه
ایلهان بود زنخورد دسته قله و داشتندیه بود بوز ایله بخان کوینیون کیان
هر زم بیعی سری هر زم بیعی جل آید با راخا ایی بیانی و دهانی بیار و آیه و دهان
بیان ایله هنر شنی و جهانی و جاهانی باشد و دست ایله ایله ایله ایله ایله
در دسر و هر اردی و کشت و کار زمین زم هر زم کوکه ایله ایله ایله ایله
پیت و بکر شنیه لیه بکه طیب کیم باز کیم ایله ایله ایله ایله ایله ایله
ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
علمه را بشان اوره و اکرده طیب شمال بود شدت کرم ایله و کشت بیوم و هر زم
مزاج هولنکو شود و اکرده جان بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی
الا جه کرد **مشتہ** دریچ تو در دله کند بر ایه بیت دس ایله مسیران و

من عیا و خداوند بیا ایله بیهی مثل مساجد و معابر و صوابع و ساری بیت و زنی
وار بیان غله و قوشی ایلهان و طیران و اهل قله و بیهی ایله ایله ایله ایله
عیض ایلهان و دهیت دهیت بود و نکت بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی
زیله دزاوله دستان بیلطفه شوهد خیله بکر و هر ای طیه و خلشنه
و صلح میا هدم و شکر کردن عالم و ایلهان خیه و هدایا بایلکه و بطلان ایلهان

۱۱۰

لکه کند بر این دلایل اوضاعها بعینت خلاص و سلامتی کنیتها و رولج بازیها
و خلیث نمود و صلاح و اندوز اکابر لعلان مملکت و کذب فرج و سرمه اهلان ایشان
و کفر ساسود کرد و در هرم و قوه خبرات و غفتان از عیمات و سلامتی زرع از افاف
و اضطراب خنا و میباشد از ازارت و غوره طالعه شامخ در وقت و میل موها بکس
علم دینیه و قوچمال اطبا و اهل فتحیم و قیاده جال ندان ظالمه و موت و قتل دل
ظرف جنوبه حدیث دلزیله با وجود شاهزاده کاره بود و که محظیان کوید گونه هر
بعنی شریعه مخصوصه یعنی سنله آید و دخالهای بزر و شد و اینهایها با اشتهای
پاره اند ادام آیه عاصه در هدای و طوبیه های اینهایان پروردید و بادهای اینهای
ستمادر صلح ازان و انکوشش آید و غرس و بیند انجام بکوید و بینهای خسته
باشد و اکدر راجه اینهای بوره هوس کوید طبعه حسن منجه ها و اینهای بکل
کوید باران نمکه اند و تاج اللذین اکره کمک بیرون باران و کمک عذر و در حق کرد و
واکر دینه بجهیوب بوره اهان اغافه آید و احمد بعد احیلیل حکم فرشا کروه
مشتری خی در برج هیلت کلاهه کنندیه طبق و شواع عخاصه راههای در و کش
و کشت بادهای قوی و مدد و دل باران در وقت و دلخیخت و کناد بارانها
و اداره از قوه ملول بر عقیت و مایل بخیر و طاعت باشند و نیزه خبر و خشم
غیظه دیمان مردم و ناید باران تابستان خانیه هر زیارت و در و پل کاوی
حاده اند در ازهار مستان بهد و در و رعایلات خود باید و رولج بازی
حالخوار و متده درین بیکوک در و در عایلات خود باید و رولج بازی
کنایه کانند بوره بیله هم باز معروفه همی منجه و مصالیل عنیه و از اینجا
و از اینجا و اینهای باید و غرس بیان اند و بیرون بجهه اینهایان کویده
چون هر دلیلی میخواسته بجهی عاز و عینی میلان آید هرای نسته ای ملام کند و
و در ازهات باران آید و در طهار احتدال هم باشند و در رسوبیان مردم
بیدلید و زنان باردار ریح کشند و اکر در طهاب شماش باشد هریش
کوید و احمد بعد احیلیل کوید و بادهای خوش بید و سود مند و زدن و تاج اکر
کوید بارادهای اینهای بوره آید و کوید راجه بجهی بوره هوس راحمد بعد احیلیل

آن وکثر تجارت تاستان و پیاره میوها و بعضی از کاربر عظماً طاعون عاصم
دولایت شرق حوب لفند و اسکان و رو و ملای باشد و در همین بخان کویدن هر زند
بیگشته سویل کان بیخیق بید و در همان روز بید و در یاره و میانه آن همه
بلکه زد و مردم پیاره از خود در وقت و در باران غله راستا کند و در همین هم و کو
هست اند و همین کوید و دیگر طاس کوید میوها نیکوکار و میوند و غیر اینجا بر خاله طوط
بود و در میانه شد و در یاره امام ضریب کرد و در تر مستان باده ای سخت آید چنان
زمینه بلکه اند و می خوش عظم اثاث رحلت نماید و اکثر رحاب میانه بود و همچو
کن در باده ای نامع اید و اکثر رخا بیچنوب و خوش و متفق و ارامش باشد و هر مرس
کویدن از لایوال بود و تاج اکرم کوید باران کل منشی در جرجی دلائنه کند
بر اس سنجه هنرات و اعتمال هوا و اندره سادات و فتها و فضا و بینه ای دعا بای
و سلامت زدن خانمه و قوت حال مزار عطا و بیران و کوشه شنبان و بیکی شست
و در عرض و خشم کر قن باد شاهه بی عض قحال و ملا اذکار اذ عمارت و کمی ای و غله
محث و فزنت باران و باد و دصل بیهار و بنی طال میوها و اندک غله و مردانه
و کاره وجود هفاطم و مشکل و اسکان زانیه را بوجود شواهد دیگر و کفرن عوارات و
بوز تجهیز این بخان کوید بگون هر مرد و دیشته سوی بزکوه بعچه خیلی بید در
اول ترستان هوا نزد کرد و در زینه سه سود و در از مراد بایه بیه و زده هم
چاچی کمی کرد و زمین پر زد و حصول زمین هم هفڑا کو هشتن شود و غوری
چهار بیان کتره پاشند و خوا پیشتر کرسنکی برو و از سرها و پادشاهیه له دوختان طا
نیار سند و اکثر رحاب میانه بود که لاهه کند بکریت طوبت و بسیار بیهیل و چد
عبد الحلل و قل و تاج اکرم کویده ناخن بود و در حاره هنوب مثل میان بود بفرقل
حلل شتریه روح دلو کله کند بر سلامتی میکاره ای ای و مادرانی تیخا و غور
بغت و قیچ کارهای ایسته و حسن صفاتی ها طب خاره مکله و سلطان و ظهور
مکتوهه زد ایشان و مشقت نهودن بزرگان و بلند کردن بایه اشان و قصایح حراج
عظم ای خیزید ایشان ای ای و ذکر مومنه و ضمیع و باد و رکه ای و هصرمه فنه در
کی و بایل و ناسا کارهی در میان طایفه هنوره ملا ای ای ای و پیچه ای جوانا

مناف مسطشان سایع و طیور و نصان کرم و گزت برقه ماران دسته ایمهوب
صاده هیف و فدا زن رع از گزت امطر و اضطراب اسما و منکل حوال ماران و
خانداهای قدم و ماردنان و فنه در مین طهران و بوذرجهیه من خنگ کوبید
چون هر زیبی شتری بسوی مولای ازین و فرانی بود و در پنجا کاره شد عیش
پس باود اول منستان سر شو و کزرا بدلیا و سهارا برسیا خرد و تاریک ماطی
مانند منستان بود و با جهانیا بیا محمد و ماران بیا آذچانکه برای کشید و پیر
کوبید هنبو ریاح خربی بسیاره و پنجا و اشاره تعنان رساله دکل و شبانه ای
پیاره سد و آنده و حوش طیور باشد و دره راه اهافته و آتش شود و صاعده رساند
و فدان بکل رعنان ایود و اکر در طرف تعلیم بر حنکل هوا بود و اکر در طرف جنوبی بود
منع و کد و رت هوا باشد و رعد و برق حمل شتری در بیج خوت حلکله کدیر
قوت طال بادا و اهل و علا و اشراف و سلامت کشتها و گزت شرعت و معارات و نند
زم و سل و می افران دریا و فاراهای ناص و فرج در مرد و ادشان و نظر مولکه
ایشان با طراف واکر کم کرد در عرض عطا و اسادات و علما و فرقه ایضا و همه
عزیز صلاح ایود و صلاح هم و عفان زنان و حسن مناج هوا و همیوب ریاح باز
دبهار و شک کواردا استان و خویهوا در خزان و گزت باز کم را و ایشان
وساری با دها مر سط و مدد و برق دار و خونه و خوش خارج در عراف
و فنا در غرب و خوش رو لا پا شام و فتح در بخش از نداده و فنک و گزت شرعت
همچو ایمهو خصوص الکور و نیون و گزور کل کدن مرد در مده اهداد
و بود رهیم ایون بخچان کوید که چون هر زیبی شتری سوی ساهی بعنی خوت
اید در گاز از منستان سرمه که بود و رسانه مادیسا و زن و لوز ایلان باران
و بوف بید و زنان باز در طحال بید کل در و ذیق طیس کم کوید که اندر و سایرها
سالم شاند و امکان شارله بود و اکر در طرف شعلی و دهیوب رسای مضریه بود
بود و ناج الدین اکرم کوید که چشمها و روح خلفا زناده شود و اکر در طراف
جهوب بید و عده برق و ایشان بسیاره **فضل سعیت** در عقول ایشان و بحییجی
حمل تیری در برق حل ملکه ایشان و بخت لشکر ایشان و اصحاب جل و فتنه

وزیرت مارطان و رعایا ایشکریان و قوت طالا مرا و ایساست و فادر برادر
و مریم جوانان وقتند در مین هند و حجت قتال میان اهل اشرق و جنوبه
فرور پیغام کیلی تملک کیزد و پیماری مشاغل و لخابات سبیل داده و حکما و
بغیر درست هاست ایا خوش خواه بپارداش اکبر طلاق شمال بود فادر ایجا و
بدی ها و زرف ایمان طلب ایشاد و عاد و عده خ و اکرد رجای خ حسوب بود نازی
هوا بایشد و نایی خواه تک حاشیت شمال بود حکوم خ و دریج دلو دلله لکد بر
مال است حکام و ایشاد و فتا خال ایا ایشاد کیفت فتو خیز و دریج روی و خیانت
و غفونه همها و ظهوری کی از عالم ایافت هماید را بیو شاهد و هماید مرزا
و خاندان ایها قدمی و فقره صاحیت میان ایشکریان و ایخار ایختلاف و قتلها
سویت رئیس کریم دلار مشرف و نکره شداید و بله بادران طوفیت استیلای
امراز جاده و فنه بارض رم و ترک و صند و هفت و کشور تظم در ولایت
تارس و طهر اهل قلمیر سایع بر اعدا و میفله ماد دلار منته بله بلو و قلت
طعام و شراب و رسواط و موضع در را و کیوت آن در دلار بیلار و دلار میو ما
دریقت و کرم ایتادن دلیان و اکرد رجای خ شمال بود میوه بیو باشد دلچیل
اکرم کوکو بیز و بارندگی و مصل بود و اکرد رجای خ بیو بیو تاریک هه و ایش
ایرانیشد حکوم خ و دریج حجت دلله لکد بحیط میان کادر بادران میلور
ایند و رعیت ایشیا حکام و بیرون ریعنی ملک ایودست فزانه همانه
رسوان کرده و مکمل ایکار و ایقطام عطا ایزه بخ و مفترست کران سینک
و درجه خ و موت بزرگان در طبقات ایشان دلیل خ و میسایری ناد
فسق و تغیری خا اهل دیوان و مکر بخیلیه و هر چیز و معارف و حضور میان
و زیرنا و ایم و عضلان تخاریا و فیبویتی بایح و نیتا ایها و غیره قیمه و اهل
شع و بیماری ایزغارت در نایتی جویی و معنیت شاید له ایتمان بیع
سیوع باشد و اکرد رجای خ شمال بود لذتیت بایح نافعه بود و اکرد رجای خ
جویی بود لذتیت ایضا و ظهوری ملک باشد ایا که مضرت باشد ^{ضرر} باشد
در ایحام خیل ایتاب ایز برجی بیجی خیل نایانه که چون شیخ لهر ایج
کل کرد

خداوندان سلاح و تغیر هوا و شفوت و امتحانات از خود شکم کرد و بیانیت شما
بود برآمد و کرد طبق جنوب بود عفو نهاد پرخ در برج عصیان
بر قوت حال لشکریان و اهل جنوب وقتنه در دارالیاعان و مرکزه سپاه و قتلها
ناکاه و خصومه ارتال و سپاه اهیان و کثیره رزی وقطع طرق و غارت در راهی
و عوادی و طراوت بلاد مشترق و پنهان شد و مکرر دفعاً و حمل و عده و عدوت
وستیزه در میان نرم و جزو و ستم بزمایا و بسیاری منفی خود و رواج بازار
اسلحه و تازه شدن خصوصیاتی و بیماریهای جموی و بسیاری در حضن
ستاد جوانان و حل و خلاحت طاغعون و خورت مهربانیه داده این شاهل و
تباک شدن زراعه اشها و شدت و عسرت در خلائق و اضطراب طعام و شراب
و صورت: نان حامله و اسافت احتجه و شدنت بید در هزار میان و بالغها
قوی و قوع خود را بد خاصه از فن از دفع و نخته مقدم و مثانه و حل و خذ
چرا خجا و ایادان شدن خزان و پیونات پادشاه و امام و اکرم دفعی شکنی
و اکد بر این شاهل بود خشک هوا و خوبید و اکر و رعایت خوبید بود اعدال هم
بود و کثرت طوطی باشد حمله تردد و برج قوس دلاله ند بر قله آهان
و خشک هوا و سرمه از زمستان و فنا اشجار و بسیاری اراده هان خصوصی
زیست و خواست از همته افت اکابر و ریخ سور و قاتان ممل و در کل آن
مغرب و ارضیه و بیماری رفه و رنگام و در رجم و کثرت اوجاع و فتن
ازدم و صفر این پشت در حواله اند و قوع دبارد ولی و ظهرور مکر و خلیعه
در زم و بلجنوی حکام نسبت به رعیت و سدادی کوین و ملک کومندنهای
و کثرت باور و بخت و زیاد و فضله و قدره لشکریان و افتی جهان و ایان و ملی
همواردها ان کثر در سولول و غیر اشجار و اکر و خانه اش خال بید راد های بیست
وزد و تاج الدین اکم کوید هوا خوش کن در و کرد جهاب خوب و بیشه
سفن و قشم اشیان اشد و تخار فدارد و متنافع بستایان بد حمله تردد
جلیکی کلائل کلد بر اعتدال هوا و میم غلبه خشک و عله و قله میوهها
و عزیزت الکتب دکم و دسم و قوت کومندان لوئی و بقیه اشت

واب و خوبی بیوها حلو افتاب در برج سنته دلات هم از رانی غلات و روغن
رصفلا و فنا دهن دنار دنار و خشکی مو و لامقچونان و از رانی
واری بسیاری کشت و زیرع و نعمتی خدم بسکعلوم و مشغولی عاته و
سیا و خوفنی پیغم از اسلام اطیان و بیعت با اعمال و اشغال سلطانی و
من طال تجار و میسیاری ترد سوان و رسیدن اخیار خوشی بدرا کاه و باز
ترفت کار و کو سفند حلو افتاب در برج بیزان دلله کند بر اعتدله همو
رانی بخواهی و عاج بازها و ملله بز طان و زر اخی طما و فوکه و عدل
نونک و پیهاری بکی از فرمادهان در نواحی شرق و تقاویت خی کمی بکیل
تران و فرسنده و نیکوی طار عالمه و بسته و میزنان و اهل طیبیتی
بود و ریاحین و خوشحال شعر و در حق اهل ایثار و اقاده کنم در رضی
آفات حلو افتاب در برج عقرن دلاله لند بر کرت ناندیکی فی
ضایق مردم و قوت طار مسندان و دعا و متین خلائق و رفقن بازها
و رفع خصوصیها و منازعهها و شوریم شلت اهلها و میسیاری و میزنان
لذتی ای چیها و سریعی و میسیاری بیوها و شنیزها و کاره و رفت عطا
نیز حکام و جوی و سمت سلطان و برعیت و پیش و بخور و بجهارهای ناخوس
ظهوه شنیم و نزول امداد و کشت میا و خاصه له زهره بنز درین
چ بید و فرزندن بنز کی در بلاد غرب حلو افتاب در برج قدر دلات
بد صحن و عقد و برق و سرما و قوت طار ملوك و سلطانین و میل
رخه ایکریان و آمدان بزنهها و خونه ملوك و کشا بدارها و قیاقن دلز
اطلاق و برق و بقوی و پیهارها و متاهی شت عله و ندا اضافی خلایق
بد بیز اهارا حلول افتاب در برج بدی دلاله کند بر عزت طما
اطلاق و شلت سرها و برق و جلید و رونق باز اهارها و عزت کنم و دیم
و بسیاری سلطانین و حکام و قوت طار رقسا و بیهاری ای حصار و
ماری بکی ای دسره اداران و پیشوانی خلول اقامه در برج دلو دلاله کند

کند بخیر سلامت و ایمنی و صلاح حال بعیت و شفقت باقی این زاده ها و کنتر
سنج در منابع و اکثر ناطق باشند که بقصد و عکس باشد را کنایه حکوم افرازید
بیچ حل لاله کند بعله راستی ملوك و قیق حال فرماندهان داعتمد هوا و
ماراها بخاتمه دن مادی آنها و فرق در رذایق و از این طبع و عدو و خیز
میل باشد شاه سواره و سپه و ملکت بدری و تربیت یا هنر امروز شکران زیاد
ورضت قدر حلله سالم و غلای خوبی قتل و قتلور شخصی از جانب مشرق حمل
افشاری برج فخر لاله کند برفتایان او ها و مردم طعام و تغیر هوا و
بسیاری عارفا و مأمدان ماران و وزنیان باشد چون با خوش رسد عذر
برق و صاعقه باشد و حسن زراعات و غلات و میلانی کار و کویند
و بسیاری عمل و داد و سوکوت هم با پیغمبر رسماں و اوطان و قویان
دوازی خرد و خودست ستران و خویانیان شکوفه حلول افتابیه برج خود
دلان کند بر کشا بازداها و پیباری کودکان از خصب و آبله و قوت حمال ملوك
و هزاره هوا و اسلامان باران در مواضع مستعلق و قوت ها و درون داده
و کن شرق احکام و اسلامه سلطان و سلامتی از اقامات و اینجا و کنتر
ارسال سکایات است و مراحت میان ملوك و فرماندهان و پیروان از این
وحدت اخبار موضع و نیکایله و مکروه و تعمیر مواضع شرخ ها و حمل
در برج سلطان کند بر کنتر عظمت باشد و از دعوت اشراف و
اتفاق سفر باشد شاهی و خوشحالی رعیت ایان میکوچاله سازان و برج
خوارج بینچنان ملوك طبیعت ایان و شاه و سلامتی کشتهها و روزی هم
و کنتر اهوا و از این غلات و میل عاصفت میباشدان و روح کارائیل
حول افتابیه برج اسد لاله کند بر قیق حال ملوك و فرماندهان و فعل
ایران نسبت پنهان و شدید کروا و از این غلات و کردن و قیق زن
طلاء و مصروف و قیق عاصمه در دوایله روم و کشا بازداها و از این زخم
و بینچنان خوب و غلبی خون در ایلان و رقوت طاری افغان و پسر ایمان
و از اطلاع از هوا و اتفاقا باشد شاهه از نهی بشمیری و سالم اهل

اینها و فکر رعایت ایشان و اکر در جانب شمار بود اعدال هر آباد و لکه نیز
جوب بود شورید کی و آشکنی هوا باشد حاصل نهاده در برج حرم دلاله کند
بر عصتنی اینان و ندک هوا بادها مع اعدل و سلامتی اینجا اشاره و نشاط
خلابی در ورواج کارهای دوچیان و بیشه کامان و قوت حال طایبا و اهل فیض
وزیر خدا ناشه واللبه و عطر زارعه کو مید اندرو در میان اصحاب فخر
ار با جعلی بود وسلامتی سفایر و اکر در جانب شمار بود بادها جهد و اثر
جانب جوب بود خشک هوا و دیگران بود حاصل نهاده در برج سلطان دلاله
لکه بر ارتفاع ابرها تیره و خشک هوا و سلامتی شنیده و امداد مسافران
درینا و اماکن بازان و در برجی موضعی اینجا اشاره و نداید آنها و بسیاری
جهوانان اکنچنیه باید و میتوانند خشک هوا بود و اکر درین
جوب بور میل شمار باشد حاصل نهاده در برج اسد دلاله کند باید اعدال هد
و گذشت شاطر در خلابی خاصته باید شاهان وحد و شجدی و کری و لارا
میدک هوا و قیق حآل نخواین و دوایی بانها و اکر در جانب شمار بود و نهاده
محبت بود و هبوبی نای بود و اکر در جانب جوب بود هرس کوید فنا همه
عبد الحله عجی و حاسسته کوچک حسن مراجح هر لکته اند حاصل نهاده
بر جو سبله دلاله کند برینکی جاله اینات و بیش از دزاع و نذر رسنی
خلابی و تفرقه در زنان و خادمان و کشان از مرطبات و عغزت و نشاط کایان
مشقا شان و قضا کشیها و بادها مختلف و از این و فراوانی نعمت
زنان و مطربان و اکر در جانب شمار بود اعدال هوا باشد و اکر در جانب
جوب بود همچنان باشد حاصل نهاده در برج میزان دلاله کند برینکی جال
زرم و نذر رستخی خلابی و حسنت همچو شاط و حصت زنان اجلیه و میل
هر بیرون دسته حدوث بیان و قوت حال ام طرب و غغایان و سیاری
میون و ریاحین و خوشحالی مغایران و میون کی از اهل جو بادناه و عیشی
در میان طایفه اعری اکر در جانب شمار بود اعدال هوا باشد و سیاری

برستا و برق و غرب طعام و دسر و سوسم و وقوع ظللم و وحشی محد و نکار
در میان مردم و تبا هنرها و بینات و کیمها و پیغمبر و دروازه بازار داده و
دیر و نیق طواحين حمل افتاب ریج حرث دلائل کندز و قبیله هوا شاهش سرا
و یونک شاهک آنها و رعیت دم همارت و فرازت و پیراستن با غ و بستان و کنیت
پایا اخای ناف و رعل و دریق و تکرک و مر و سریل و رعن دم شغل حصل
و رعیت لاق بیکار داری ملوك و غمنا زده هان و حوار هنرها و حربا افتاب
هرچه که خوبی میکند چون فرموده بعد و از نعمت راس موضع و خلد دیما یاریت
نهی است در در و لوت تباشه بی تقفاوت و تقابر سزا و اکسته احوال یکیها
ها و چوکنی هنات و وضع و فضا راهکه و افرا و امشال آن در مواسم بالقطع
ظرف اسما بر این صور پیتفاوت و تنغیار بزی نیز بودی امباجن و بود این
معانی پیمانه دست حرف کنترت خود متفاوت و آن اختلاف بین زیاده و پختنا
متقا و رتا هم این صناعت مقطسط ماین شاهکهون قا وقا و ایسی عزیت
ثیرات و کوکنی براست افتابیه زین دلایلات چنانکه معلم ازالی ایساطا ای
در درض ای اکنار خود را نیفعی اشاره کرد مرد و او مشعر و مرد خل خود
مفصل ای زاد کرد که ملامه طاحت ای
دیگر و امتراج آن موقوف بر ایست سلیقه و جویدت حمل ای
دعا کام مخلوب هم از روح بی بی جم حمل ای
پایا اخای ناف و سلا و حق هنات و حیوانات و اعتدال هوا و کوکنی زنها
و نقطه در عرضی موضع و لوانه هیوبی پای و حسن هراج هوا و ملامه خونی
واهل طریق شاط در ایار و لشکریان و سیاری ای و کشا ای ای ای ای ای ای ای ای ای
واکر و طباب شمال بود کری هوا ای
یا ای
دنان و سطیاران و سیاری ای
حیوانات و کوکنی خروج خواج بود و شفتشی در مردم و دلک ندان

لأنه يكره شيئاً في محله عطاً بخلافه من برج إلى برج آخر في المواركة
حيث ثبتت الأرضان وهو إذا ما هبط. كان هم فيها وظلمة في الجوان كان عند
ذلك القمر والزهر في برج الأبطار كان العقرب شرداً ولامطار فما كان الامطاً
ادفعه وإنما فالحكم الفاضل والراشد الكامل على الذي يحيى بن محبون أبي
الشوكري في أفق انتقال عطارد من برج إلى برج آخر في المواركة حيث ثبت
الترسان وأذابطاق التبرقي في التيم والظلة في الجوان تقويمات تكون الفارق في
في برج الأبطار كان العقرب في المواركة حيث ثبتت الأرضان والأبطار في إهاذاً برج عطارد
اسد ودولو وطن وعقب وعوس است واقوى آفافاً اسد باشد وباقى بر
تنبيهات سجنهم لجهنم واستقبالاتهم من مذكور شرك عطارد
در برج حل كلها كدد بحسبن بادها وزعد مدق وضاده ابرها زيزه
الراجيف مثليون وقلة مثليها وكثرة موت در زنان وكودكان وسيارة يابا
ستة در ناجحة مغرب وقلة طعام وشرب وتنبيه بازها بر واسله ودوا
وزدراج كالاشكارات وآمد وفند لشکراتن وعوضن هعل قام واکر در جاب
شمال بور فتها وکفرتا راجيف باشد باشد وکر در طراب جنوب وپیون
وطاج هوا باشد حارط عطارد در در برج قردة لالة كدد بر عذلا هو وکثرة هوليا
وجستن برق وطلب خواستار مرغت وحد رو شرد هدم در ولاية منز
ومناكابر ووزيدن بادها وغلبه آهها وموت در میان اشرف جون
مزان هوا مایل بدرجي وفتا افشه ويعوانات هم شکافته وکر در برقا
شمال بور خوبی هوا باشد وکر در رجانب جنوب برد هدم لو بید تشوش
مرمى باشد ونجزي وملک کو میند اختلاف طراب برج عطارد در در برج جون
لكله كند بور فتن ديرها وفتق حال علىها ونخار ورثيق علىها وعكلها
وهلن قييم واماكن كار واهما وعمهمها مينز وکو بند فشنده وزد وخربي
ميان اهلها ففين وسكان خاتم تعال وها لا يبعضي داشافه جدار
طاغون ودقق وجراحت وريش وصليل هو لمکري وکر در رجانب شمال
بود جستن بادها يبر باشد وهو سمعان ودر بيه بالها وکر جزئ

بادهای خلک همد هرس کوید خشک هم باشد و اگر درجا نشخوب بود حکم هزار
بود و لکچهور ممکن کویید شد و هارس سپاهی عارضه شد حکم هزار
ز هر دو دریج عقرن لاله کند براند و ننان و امیران و خصوصه از اوان و روشن
شلیب داران و لکنترت منش و جمیر و میل هوا بسری و نزویل را اینهاست بی
منفعت و وزیران بادهای اگر در طایب شال بود خشک هم باشد و اگر ز
چاشن خوب بود ماران بی منفعت بیا شد حمله ز هر دو دریج قویت لاله
کند براند کی تفعی و خشک هم و سلامتی مستودان و بقیه االم مداران
و کوید بادهای خوش و زی و هولما لای بروطت باشد و اگر در طایب شال
بود باد متصول باشد و اگر در طایب جنوب بود کنترت طوطی و افتکی
و غلطی هم باشد حمله ز هر دو دریج جدی دلاله کند براند کشیده ای
شده هم و عزیز طعام و از اعیان پهانیه ز ننان و جتن بادهای و بارانیه
و جد و شد باد عجیب وضع و اگر در طایب شال بود جتن بادهای باشد و اگر
در طایب خوب بود سیاری باران حمله هم در دریج ز کند بر قوت
حال دم سائخرده و حکم و فتوحه ز ننان و ناسا کاری زی و لوح و لکن
شاطد بیرون و ایها و بارهای قویی و بادهای قوت و خنده و آمد
عمل الجلیل کویاخوشی هم باشد و بادهای معنده ای کند و بارهای نافع و
اگر در طایب شال بود خط و قلتیان باشد و اکنجهی بود هرس
کوید کنترت غرمه بود و مکون قیمت کنید و مخچی کوید بسیاری کی لایا شد
و بارهای ای ای و خیمه هار وان شد و ممکن کوید کنترت هم بود حمله ز هر
دریج حرث لاله کند بر قوت حار خواری و بارهای طایب بعله ای و اغراض
بر زنان و اهل شات و بارهای نافع و مکونیه و اغراض طوطی و حسن مراج هم
و اگر در طایب شال بود بوقایت مصوبه باید باشد و اگر در طایب جنوب بود
باران سپاه ای و طایب ممکن کوید نکت قواد ساکر شال باشد مشخص
در حکم اخیر خواره ای ارجی بوجی باعث تغیر نند مل بیفات هم
حاتمه آنکه حمله ای ای ای و مفهوده قال امام هنوز الشاعر المدحون

اسلیه و کرد رخانی شمال بود خشک هوا بایند و طاسیکن کوید و مدها
ردیه باشد و اگر در طرف جنوب بود طبیه هوا باشد **ط** عطا در درج قدر کله
کند رساله حال پادشاهان و فته میان اهل منزه چون و میخان اینها و
شتر سیا و خوش ادعا های حقت و زیان در معاشرها و بعد وصال اینها مختلف
و ناشناختن بخلاف و خشاست کردن باشد که بکسر حم بکسر عالم و تازل اهل قلم
و تغایر معنیه و در وابد و قرعه یارندی و امکان بوف و کنکه افت ما کرد و پنهان
شمال بود با دست چشم و کرد طحایه درج جلدی دلاله کند بر جد و پنهان بالک
کوید هوا اشتفه کرد طحایه درج جلدی دلاله کند بر جد و پنهان بالک
و بادها هم رخانیه که درج و حقن قرعه و بیانه موت کوکان ولذت
الطبیع علاوه و فلت عسل و سار حلاوة و غزنه تکموم و دسوم و فته درجه
مشرق و معنیه و دوابد خاصه میان عان و صاصه شفان و اگر در طحایه شمال بود
یا جنوب سرخ زیاج هوا باشد و هرس کوید بدانشیا قدره بود طحایه در
برج دلخواه لند بخشک هوا فله طعام و اندرون مردم و انقدر طعام
و خربی و فرخت ادعا های و حقن قرعه و رسیدن اینها از هنر طرف و جست
بادها هم رسیدن خلیه درج بایند و کار عرض شمال بود پیر هوا باشد
و اگر جنوب بود کارت سخاب بود طحایه درج جودت دلاله کند بر
سلطان بزرگان و اداریان و ایانی و فرج و سرور مردم وضعف حار عال
و مقتضیان و اطلاع و خنک هوا و زنیان با دخان و لذت رایج و دستیان
خرید و فرخت اجناس و وفن رخ و ماهی و سار جیوانات آنی مورد دلخواه
جهویه طهو و خشکه اراضی و اگر در طحایه شمال بود هرس باید طحایه در
کرد طحایه جنوب بود امانت از هوا و لذت رایج شمال باید انتساب عالم
برج که حاصل نند و در این دستبر المکث شود لذت متعاقبه **بایان** برج رادر
مزاج هوا چون که در وقت حاول قدر برج دلخواه لند بروز قدر میان
لا چون در کتاب طبقه ای اینها و دره که عکس کوید لیل ضعفه سنتوله **آن**
آن کوکب خاصه که عکس زن میان هبیط کند و عکس عطا در بجود منشیان

مکت طهر عال در درج
هر از ابراهی در داد
در مکن کو ایک

خشک هوا باشد **ط** عطا در درج سلطان دلاله کند بر جد و بلمانی بقمع
در بیضی موضع وحد و دشت عدو برق و اعتدال هوا و غیره شنیده و فت دند
نامه شمال و مده برش قرق و دسامبل اکثر در اطفال و قله اطعه و اش ریه و فتن
در جهان و میون خاصه در جهان غرب و نانی راهها در اینها و اگر در طب
شمال بود حرارت هوا و لذت سهوم باشد و اگر در جهان غرب هوا و لذت دند
بود طحایه درج **اسد** دلاله کند بخشک هوا و لذت دند
میوه و اندک غله و غفارش بافت اهل بیان و عقال و مجاز اهل بیان ران
پادشاه و حکام و رواج کار صبا یان و خربی و فرخت مضرعات و لذت
اسقام و اوجه از سره و لذت شک و علمه میانه و مدت شکارهای شکی
و برسیان و سقوط اشراوه حظما از دجه اعشا و اگر در جهان شمال بود و
رایج حاره شدید باشد و اگر در جهان جنوب بود هرس بطریه مزج هوا بود **ط**
عطایه درج سلطنه دلاله کند بر قوت حار غضلا و اهل دین و دین و عقال
و غفاره دید بادار و صفا هوا و معبده شنایم و کفره طعام و زنیانی فتن
عقال و اهل دفاتر اسلامی و روق شیر و دندا معد و دفع اعیان عيون و قرعه
بلای اهل جنوب و شدست کنم در اینها و اگر در جهان شمال بود بقوت
هوا باشد و اگر در جهان جنوب بود و اعتدال هوا **ط** عمار درج میزان
و لذت کند بر وفور اطعه و داد و خدل حکام و روق صحابه را و ققدان
یکار اسلامیان واستد ادق اندکان از اندرون میان و کوشش لشدن
و لذت دشده رایج خوبی در فرخت در میان اهل تراز و رواج باده
اقشه والبسه و اگر در جهان شمال بود هرس کوید لذت سخاب
و فلت اسلامی بود و سبیلی لذت میانه و رایج حار شد و موافقه
خاصه مکن خوبی و اگر در جهان جنوب بود هرس کوید فتن از هنر طها و
در جم باشد و مواقفه نا اوحاصه مکن و سبیلی اعداء هوا لذت **ط** طحال
در جم خفره لذل کند بر میانها و بادها و خنک همکر و هزیب در میان **ط**
و بی خاصی و خیانت خلاصی و فتنه در جهان هبیط و شمال و خربی و فتن

اک

حال وابد فرخت عالم اوضاع و هنر جیوانات و ضریزیع و عالم **ط**
بعج **د** کله کند براند و کعاته و عجمی و حم و محنت رسوان و مسافران
و سیاری و غز و لذت شفاف طلاق و فراق میان از رواج و لذت تاسی اغامه
لیبار عده کنایا در وقت حاول قدر برج دلخواه لند بروز قدر میان
بادها های بقمع و قلبت هوا و بیلی امکن سلور و وقت تباهم غله و وقوع بار
در وقت و قلبت هوا بیلی درج حاول قدر برج جمل بارزه از لند بر جهان شفاف
از ایزی و بارند که در وقت و فرج مردم و وقوع سورها و تیزیم و امر از خشته
و سلام قدم ایان بز و دی و ایزی زنها جسد و دش بران در وقت و تباهم
حال بیور و حضمه مکن در کتاب سیار و لذت عالم **ط** خوبی
طیں از بر جم بر جم حاول ایس درج حاول ایس درج حاول ایس درج ایشان میعت
حال گامه و غرایی طعام و میعت یکی ادغه ماندهان و بخبار دید و بکری و قرعه
کارهای غافی و بسیار عالمی و تریق و عزیز مردم اصلی و بیز لذت از دل
رام در جم ثور لذل کند بر قتل بزیک در جهان ایشان و لذت اخلاقه و میان
ملون بزیک اهل ایادیه و ایزی و بسیاری میانش و فوریک تاحدل ایس
در برج جویا ایادیه کند بر میان ایاد و رسیدنی و رسیدن
آفات بایشان و ایزی به لده ای
و حکام و حارهایان مملک و کیهاری و صفا هوا و بیسیاری بار و بخیها
و زنیان بادها های بعثت ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
سلاطین و حکام باید میعت میعت میعت میعت میعت میعت میعت میعت میعت
خوار و میعت میعت و بسیاری عاید و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث
و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث و هرث
در برج **اسد** دلاله کند بر دل بادشاه و لذت ران و لذت هنر طعام و جلیل
صاعقه و فته و پیادی و ظفری ای
پادشاه و لذت سرور و فلکه ای ای

بعایت و بارندک و لذت روت و غیره هوا از درج و غیره و افت سیان و تختی ملکه
باشد **ط** در احکام انتقال ایران بر جم برج طحال در برج حمل دلاله کند
بر فوج پادشاه نادها و سلامی میان اهل ممله و رسوان و سافران و لذت اطبار
اطبار و قضا و مدد و افشار و نقصان طعام و تیریم مردم و اضطراب جن و خوبی
میان عالم **حکیم** در برج قدر لذل کند بر قوت غله خانمه هوا و لذت طعام و
میون و بسیاری ایشی و فرج و ایزی و حضمه میان ای ای ای و لذت اطبار
بروی و لذت بروی در وقت و بسیاری طعام و بیوی و لذت خنیز خنیز
حکیم فوج بر جم جعله لذل کند بر لذت طعام ایان دل ایان میعت حکیم
در وقت و رواج باز ایها و لذت ایها و لذت غله میان کند بر حمل در برج
سلطان دلاله کند بر جهان پادشاه و حکام و شادی غایته و اندک با ران و غلیل
در روان و لذت جوانان و سلامی میان ایان و ایان و لذت ایان و لذت هنر طعام
قرم بر جم **اسد** دلاله کند بر دل خاطر کار ایان پادشاه و لذت ایان رعایا
و انتظام همیت ایشان و لذت کلی خلایق و لذت منانه و میانه و لذت ایان
و انتقال پادشاه از میکان بیکان و بسیاری میعت و غیره در حمل قدر
برج بر جم میزان دلاله کند بر دل بادشاه و لذت ران و لذت هنر طعام
در بیستان و ایان و مردم و فری و بستک کارها و فتن اطعه و اشکن در دلها
و دل و ختم ایان و میان در حمل و لذت ایشان و لذت هنر طعام و میان طعام
حرارت و طفیان خون **حکیم** در برج عصره لذل کند بر لذت ایشان
و میان لذت و فته و بسیاری میعت و زدن و لذت هنر طعام و جلیل
و لذت آیه و لذت بازند کی در وقت و شادله کی هبیطه هرچشم ای
رسانند حاول قدر برج قوس دلاله کند بر غیره طحال ای ای و بدری ای ای
نیان و میون خلایق و غیره هوا و بادشاه و لذت ای ای ای ای ای ای ای ای ای

حال

بر فنادر زیر و غلایت و فناوران که در میوها و احتراف چیزها و پیغام ملوك در راه رانی
مازو و خواجه و منتو ساختن و زیر استخوان و عوام خواست بدر کات و سلامت جهانی
غلایت وحدت هنرها در زم حمل را رساریج سازن که اندک در گروه سازان
وزیر نگران و پیدا ادی ایشان بر هسته و مطالبت امنیت و از مردم و غارت خالفا
مکونید قطع عضوها و کندن چشمها بود و ایندی هرات نهان و هر دیگر پادشاه اسلام
با پیغامی و لذت مرد و زن در زنان شریف و محظوظانه باشند و قدیمی
از اعلیٰ طبقه ایشان در روح هرچند که اندک بود و داشتند و خود فشار داشتند و خود
وطلبی باست در درون سفله و سفید و کثربت ظلم و مجرم و فساد و خود در قریب
و سپاهی زنگور و پشه و کلک در وقت و نکرت در وقت و دمای خانه در درون
و سرخی زنان همان طبقه پیغام ایشان و فته در میان عویض ایشان روح قریب
که اندک به نظام حکام عراق بزرگ باشد و علی افات بکو شفند و کدا و دست
و سایر جاهان ایشان باز کشش که جناب و حرس و زند و عوارض همراه داشت و انتقال
پادشاه از مکان بکسان و سقوط ارضی از مقیمان پادشاه از درجه اختار و منیکی
حاططله علر و فناوران اشیت چیزها و موقن چیزی از آنکه حرب و اشتبه
و کلایت اینها و بعید از حاوله اسری روح خانی که اندک بیند الهماء
بنیکی کی در وقت و خاری زنگان و خانه ایانها نیز قدم و بیندی کی کار ایشان
تنیکی کشت و زیر و نیکت بد اصلاح ایشان و ناسیان و عزت اهل امانت و ارقاع
اسفار حکوله ایشان در رایج کوکلاه اند بینیکی حاکم اسلام ایشان و عجایی
و خوشمعیشت خلاصی و بسیاری حمزیات و عزت اخخار و بینک جال و سیتا
و خداوندان ضمیم و عقمار و سلامتی ایشان و در عملها و وقنه و اهل دین و
فقه امکان ایشان در روح حوت که اندک بر کثرت املاز نا خود استیلاز
استقریت ترقی و هنفت در هر یه خود و جمع شدن اموال و خزانی و بیوانت
و خلافت سپاهیان و سرهنگان و غیر راهها و جهان شیعها و غرفت و هنوت
صیادان و سپاهیان ایشان در ریحان ایشان ایشان ایشان ایشان **صلح** و خوب
ذینها زیر روح چهل فرنگی بمحض حمله ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

نہج الدین

حکام حملہ کو اک عنزہ رکھدے

توضیح حجت اول و دوم

دیل زند و عدوی

وزیر اسادا و فعلاً وفقاً واخليه بضفافه و اذنها تافت بریج می خورد و جو رونگ که
و بعضی بیرونیها و اکتیبلو و طبیعی و اینو منور کنند و باید راجه باشد رحیم شیری در
بریج فریاد کرد که لذت خوش خواه و مذمومان اید اشنه و نشم ملوك و سلطانیم و تویی
در این روح رحیم شیریه برویج هزار کله کاره که از پیش از این رحیم شیریه و قرقشیها
و متکونه دشواریه در این رحیم شیریه و مردم این طفیلان آن رحیم شیریه برویج طوانان
کله کاره که برویج شخیخیه قظم ایان و حین باد اشنه ایان و که از رحیم شیریه و قرقشیها
رجعت شیریه در برویج سینه های کله کاره که در برویج هزار کله کاره رفاقت ایان و خطا ایان
لیکی ای دیزرا و دیکابیه شیان و قلت باران و طبیعی اعدام های و سخنی کویله
خشک های بارویه رحیم شیریه در برویج هزار کله کاره که در برویج کرویه بادش اهمند
رالله غیر حسلیه که طلاق ایه و شاه و کوینیان زن نین از تزاد ملوك و ماتادران
خلال رهیانی سلاطین و فرماده های رحیم شیریه در برویج عصر خجاله کله کاره فله بالان
و کفرت باده های بخت کله کاره در جانشان رحیم شیریه در برویج فرسن کله کاره کله کاره
طعامه و باز ایستاده ایان از این رحیم شیریه و خصیب شادی و مخوشی ایی عیت از عدل
بادش ای و بسیار بیوهای و لذت بیان رجعت شیریه در برویج جدی کله کاره
پر شویش با شاه و جلادی و سما و نیابت و زیارت و نتابی اهل ایشان و برهنیه کی
رطاعاً و معواده ایشان رحیم شیریه در برویج دلود لذلکه کله کاره رسید و مرض در
ایشان بعضاً ای ملوك و سلاطین فرماده های رحیم شیریه در برویج عضویکی از زاد
شاهان مرنیه و مخدود دیانیه ایه رحیم شیریه در برویج سوت کله کاره بکیت
ضرر و پیمانه بیمه ریانا هرم و ملعت در ایالات ایشان و خلخال فشنا در آنی اسرار کارها
و ملکه بختیه ای که بر سکانه رحیم شیریه در برویج شفیعه و عصیانه و عصیانه و عصیانه
فرماده های ای اور ایسان سپاً و ای
باد ای
و پیمانه بیمه ریانا ای
و مفتت ایان و متفکب و حزن و مصیبت و روم و مفتت کیکن ای
بر مطری شد و عالمه در سرچشم بدیار آمد و مافت بزر و مسازیم ایان کو حکایت

三

فُوْت

درین اوقت مخرب شد بور عرض ادشاده ظل الله رساله که درین دویل است غیر
دروست نمکنست تفاوت در تخفی فرمان و لیبله اخان او زنیک از قدره ایام ای اعیان
والی و رویوی او را خوش بدمانه خان بنیاد بدر کاهوش اشتباوه آزاده بیند
ایند و لات الایوبیه تاک در ای مملکت همچوین یافته دار از نصیحتها را دید و شاه
غاله میانه مومن پیغام حضرت الکاظم شریک مدن و لکشیدن اور ایستاده را داد
و با اهل و عیال طرف را که باه فارس زستان مغلکت مرو و مصادر آستان داغل مالک
جوسده شاهو خند و حما کلمه ابریم خدختان بعله را از ایند زمان بزرگ جمعه خانه
لادوغ اکد و باقی سلطان و ایل کابه ماوراء القمر خضرص ایشانه بله و مصادر ای اتصار
بندو^{۱۰} رجعت داشت هر چند بر موج اینچه رحیمه هم مطلع ادلاه کند بینایی
حال خواریان و هم طیران و خواهر سراپا و واهله ساز و طریق ساره و رخان
و خدمه هم زن و زن ایستاده و فکت هماید و متعاف ایشان و حجه هم ایان در دو
رجعت همود و بوج طلاقه ای کند بر شویش اضطراب درین ایام مردم و ناس اکاری
خلاهون و ظاهر عرضی بعض سیگارهای ای اصحاب علاوه همی و اند و سلاطین
و حکام و فکت برد و دست برد و دریج هم و قرق و قاعده کمی که بصورت بچی
کرد و است رجعت همود و بوج هر چند کاره دارد بر حالت و بیوست هم و اوضاع
و ناشیکی ای هم رجعت همود و بوج سلطان دلا الکند و بیوست همی اناهله جهاد
با ای از خدبه و مطالبات اتفاق در از های ای رجعت همود و بوج اسد دلا الکند
بر اتفاق ای ای و صدر در درین مهانه ایان را ایشان را ایشان را دید رجعت
نه هر دیچ سبله دلا الکند بیر بیان را و بچه و مدم خصوصیه ایان مملکت
رجعت همود در بوج سیران دلا الکند بیر بیوت بیل و خوازیت همی معطفه حامه
از منسویان بادشان رجعت همود در بچه غیره کله ای کله ای ای ای ای
خیزه کی ورم و قی تباق رؤس اداره کارها و بیوشت راجه هم رجعت همی
در بچه قیح الکند بر سلیمان و ایشان ستما و بیچال و هلاک بیو ای ای ای ای
نیعمود در بچه حدی دلا الکند بر شویش هم و بیشار غم و هر و آخر آن و لکن
ام ایشان سمله و بیهان و وقوع میورت و بول ایشان رجعت هم در بچه حلول

ت

مقداری معنی در هر کوکی مظور داشته اند از درجات سواد که چون سایه انتساب وان کوکیان مقدار بسیار کوکی در حلخت القاع بود تا این حزاق آغاز و مدلل احکام روان هفده اند خواهد که کوکی بسته بود که باشد و خواه منع و محض بخواهد و ملحوظ اهل احکام روان هفده اند خواه این روزه باشند و نه مخصوص باشند اند که هر کاه عرض از پذیر بر هفت و رجه باشد چنانکه احراق و فرم و اطلاق نیکنند خخت القاع بین طلاق نکند و همه مقر کردند اند و دعا نهادند و روح و در روح همه و در جه دو این مقادیر رخخت القاع از اثاب باشدند و احکام خخت القاع را دلیل شفعت و جرس و من داشتند چنانکه چون کوکی لپساع اثاب دنای بینزه شخصی بود که داخل ندان کرد یا مرد شو جول با حزاق سد بزرگه شخصی بود که هلاک رسید و مجبون از اخراج خالص شود است اداد موطن کوکی بینزه شخصی ندان ای با منواری باشد که بین این اند راهی همچید بعیاد را در خروج نایاب احکام خای کوکی بینزه در برج اتفاق از قول هر سیم احکام خای حلخت برج اثی عشر خای دل مطابقاً دلایل کنند خنادت مفهی مثابع و رو و سا و اهل قلعه و سکان جمال و گزبرت بخار و کفر دوت و ظلمت هر او اند باران در وقت و حد نیش غزو و هم در خلان و طالعه عالی و اهل جزت خای این حلخت برج حمل در اند کل قلچ صعنف قطبواشی باشد و در این ثان قله اه طار و المیش همها و قفل و در ثانیت هم جمع و با خای بطری برج نور در ثانیت اقل برج زیادی اکفا باشد و در ثانیت هم در و شما از در آن کفر نزاجی و بسیاری راجعه در ثانیت ثانی تنشت امور بیرون در ثانیت هم بث غارت و در تزیی و ایام بندر همیست ظلمو باید خای حلخت برج جونا در ثانیت اعلی این برج بگران ملوک را و مرض خطا لی ری شود و حالی ندان مدن کن و مستیا در اماکن مقدسه و در ثانیت ثانی صلاح حال ۴۳ بود و رواج اسواق و لذت پیغ و شری و در ثانیت

جاده کردند خانی شتری و بیرون جوزا در ثبات اول صفت اش که قلعه انان شد
و در ثبات نان باشد پس از جنگ و لذت روت هوا رسیداری کرد و عبارت بود و در ثبات
نال جوزا برادر اش و مکام مریست و افسوس خواه شتری و بیرون سلطان در
تلثی اول بیرون پادشاه از شتری و شمشه بیرون تلثی اکنون و در ثبات نان شد بزم احوال ادا شد
و افسوس و در ثبات سیم شغلی غایمه بود و اوضاع این کمزیت اخراج اراضی بیان شده
مشتری و بیرون سرچ اسلام رهایش اول بیرون غیر حسن لایحه برادر اشاده کرد و در ثبات دفعه
موت بزمی بیرون وی اتفاق رخوردی نایاب خطا ای مشتری در بزم سپاه دز
نال اش اول بیرون پادشاه را منعی عازمین رود و وضعیت بسیار روشن نان بید و در
نال اش از حق و هم وزیری رسید و منکوب کرد و ایندیجی از اتفاقات ولوقات او را کی
و در ثبات نان اش اهل میان و سواحل آلم و کلد و بیرون رسخ خواه شتری سرچ نیزند
نال اش اول بیرون اطرا و میوه های این بود و در ثبات نان بیرون های او و در ثبات
نال های منعی خاصی بر ادشا اه خانی مشتری در بیرون عقرب در ثبات اول بیرون فاعل
سما کر و راه و سلاح امو اینان بید و در ثبات نان بید ای این دنیان پادشاه
با خافن حاشی ای ادشا افقار ای اند خای شتری در بیرون قوس دنیا اش اول بیرون
ناخافن معنی باز ای ادشا افقار که کاران کارو نیز خبر و رسخ ای این بید و شریانه
نایان و ناله موت مری بیرون دست دهد ای اهل علیک خای خانی مشتری در بیرون
حدی ای اینان اول بیرون این طاری در میان مردم مادرت شود و ای این کبار غایب
با ای اینان دست و خیابانی بیرون این دند و در نان شیخ قدر ای این کبار و میره شووند و در
نال اش توجه وزیری از بیرون ای ادشا ای اینان کرد و خای شتری در بیرون دلخواه
اول بیرون منعی عازمی کی ای ادشا ای ادشا کرد با این بیرون ای این دلخواه
و در ثبات دم و سوچورم که ای ادشا ای این دلخواه ای این دلخواه ای این دلخواه
سرمه و بیرون جیبار حادث کرد و در نان شیخ قدر ای این دلخواه ای این دلخواه
سم که ای از اطراف ای این دلخواه ای این دلخواه ای این دلخواه ای این دلخواه
خای ای این دلخواه
ای این دلخواه ای این دلخواه ای این دلخواه ای این دلخواه ای این دلخواه ای این دلخواه

و در نهادن شیوه موت یکی از فرماندهان بود یا کریخن او از وطن اصل خفا تای حجار
بر جم سلطان در نهادن اولین بح منفعت اهل جم و فارابی راه راه باشد و نهادن
دزه در در چشم و رکام و رکام و لذت شایع کرد و در نهادن سیم مومن ننان بوسن
خفا تای حمله بر جم اسلام در نهادن اولین بح هر چنین مژده و در نهادن ای زنا
مولو بیمارستون و در نهادن سیم بمع عارش شود خفا تای حمله بر جم سبله که دزه
اولین بح بلا اینکه ای زنا پادشاهان شود و در نهادن ای زنا و متوجه ای زنا بود و در نهادن
ثالث دلاهه کند مردم از قصه مغان دروغ می بینا و در روا کتاب خفا تای حمله بر جم
میزان در نهادن ای زنا اولین بح بوسه هر اوقات اهل طار بود و در نهادن ای زنا هر چنین
باشد و در نهادن ای زنا هیچان خفا تای حمله بر جم عقرب دزه نهادن ای زنا هر چنین
بر جد کرون لشکریان و قاسیکون ایشان و در نهادن دهم پادشاه ای زنا هم ای
دسته ده و در نهادن همچنان خفا تای حمله بر جم قوس در نهادن ای زنا هر چنین
پل او راه ای زنا لاهه مردم شود و در نهادن ای زنا ضعفت و دیقا ای زنا بود و در نهادن
نهادن کار طعام را شد خفا تای حمله بر جم حمله در نهادن ای زنا اولین بح قوت عدو و
بر همچو کر و مردم باشد و در نهادن ای زنا هر چنین ضعفت و کثافت ای زنا مومن
خفا تای حمله بر جم دلو در نهادن ای زنا بح کثافت طهموره برای بود و در نهادن ای زنا مومن
بیران بود و در نهادن ای زنا هر چنین مضرمت طاله ای زنا کثافت طهموره خفا تای حمله بر جم
حوت در نهادن ای زنا اولین بح و هر چنین زنام و وزنه باید و در نهادن ای زنا کثافت
حمله نهادن باشد و در نهادن ای زنا هر چنین عضله خفا تای حمله ای زنا شد
خفا تای شتره بر جم اخنج عز خفا تای شتره مطری طفال دلاهه ای زنا هر چنین کار ای زنا
درین و ناموس و اندوز و هزن ترسیان و عاصیان و ظهیر ای زنا دندی و مرفت و
کروغبا و حمله و مرض و باهای شتره بر جم حمله در نهادن ای زنا ای زنا ای زنا
کشین ای زنا طوطا عارم شود و در نهادن ای زنا بح کشین بخواهی شتره ای زنا
افند و در نهادن ای زنا هر چنین کشین ای زنا دسته هد خای شتره ای زنا
در جم خوار در نهادن ای زنا
نمای مسیمه یکی ای اهل حمدا داشته ای زنا بود و در نهادن ای زنا هر چنین کشین ای زنا

مرجع دریج دلو در نشست اول پنج مضر و خوف لاحق ادبیاً شود سپس اینها
حامله و در نشست ثانی شدت لاحق اهل سنا بن شود و خوف عرض باشد و در نشست
ثالث بگذر اهل حرم با داشتن آنکه مهد خوار بجهت دریج حوت در نشست اول بجهت
نافراط اهل اران بگذر و در نشست دوم امری مصعب غاصن برد و در نشست سوم بگزشت
با این انتها چون اقبال از قابله کوکی علی هنر منصف شود بیست و هر زیر و زو
با ایشان مقاره کرد و در حانکه هر شام ایشان را با فرج عزیز اهواز بینند تا
آنکه حق شاعر اتفاق داشد و بازیابی هیئت مخداع ایشان قفل اخراجی در طانی
مغزی باشد بلطف اخراجی خانی زده در دریج این عشق شاهزادی هم مطلع نادیده
کندر بارندگی و بازیابی و عرف در وقت طلاق و عراق از واج و مول و مافت
زنان و مطریان و خخار است ایشان و بلطف خابین مخطمه خانی زهره در دریج
حل اکبر را اول شنبه بدور و کفر خود چشم طا بیانند و اکبر را خوش بخواست
اراضی و بر همچویی مردم باشد خواهی زده در دریج فرما که اکبر را اول شنبه بدور
سفر از ایشان با افضل ایشان امکان بیکان بیکان و اکبر را خوش بخواست باشد و بخوبی
بادشان بسیع ملک نزد نکند و اکن با ایشان اند و همکن شد خواهی راهه در دریج
جزیره اکبر را اول شنبه بدور و خوش خواهی لایحه حرم شود و اکبر را خوش بخود جون
واند و بزم مردم رسید خواهی هم در دریج سلطان اکبر را اول شنبه بدور اذان و حرون
درین بسیار احیا و ایشان اموال خروزه ایشان و اکبر را خوش بخود اند و هر چون
تعجبی از احیا و ایشان بود و می اید ایشان خواهی زده در دریج
اسد دار اول شنبه حوارت و مقاطعت هوا بود و در اخراج شد اند هر چون
بود خواهی هم در دریج سنبده در اول شنبه از خواهه طاری من در منزد
و در از ترسیم نعل غلیظه عاضر خلاص شو خواهی زده در دریج میان در اول
شنبه نهاده مردم با خد و در ایشان بجا رانی زنان بود خواهی زده در دریج
در اول شنبه کشتن اشیاء و کنومه بود و اصطلاح بزم و کثر ایشان
اخوش کشتن بکسر و تساوی بدور خواهی زده در دریج قوس در اول شنبه مت
یکی از اکبر و عظمه ایشان باشد و در اخراج شکره ایشان بود خواهی زده در دریج

خانه خیل در برج حرم دنلش اقل برج خوابن باشد از شاه نفشنگ آنند و اموالش برداخته
و در دنلش تان فرج و شاطئ کیران باشد و عرق و مصلح باید نهاد و در دنلش
ستینه برج عازم جهان شود و در ناش اتفاق طبل بر جهاد های و توجه در برج فوج
در ناش اقل برج امریک شاپور و در ناش دهم اسقاط طبل بنان و در دنلش
ستون فضاد انگوهر و سیون باشد خانه ای خیل در برج جوز از ناش اول و مدنی های
بزرگ طبل کرده و در ناش قم اثیر در میانی شاه باید و دنلش اهل استیان
ست ناش بکرد و خود و کنایا بنان مشیت باید در دنلش سمن زان باشد و میز
و صاحب بیت برتر شود خانه ای ترخی در برج سلطان در دنلش اقل برج اوس
لا خور حرم خاصه زنان شود و در ناش قمه مرم از عروات پهار کردن و دنلش
ستینه حکومه ای بود خانه ای خیل در برج اسد دنلش اقل برج لکورت و مخزن باشد
باشد و میزه ای قم و سیم غسل اسد و بین امور معمونه نمایاند و ر
باشد و اسلاه همیز و فوج لند و عوکات شدید باید و مدد و مدت براشد خانه ای ترخی
در برج سنبله و در ناش اقل برج و مخزن لا کوت کنایا با خاصه ای ابد و این و دنلش
شود و در ناش ای اسقاط طبل باشد و در ناش ای ای خوان و ناش خوان و ناش ایان
باشد خانه ای ترخی در برج میزان در ناش ایل برج بجیست هوای خزان و نکتیز
باران بود و در ناش قم میزان بچی عارض میدان شود و در ناش سمن زان ای ای ای ای
و نکتی راحت ایان بود خانه ای ترخی در برج غصه در ناش ایل راحت نشکریان
و سکن ایان بود و در ناش قم در برج چشم و در ناش عازم ایان کرد
از نکتیز غلستان خون و در ناش ستینه پهاری باشد خانه ای ترخی در برج
قوس و در ناش اقل برج مضامات معدا و دسته مریان و مردانه خادم کرد و خالص
در ناش اصحاب بلاهی و غلائی و در ناش دهم اسقاط طبل و نکتیز مردان
باشد و سیاری بر قلات صلبی ها بود و در ناش ستینه مغض نیاده ای
بر نکیز ایز و سا پاکی بایقشود خانه ای ترخی در برج جدی در ناش ایل
بر ج میزت بیک ای خطا نیان بود و در ناش دهم ایام ایامه بیان ایشک رای
پار شاه اقد و معمون و معمور کرد و در ناش ستینه نکوت ای خطا روا باید ایشک خان

ج

اپنے عرب بخت الشعاع اکتابیہ رائمنک مخفی شون و بعد ان کا اذکار تاب کد شئے
در جانب شف نایاں کر دند پر سبط اعظم رسنڈ با قلیل ایکتاب کتتا در جملی
اپنی شرقیت شعاع انصاریہ رائمنک مخفی نامہ شوندیں پریں بسان طارہ شد کہ سفلین
راخفا در طور منشریہ مست قوانین اراد وهم در طرف معزز و مظلوم اہم احکما
خواجی ایشان راده هر طرف علیچہ ایمان نہودہ **احکما** ظہر رکو اکہ مخفی
در بر وج اخیر شد **احکاما** ظہور و محل مطلقاً دلالۃ کد بر علوی امثال
روکنا و مذاخ و واصل فیلاست رفاقت امان و مطیع ملوب ایضاً اهل جلس و قواری
معاذن افای قلم و مخواضی بولن و مرموم سالووہ و فوجی بدل ایشان و مخفی
طوبی بضریاب که زحل در بزم جعل خلک کا بیت کہ انتوں بدلا لکھتی ماستہ اک
احکام اور دیا بید شاشتے سبلا کند و اور ایک بزرگ طوبی بخل جل حمل کد بر کردہ
حر و بیت فاق در زمین مشرق و قلت طعام اور فرا اسی عزیز و جنوب و کردہ
حوس و دم برخواست و خراپی و سیاری نطا و لزد و حرابی و کش خوار است
در برست رفوت سلام و هرس کوید کہ اک در اویل شب زنجانی مشرق ظہور
کشند ہرگز لاحق پا بادشاہ کردد و ماین سبیلا لچھجہ ایمان اعنان **ہرمس** مولاد بن
ظہور طوبیات ساقی است بلکہ عمارت ایز کیہ کوکتی راول شہ نکام طامع
لشتر لندہ در طعام ساقی از غلبہ فور کفا بستی بندو پاشدان این از لوک
ستیارہ مخصوص علویہ است طوبی بخل جل در برج شریخ شریع شریعہ
لاد و باران و قضا طعام در فرا اسی مزمن پی سو اسی عظم در جامع شریعہ
و بیضا رجاہ افزوند کا وشور تبریزیہ غله خاصہ در جامع عزیز و مقنیان
میہما و هرس کوید اک در اویل شب ارض امیرشہ و ظہور کند دلالۃ کد بر بایا تبا
مضت عزیز امکن طوبی بخل جل در برج حور افادہ لد کد بر کثرت باران و زیر ایڈیا
واکاں سرا و اٹھا خام و وقیع موت و دبار فرجی خال و هرس کوید لکو
اویل شب رعا ایڈیت شریع طوبی بخل اک مریض لاحق پا بادشاہ کردد و باران کم
بارد و فقا و اسغا بود طوبی بخل در برج سلطان دلالۃ کد بر کثرت میا

در اول بشیعه و من مرض غسل علی در مردان باشد سیما مرد آن پسر و زنان
با شاهاده و در لغتشش نهایی نهود در برج طور دلخواه شکنون چون فله را خواه
و در لغتشش کم همان بود خاتمه در برج حوت در اول شمس مرض صعبه باشند
عالیان کرد و در لغتشش که همان بود **احکام** خاتمه عطارد در برج اینی
خطای عطارد مطلق دلا نشکنید هر برآ در میان و شخصیت این ایوان
ومتصفحان مخلبیدان و وزیر اداره ایوان ساخته عطارد در برج حمل در اول
شباه ارض و همیان درم از خوارست ساده شد شفیر و در ایشان قطاعه هایی از
باشد از مردم و قوعان در درواپ خاتمه عطارد در برج فردوس در اول شفیر
در رهای هارعن سود خاتمه عطارد در برج حسن در اول شفخت امواض بود
و در لغتشش بروایی بخت بود خاتمه عطارد در برج سلطان در اول شفیعه
اضطراب این خوزن خامه و در لغتشش بارت هوا باشد خاتمه عطارد در برج
اسد در اول شفشا هوا باشد و کثیر غریب و مرض و در لغتشه هایی باشد
و ملامان مان و کادر اداران کل و دست و هنگ شد و معمر بخت روی ناید
خطای عطارد در برج سبله در اول شیماری غارض باشد از شاهاده کرد و در اخر
شبیه های غارض کیک اهل جم باد شاهاده کرد باری بود راه خاتمه عطارد در
بیج میزان در اول شبیه امواض غارض رم کرد و در لغتشش بود و هر باشد
خطای عطارد در برج عقرن در اول شیخ احیان و اضطراب با شاهاده و عقال
ایله از فراد او باشد و در لغتشش شله های عطارد در برج فرس در اول
شبیه کواد قواد شکریان باشد و در لغتشه نفع کتاب بود مادران از خاتمه
عطارد در برج دلور در اول شبیه کواد در ایشان باشد و در لغتشه نفع دیامبریست
باشد خاتمه عطارد در برج حوت در اول شیخ شکنث باران و غم و دستل شله
و در لغتشه نزت بعد و هرچه و ماده های غبارانکه سپهون و کریزند
سفلینی دایم این قریب مفارکن اتفاق باشند بعد از آنکه در اعلی تدور
ایران دن و کوب بحقیقت کردند از خواجه هنرمندان شوند بسیار با طاقت خشنند
و در ایجا با اساقله تدویر مصلی کرده اند و زیر بور و مقابله ایضا قابله شوند ناد روحی

۲۰

125

三

شد و سنای شاهزاده خادم کرد و بعضی موضع بوسن شود و اکریخی خوب باشد
و بنایه و بسیاری صفات همراه دارد و در چشم ناگیرد باشد هر سو کوید اکریخی را
زنجابی بشرق قطبون کرد اعدام و خوار بر بادان شاهی بیرون آمد و با اصرار
زمانه خواه اتفاق کند طغیت بعله برق هر لاله کند بر علا و حججه زین
غرب و طایبی کوید اکریخی و نهضه فریاد باشد قلت موشی اما ارض عازم زیر
ورد و از در چشم و ذات اخیر چیزی نداشت در پایانی و ملته طبیور وقتی عصمه زیر
دو و هر همس کوید اکریخی اقل شا زبانه مشتمل ظلمه کردند و امداد و مجامعت
عزم از این دم شود طغیت بعله در جلدی دلله کند بود و بحده و باید اینها
وزیر بدن بادها و کوشش و فوج در هرم و موقع حربه بیانه شرق و آفات
بر علا و بسیاری عزمی است اشد ظهر هر طریق در برج دلوکا له کند بر خون و غصه
بر علا و بسیاری عزمی است در آن ایوان و خلافت عنت شنبه باد شاه ایوان و عوت در دنیا
بر علا و بسیاری عزمی است در آن ایوان و خلافت عاج و تأسیلی کوید اکریخی زیر
جهان و زمان و خلق افتخار کرد و اوضاع عالم زیر دش و اکرطخان اند و تقصی
بیت پژوه و اراده چنانی کرد و اوضاع عالم زیر دش و اکرطخان اند و کدک خواران هم
مله ایان اشد هر سو کوید اکریخی ایان شرق در اول شنبه هم و کدک خواران هم
بسیاری طغیت بعله در برج حوت دلله کند بر جلد و بحده و باید اینها و فوج
بر علا و بسیاری عالم زیر دش و اینها و مقامات افشار ایان شنبه باز ایان و مطلع
اسنه باشد خاصه مکانی که در چشم شیعیان باید و قل علام و معلم بود و سلامی
تجهیز و اکتفت اعراض بوسنیان زین ^{۱۰۷} ظهور سه توحید و در برج ایان شنبه
بیرون شمش و مطفا خلا ایلان کند بر صلاح ایقنا و مقتدر ایان باید و مسکل
ترست خوشی ایاضیه دناری و مکن و ملر و دیپیس ایقعنی ضریلله والهی بفریاد
و هر منشی در بیان مثل می فاضل است که ملام و مکروه بسیار برسد ایان که شنبه باشد
زوجه تراحتا و دست تراحتا و دست تراحتا و دست تراحتا و دست تراحتا باشد طهم مفتری
بریج حل دلله کند بر قله ایاض و کار ایانا و اقشندر در بوسن و روی ایشاد
سلامی غافل خوشوم از دینهای زن و بسیاری بایان همیوب ریاح شالیست ^{۱۰۸}
حمله ایشان خاصه در بوسن و سربرو باشد و قضا علتر ایان را که ایها و اوقات

ظفر عزیز در حرج فر کرد که بحسن حال بفع و بنیات و مرض در میان جمار بیان
خاص کما و اون و کومندان را و کی یا باها و تقاضا و تراها و لفظ طلاقی و درجی و بیان اهل حق
و شیخ و حزن اهل شام و اینز و درجیم و هرس کوید که اکر در طایت شرف هنگام شام
ظاهر گند خطا شاید کرد و اسنان باشد ظهر عزیز در حرج جوان اذله اند که جز
رسیدن بعیان اهل قل و حسن خاله بیانات و پنجار و عوچانه و کفت باد و دلتن بفشا
در زدن و مول و قنطره طلاق شام و بسیار این حرج بیان کریمین قربی استند ما هزار
زاجها اند و در حشم استاد در خزان ظهر عزیز در برج سلطان دلاله
کند بر که هسا کر و کثرا حرف و ظهر فاعلان طبق و مکد و مت عارض و
اما ارض خاکه در درود اکثر بسته و باست احصا و دروس سبیه و مکلو و تقاضا و نهنا
و میل درم با تکمیل ارض و هرس کوید که در طایت شرق همکا
شام ظهر عزیز که بغل غافل و دک درت ها بور و دز والغ و هم خاطر ظاهر و درج
اسد کله اند که بجهت ملول و کفر و ظاهر و سلطان سع در راهها رکان معلمهها
وارز ای عدای زان ظهر عزیز در برج حدی دلو لاله کد بر صلاح حمال شکریان
و خوشی بر ایعت و ایقتا عات و ظهر عزیز در حرج دل و لاله لند بر حکمة هوا و ایخت
مشق و جذب و هرس کوید که در جهان بشر هنگام شام ظهر کند فنا کر و باشد
تفاه جهان ایعت و دل ایل ارض ظهر عزیز در برج دل و لاله لند بر حکمة هوا و ایخت
امطار و زیجاج و خوبی بفع و بنیات ایل زن خوشی بجهت ایجا الراجح و فلام صوها
و کوی ایل و عزیز ما کوات و حرس در زمین شال و بسیار ایی و حرج و هرس کوید
اکر در طایت شرق هنگام شام ظهر و کند شلت حرب و مضجع باشد لیکن ایل
ججه لیل و ظهر عزیز در برج حرس لاله کد بر خواه عظما و قله ماران دلیل
جنوبی لشت در حرج و دو بر طاعا بور و اضنان منابل عظمها و فنا امور
سلاطین و حاکمیت کوید اکر هنر در بیان ایل و بور کرد که شلت حرج بور
و عده و حرف و هرس کوید که در بیان ایل و بسیار ایی و حرج در حرج میان دلاله کد بر کشت موت و بسیار
عظم ایان ایعنان او ظهر عزیز در حرج میان دلاله کد بر کشت موت و بسیار
در زدن و قزی ایل و دنیا بیان و قلت بجهات ایکن و بزین و کرمه
اسعار و هرس کوید آکر در طایت شرق دل ایل ظهر لند باران بیان ایل
و حدوت رعد و برق و صاصه بور ظهر عزیز در برج حضر دلاله کد بر بیکمال
اما و شکریان و حرج در نوای شرق و دعا و معن در دل ایل و بیان ایل
بور بلا ایقت ظهر عزیز در برج ایخت ظهر زنمه مطفا دلله کد بر

٦٣

وکثر سهای نیستان و چیزیان نان در شهربان و تکسر و رایشان و از زیر نهادها
سازی شد که کثیر ترین میان میان طهور زده در درج دلolle که کند برگاه غیره و پیش از
زدن چیزی دو فری اخوار و از این نام ایجاد کردند و میان این طهور زده در
بر جهود همه ایلانه لند بصلاح حال نان باشون و تکسر با ایلانه نام خان و کثیر
حوالیات بی و فری ایلانه ایکام طهور خطا در درج اینچی شهرو طهور عطاء در مطلقاً
ظاله لند بزیر فرج و زیرا و کنکاب و طیق فلوریا هل قلد و فار و خوشی احوال یار و لذت
برها و ایلان در رف و کمال ایکی مختصر طهور قدری میزد بر که خلا در درخان ایشل
لکن ایکی مختصر شود و قوت کاره و صاحب ایلان کرد بیل آگر در بیرونیت مقام ایمان شود
عطارد سعادت دهد بیدر چهار هن سعد و ایمان خون خونه مفترضه ایشانه ایشانه
اعمال خوشی کرد طهور خطا در درج حل لاله کند بر سرند دیدمایه و کثیر میانه
نالست ایغان افغان و بیش ایست در میان عراق و کران طعام اکور و بیرونیه میانه
زه و بیش ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
کنی ایشانه
میزد و میزد
ظرف شرق ایکی ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
وکر خوشی ایشانه
وقت باشد طهور خطا در میانه و میانه و میانه و میانه و میانه و میانه و میانه
در هر چیز خود ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
پیش ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
و جراحت و جهیه طهور خطا در درج طهور خطا در درج طهور خطا در درج طهور خطا
و اطراف و کثیر خوشی میزد و میزد
معجزه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
مغزه و میزد طهور خطا میزد طهور خطا در درج ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
فلک طهور خطا میزد طهور خطا میزد طهور خطا میزد طهور خطا میزد طهور خطا
کثیر خود و انتقام ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

۱۰

بودن مردم خوارمات. **شجاع** سفليين در راهه دند و رععرق شوند همچوک بقول ايان
اقتابي ايجانه عرب در اغلب جوانها يان شوند همچوک برآيدندا آذاقامه و در
دور تو شوند تا براي اعظم رسندا و زاغا باز اينات قبه همچوک بمنداد جوانهاي اين
تايند بيشوند همچوک از اتفاق بعده براي اخلاق همچوک بجهت همچوک است. **شجاع** همچوک
ظاهر كردند با معاشره همچوک سفليين ايجار خواه طلبو هم از خواجه همچوک باشد همچوک
شاه و ايجات شفه همچوک همچوک. **شجاع** عطا راد داد يان در حمل اقبال است و بياز
و هفت همچوک همچوک همچوک طلبو در راه است و منشور قليلي از آن
از زير شاعر اوحاج است و هر دو رفته و هر هر هجده هفته اندك هر سی او را باظ
در دار و هر چند از علم را ماملا پياند و با عقائد مغيرين همانجا هارت از لوك عطاء را
و همچوک اقل او را كوبك و حمال كهنه و در وقت بدين او را عاليست همچوک له در
مهده از اينها اند و با طرق قدر سپس است بير بمحجع عطا راه انته طالع
صباخاست اين با راه فاعنها. **شجاع** افافه افافه قوي اعلی المدى و در راه العالم الفاعنها
رسکه راه و راه في الخلوه والشكه باور بلطف خاله الا من والستا و ابن
ایات در راه نخانه است و در بعضی جای لطف صباخ است عنا و حما و اعانته
بعضی جای فاعنها فاعنها مانند فاعنها مانند که اين سه بستان بهم مظموهات باز همده همچوک
هه العالی و بعضی در همچوک همچوک که اين سه بستان بهم مظموهات باز همده همچوک
اسعو علیه و مون شخصیت هر وحش و افلاط طما علیق نون و بعیشت انجله طروت
ولیجیزد بیان آن راه هست از اندیمه در راهه و معن دبل در راهه بیرون و هج عطاء راه
ضم دال همچوکه اين راه بعث هر و سکونهاي راه خنا نين و هضم من و رکه اي
طوال بعضاهه همه و سلوکون الرف و فتحه همچوک هر قرقی بعثه فناه قرقی بیان و زانه همچوک
رمعه فتنه همچوکه و سکون افلاط و سلوکون افلاط خاصه همه و سلوکونه و فتنه همچوکه
منزه همچوک بفتحه و سکون يان ايناتين الراي بعثه هر و راه همچوکه والفساكه
و سکون همچوکه و فتنه همچوک فاده همچوک و سکون غبن مير و فتنه بون و هجم و سکون
الراي است بعثه همچوک فاده همچوک فاده همچوک فاده همچوک فاده همچوک فاده
رسفاط طما علیق از در در راه و سلوکون هم و فتنه بون و سکون خاهمه و سکون و سلوک
پاچه ايناتين همچوکه فتنه همچوک فاده همچوک فاده همچوک فاده همچوک فاده همچوک

اول بی مغز شد و مرضی باشد ایشان و در نهایت دو ماه طبق کلام و حدیث رکاب و در حرم و
ثنت سیمه قلت این مرض تیری و غیر مبتل مرجع میزان در شریعت دلاله کند
برفته و مضر میگردید این پس از غیر و غریب و از این بعد رکاب و در عرض دلایل آنکه
میتوان خیلی هر اتفاق باشد و هر سودید اکد رئاش اقلیم معرفه خود و پیشنهاد
امطا بود و در هاشم قدم سر برای این بیان در برداشت سیم مذکور و در تیری و مضر میگردید
در عالم بیرون در تیری دلاله کند بعده از این مطلع و غیر و این این سیم و قوب پیمان
روز مرد ایشان و ایوان ایشان و سلیمان ایشان راست و کمال مرحوم و حکمت و کمال طاعون
و فیان برازی و هر سودید اکد رئاش اقلیم معرفه شد و مقدار بیان اینجا بود و
در رئاش قدم علی عاضر ایشان کرد و در رئاش سیم مذکور و باشد شریعت و غریب بدل در عالم
قوس سر پیشان دلایل که لک دید در بینها عالم و افتضاع خال ایشان و مردم سایر
وحش مراجح ها و در تیری و مادر و اخوان بادشاده بیان مردم و در رئاش دقیق بدواست
چی معرفه و دارای مراجح بای و اخوان باشد و بیان مردم و در رئاش دقیق بدواست
که در و هر سودید اکد رئاش اقلیم معرفه خود و غریب بدل در عالم جای این
آن و در رئاش سیم غل و غطایم بود تیری و غریب بدل در عالم بیرون
دلایل کند بیرونست: نان و در تیری غل و غطایم بود غلورا عدا و مناسوائش و صوره سفردیا
و اوضطراب و انسان ایشان بیان مردم و هر سودید اکد رئاش اقلیم بیرون
قوس سر اعلی بود و در رئاش قدم و سیم صعوبه بیشتر: و گرفت اموری بود تیری و غریب
نظام بیرون در تیری دلاله کند برعوض همچو و اخوان در میلان: در غریب بینها
بر و در بیان مردم و حق اینجا و مولود مردم سایر که و لکه و طبیعت و هر سودید
اکد رئاش اقلیم بیرون معرفه شد: غلورا عدا و در رئاش قدم و لکه و شیخ و ریث
سیم حج و حضرت و گرفت آن بود تیری و غریب بدل در عالم جای این
جهله اسطو کنفرت خواه و بتوسط مراجح ها و در غریب قدم و لکه و ریث لای طبیعت
بیو رسیده است له اعدا و پیمانه ای از نیزهات و ذوات اکبرین و سال عاد من موضع و
هر سودید اکد رئاش اقلیم بیرون معرفه خود رکاب و کلام به مردم و در رئاش قدم مدن اکبر بیو
قائم کرد و در رئاش سیمه با ایشان عظم الشان را ایشان و ایشانه دسته هد احکام

حنه وتعزیز بسلطانها دلائل مکنند اور اخیر شیخوخت و بنیک مطابق خاص است لاما
و حیله در کارها و بسیک فدراهی رفعی و محیی دین و علیم خواه و اهل این فرق
معروف با حمل ریگ محل مدیریت نمود دلائل کند برخون و نظری اشاده بسبیک اشاره
دینی داشت سیمه کله کند برخون قفال سند بدای و معیض و وہی و انتقام باران و فلکه است زیر دریج
هزار شیخی و قدری و
وکرست باران و عرفی باران
کند و جد و میثیت باشد در یوای اعتفافه و غارت و در یوای خادوت کند و کرد و پوش
جلدی شیعیو باشد و احتماً ده احتمال
اراضیت هرسوس کویل اکر دنیا نشان دل بر جم غمزب باشد ترا میانی بود و شمشیر
و خشیده منان درم و ایوانه سند باران و ایوانه سند باران و ایوانه سند باران و ایوانه سند باران
ده بلهت شدی هب و عارف بود و امر جلدی شمشیر و غمزب و رخط در برج چرخان
در فرشت و در کلات کند برینیانی باشد تا بین کان و دشت ایان دره هریزب عاطله هر او
فلکت باران ده هر کند اکر دنیا اقلیم مغزی دیده اصلی احین بادشا هشاده کرد و
دلی جمال ایان باشد ایان باشد ایان باشد ایان باشد ایان باشد ایان باشد ایان
کشت ایشیع و دنیا نشان دل
سلط بر جم طحان در فرمیه ایان دل نشان دل نشان دل نشان دل نشان دل نشان دل
منیا و در غیره ضعف خال ده فنا ن و کشاور زن باشد و سیار دیده
جهنم و دنکام و دنلزه و دنلزه ایان باشد و هرسوس کویل اکر دنیا نشان دل نشان دل
اهل ایشیع و عزیز باشد دره ایشیع و دنیا نشان دل نشان دل نشان دل نشان دل
تغزیه بحیره ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع
رعنیزی خد و دنیا نشان دل ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع ایشیع
باشد ایشیع
و حیله ایشیع
روز شریعت کله کند برکرست باران و دعل بر قطفان ایاده دنیز بادشا هفت یا
ردد و در برج ده ایشیع و دنکام و دنلزه و دنلزه ایان باشد و هرسوس کویل اکر دنیا نشان دل

وَلِ

ومن راجح هو اور زر مستان ودر تقریب ملوك راه رم و اخوان دسته هد و شا پدله هنر
عازم از اشان شد و مودت اشارف بود و هرس کوید که در دنلت اول برج معزز باشد
غیر از اخوان پادشاه بود خاصه و در ثانی قم و میخون مرکز مدیریت هرچند هسته همان شرق
و تقریب شرقی در برج سبله در شهر فلاتة کندز بر لره و نکام و در خدم و قله ای ای
و در تقریب شرق هم و اخوان و در پیچه ای ای در موصل سلاطین و حکام و فتح ای ای
و در سوم و هرس کوید اکه در دنلت اول برج معزز شد که این راض پادشاه راه هرسند و قصت
روی ای ای بدل در دنلت و قلعه هم صبیمه ای
وابد ای
در برج میزان و در تقریب ای
وز دایع و در تقریب جلد ای
بر وردیت هم ای
ها و در تقریب ای
تفقیه ای
دیکل ای
نمیز شود و در تقریب ای
یک ای
همیز دشتر و دلکت برج عرض ای
ریسا باشد و موقت بین ری وی نایاب و هرس کوید در دنلت اول این برج معزز بوده است
خوبه و ای
ملک و دی شریعت ای
دلاهه کند بر لشت ای
و در سال ای
باشد هر سه کوید اکه در دنلت ای
بطله و در ثانی تاق ای
من و تقریب شرقی در برج و در دنلت ای ای

نذرین و غیری شری در برج اشی عزیزقوس بن احقن کندی کوید که شرین شترین ملکه
بر لائل گلوت و بلاریند و سودون و ملک و مردم دیار بخواهی و کارهای خوبی
قصه وزارت و فتوی مال آشیا و نام بیک و کنترن کاکاد و غیری پیش طفاحا طلاق اکندر
کوشکول و بیک داری و زاده ای و سیاحی پیچیده همایش بن و مال جم کردن و قوش کارها
وضمومه کردن چهند احراق حق و پیش قصص و اخراج و جمع علمون شترین و غیری
در برج طر رشت زنده الله بر کرمه طوطیات میباشد دخل خان و بیک جال بیعت از تم
پادشاه امامت ناما فای بزرگ قدم و محبت بیک پادشاه و اتفاقا و بیعت امام و فر
اعدا و در رعیت گرفت باران و فم باشد و ملعون و سلاطین اهل اهل پیش و عقال خور را
اغام و اکرم غایب و هرس کوید اکر دنلن شاقلان بن برج معزی شود او من کنیزه اذ
طوطیات خارش کرد و در نهضت فم ملک بیک اهل ملک اهمله و در نهضت بیک
هر بودی شریف صلاحیت اتفاق افت شترین و غیری منزی در برج خود در زیر
دکله اکنید که کوت امطا و غیری بهم بیکان ملوك و عطاها باشد و افزای طوطیه در هر ده
هر سرکه بیک اکر دنلن از اول برج معزی شود ملک این شکر از طوطیات عاصی شد
و در نهضت قم مورتکی از زمان ملوك پادشاهی ایانش شریف بیک و دو دنلن بهم
منزی کشید این پاشنه شریف قمی شریف بیک در نهضت کله کند بر کرمه ایانش
و در رقیب خون ملوك و فتح احوال خیابود و هرس کوید اکر دنلن ایانش اول جوزا
مغرب باشد ضریعه و ضایعه میباشد و در نهضت قدم باد غفار و کرد
هارو و دنلن بهم بیک پادشاه بود و کثرت اراده بیک شترین و دنلن بهم شریف دد
بر ج سلطان داد شریف دلا کند بر کرمه امطا و مسلسل هفت ایام حدادیم جبلی میوی
در ایانشان شدید کرمه و سواره ایانشان و دنلن پادشاه را استعفیت و مال
بیکن که کروشنا اکد و کنترن ایاچ بود و اخاطر بیک شترین و دنلن بهم شریف دد
تیکم اکر دنلن ایانش ایانش ایانش ایانش ایانش ایانش ایانش ایانش ایانش
بعد شترین و غیری شتریف کله کند بر کرمه ایانش ایانش ایانش ایانش ایانش

1

در حرم باد شاپنگ
دیزل تشویچ و فریز
میخیز در محیط سلسله کارخانه
لشکر کلاس تند بر سرمه
حاوا و گشت همین و ماغنیت
در جبله همچو خوارج خانه
پارکینگ در حرم باد شاپنگ

فنا افتاد در زمین نمی باز هجا و غرق ساقیان بر عک دنار ملوله و هر رعامل و خشک
که می باشد رو قوت و معتبر شد بود و هموسی کرد گذاشت اکنون برعکس شکوه مهربت و خوش
لکه درود لرده و خوش باز احالم اباشد و در ثالث ده مکالم اهل شفاه شد و در ثالث است
مردان باشد اما باشد شفاهی و غرق ساقی در بیچ در بیچ حوت در شترین دلا اند بجهات
اکنچیخ بع و در تغیر شاخال شکر که باشد بفریض انشا اساقاط طویل و کوت شرط طبید
و خیل مدل بود و کوششی اجلی عجیل الدین معزیز عوینا در وقت خوبی از طیار
تیغ مشیر فیاضان تاسیان پیشکار کلد در آن اکنچیخ و مشیری عماشی شد
دلا اند که بعده سلطان و همان دهان بر اهل سلوک و ادب این عادت و علام
و فضاه و اکراها فی اندله سلطان و بع ایشان بود از اینکه ملذت ملذی باقی بود و خوش
نشستن و غرس دهن در برج اخیر شر و عقیقین اسکون که دیگر دهن در نشست
و غرس کله کله بحسن و حمال صحن و حوض و طوب و ولذت دلکه و هدلا از همه دهد
و علی این هی و خصت نزا و پی و شجیبا و ایشان تهدت اتفاق و غرسی همه در برج خوش
کله کله اشک رها در نشست بعده و برقی بر اینه و اکر در رباط اعده و لذت اینه علیه
این نشستن و غرس بیه در برج نوره نشستن در کله کله بحسن شویها و در نشسته
این بود و بعله بر رفاقت اکر در رباط اعظم بود در و سرخ حکما در دلواه ایل و سه
و کثرت منافع ایشان و خروج علا و مخاطف و بیستا بازان و میخ بور و ملکه کاو
و نذر و غرسی انجام خواه در نشستن دلا اند بکند برکت بیان و بمعی ایشان در تغیر
کوئی مشکل همراهی و اور رباط اعظم باشد نکتابه هم عاضر نکتاب کرد و هرس
کوکن که افت لاعن یکی ای اعمال باشد اکر دک معروف و بمعنی و بعضی این مات خود
بیگنده و بخضوع عیب شهود شوی شنی و غرسی هم در برج سلطان در نشست
دلا اند بکنست ملوكه ای اشاره عالکه
بود و احتمال اعدا احتمال که بدارشاد ای ای مسب غد و کدو و سرد و اکر در رباط
اعظم اش بکت غاصه اصل و عظمه اش و میز بزیره ای اکنست مسد و حکم اکنست که ای ای
نشستن و قتو شهی در برج ای ای دلخشنی دلا اند بکنست باشد ای هم شیخ و ای ای
وزیر تیغ ب دلخنی ملوكه بود و حمله ای ای و اکر در رباط اعظم بود ملوله و زن

وکرد برج باران بود منظور نظر کوکس باران حکم مید کرد و حکم کل بود اگر شاهد نباشد
نهایت سکه ناولد کرد **نفری** رحل نزهه با منظور نظر هیچ کلاه کند بر جلد و شف و عوز و
نقلم در مالو سفی تبه **نشیز** نهاد و شایع رحل باشد هنوز و فوج اینان باشد بلکه راجح
و حرم سیام لون طرف شرف و اگر نیز رحل باشد هنوز و فوج اینان باشد بلکه راجح
بود نهایت نشیز نهاد و هیچ معاذله نکند بر حفظ معاشر ایام و هیول ایان نزد
بادشا و کفرت بر زاده بطا این و نقدیز عطاء در میخ این شیوه
باشد بطیف منزق و قوت ایال احکام شرقی و قدرت عطاء در میخ این شیوه
ایران این مدعی بودند ایشان و غیره عطاء در میخ ایال بر عقل و نظر و عالم غیره و
استیاط خل و شعر و بلاغ و کتابه فائز و علی طبق بیرون و منطق و تخاری شرقی و
تعزیز عطاء در برج حل و نشیز کلاه کند بر جلد و شصمه ایله و خصمه خون
مرکز اکبر در تعزیز بسیاری باران بود و اکبر بر باط اعظم باشد کشت مقال و
غلبل عذا باشد را اکثر معاوضه و مول امشاف شرقی و تعزیز عطاء در برج فز
در نشیز کلاه کند بر جلد کادان و در تعزیز کشت مادان بود و کفرت بر باط
بود نهایت کادان بود نشیز و نقلم عطاء در برج جوده ایال کند بر جلد و شف
بلکه و حمل و شده و در تعزیز ره هیبت عقول و اکبر بر باط اعظم و مرکز بر جلد
و کتاب باشد و وفع این مدعی سبب و اضطر ایشان بود و کفرت ایشان
نشیز و تعزیز عطاء در در برج سلطان در نشیز کلاه کند بر جلد ایشان
و در تعزیز مرکز بکار ارساند طین و فرماندهان بود و بیرون دلستکی و اندرون
رسد بسیار باران و اکبر بر باط اعظم و دلسته ایله و اضطر عزم داشد و ایله
بعد خیری بیان شار سلسله شرق و تعزیز عطاء در برج حکم و مکر زیارت
عده نماهی درخت و کشت و کج علاقت و مرکز بر جلد ایله کند بر جلد ایله
کار فرمادهان و اکبر بر باط اعظم بود مرکز عرض کیان سلا عرض کیان کرد
با یکار معاف ملوك نشیز و تعزیز عطاء در برج سبله در نشیز کلاه
کند بر جلد ایله و حکم و مرکز بکار و در تعزیز بسیاری ایله و سخنان باز
باشد اکبر بر باط اعظم و علیه بیرون دلسته ایله و سخنان باز

نفری

حواله باشت **نفری** و شر کلاه کند بر قزوین و شاهزاده ایله و فیضاد رفت ایله
وافر و ممالک واستفامت مقال و ایجه خلایق و ورنن داده ایله و میمیز داده ایله
چهار و از داده ایله و اشاره مقال ایله و شف رضیت بیعت و طلاق محیان **سلطه**
الحقیق علام طوحیه هنر و مهده که افضل کار کیز درخت قفق و میر شیلست برج حکم
رشنا و باخت بر جلس ناریکه با ایش متنقل منصب شد است موافق طبع و شکل اتفاق
و معه هنار دین پیغمبر مدل فهد و قلت صاعدا است **جون** افتاب بیرون شف در آید
علی شخصی برج همچو بازی پسر بان فرق زاید ایله کشیده بسیار مخصوص سلطان ایله
خیور اهل عدا و طلاق ایمه و فرقها در بیهار ایله کشیده طلاق قلش و کوشنده ایله
ناسال بکاره کاره مصون و محظوظ بود و سعادت عظم ده میان ایله فلک ملک ایله
شرف قدر کلاه کند بر بیک طلاقه و شفقت بان ایله و حکم و دوست طلاقه و دوی
و شاطران و بیانات بر کمک کارها و سلامتی سازان و هنچه ایله ایله و دوی
آیکاران و شیره و روشنان **محقق اعظم** ضمیر لیله و الدین بکار فرش رشنا زلکه
دیگر افله سرو راست بکاره کیون فرج همچو تحریر کیمیست سیزده لام ایله
و فرقه بیه شرق و باول بیه هر زدنی ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
شمعه در قصاص ایله **دیگر** و دیگر ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
بدون خن القاع و قطف هنوز و قی سه در سه ایله ایله ایله ایله ایله ایله
هر قصد و شاطرانه بیه ایله هنوز مدل در فرقه قدر باشد و اکبر بجور مسحور بدن
خله ایله باید و اکبر داده ایله
و در مکن و مضمی و در نیزه هنوز ماجعت ناید و اکبر بسیار ایله ایله
نویسنده و روز بیه ایله
کر بجوره بیست بیه ایله
هی نقلم کشید و دلیل هنچه بروز و فرق العده دمه ناهم بسیار الولد و همچو الایه
 ساعته السبله و بعینی این ایبات را بامان ناطق ایمه جمعه مصادق عزیزی
احکام ایله کشیده ایله
واهل قلاغ و جیال و بسیار کشت و دریع و کشاده ایله ایله ایله ایله ایله ایله

خواهی و فتح

حکمت شاه

22 اول بیه

تری و تعزیز طارد در برج میزان در نشیز کلاه کند بر شور بکاره ایمه ایله ایله
جنود و اضططه ایله و در تعزیز طارد و تعزیز هم و تعزیز هم و کفرت بر باط اعظم ده فدا
و قشیز عالم تو شاد که ایله
عصری در نشیز کلاه کند بر بجور ایجه شور و قفل و در تعزیز هم و جلد کاره ایله ایله
و شور بکاره ایله
بیچ قوس در نشیز کلاه کند بر مملوک و اکبر در غمیز بیخ اکبر ایله ایله
بر ایله
و تعزیز طارد در برج میزان در تعزیز کلاه کند بر بجور ایله ایله ایله ایله
نیکو ایله
سایخ کاره و در نشیز کلاه کند بر میزان و اکبر بر باط ایله ایله ایله ایله
کل بجوره بکاره ایله
اعطر باشد که ایله
نشیز و تعزیز طارد در برج میزان در تعزیز کلاه کند بر بجوره بکاره ایله ایله
اکبار و در تعزیز هم و تعزیز عيون و خطر بیان و در تعزیز هم و بزرگی کشید
نشیز و تعزیز طارد در برج میزان در تعزیز کلاه کند بر بجوره بکاره ایله ایله
بر بجوره بکاره ایله
افسانه ایله
کل بجوره بکاره ایله
در تعزیز طارد در برج میزان در تعزیز کلاه کند بر بجوره بکاره ایله ایله
غله عذا باشد را اکثر معاوضه و مول امشاف شرقی و تعزیز طارد در برج فز
در نشیز کلاه کند بر بجوره بکاره ایله ایله ایله ایله
بود نهایت کادان بود نشیز و نقلم عطاء در برج جوده ایله ایله ایله
بلکه و حمل و شده و در تعزیز ره هیبت عقول و اکبر بر باط ایله ایله
و تکاب باشد و وفع این مدعی سبب و اضطر ایشان بود و کفرت ایشان
نشیز و تعزیز طارد در در برج سلطان در نشیز کلاه کند بر جلد ایله ایله
و در تعزیز مرکز بکار ارساند طین و فرماندهان بود و بیرون دلستکی و اندرون
رسد بسیار باران و اکبر بر باط ایله ایله ایله ایله ایله
بعد خیری بیان نشیز و نقلم عطاء در برج جوده ایله ایله ایله
عده نماهی درخت و کشت و کج علاقت و مرکز بر جلد ایله ایله
کار فرمادهان و اکبر بر باط ایله ایله ایله ایله ایله
با یکار معاف ملوك نشیز و تعزیز طارد در برج سبله در نشیز کلاه
کند بر جلد ایله و حکم و مرکز بکار و در تعزیز بسیاری ایله و سخنان باز
باشد اکبر بر باط ایله ایله

خواهی و فتح

خواهی و فتح

خواهی و فتح

بره و سلا ایمه شاه و کوشه ایله
رتبه شاهزاده ایله
کوکس باران و ایله
خاله شکل و حقیر بیکه ایله
و قیع شنیز رشش را راکت بسیاره بکشید و در وقت حلول و حل مع قر در برج حکم
اجرا در بیان ایله
و مکت همکار در بیان ایله
بیو دلکه شا بیله دساله بکشید **جیج** در ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
کوکس باره که ایله
استه که بیان در در برج بیست بحث حقیر بیکل و در وحده ایله ایله ایله ایله
اسه که بیان در در برج بیست بحث حقیر بیکل و در وحده ایله ایله ایله ایله
خواهی و فتح

حصوح و جدست هر دو حالت از نوشته طاها هر کشان میباشد مگر آن شایوهای خود و قدر
ظرف روی نایاب را که ممکن نبود هر دو حالت کند بر قریح حال اخوات زن و مطربان و خواجہ طرابل
وبسیاری همراه با عصتی و طاری و در عزم و محنت بیان و کشتن کاشاهم است میباشد و اینکه
وکنفر تضادی نباشد سوی مولانا مغایث از این راج از این اتفاق این اصل بیشترین
پنجم افضل المحتقین و امام علماء طوسی قدر همین مفهوم ماند که اقوی کو اکبر در پیش
سرور اغانتاطا دهنده است لیکن چون از درجه شرمندانه و نایاب مهوم و غمدون کرد
از همین مقام افت برخ شرف و موصالت بمحیط حل که و باب و هنرنیست و استمنه غلو
شرف الین یعنی در حی او رده که چون راه ریده بمحیط شرف باعوالیان در دلایل و فواید
نور بیادر رسطان بود در معن و فرق بین دریج راد و روق هم یونیسند و بیون عماکر نه
در پیچون با خود کاحد اندودنی معمت میگشت از عظیم کشان احکام خود را عطا
کلات سندیز و مفون دلایل و وقت خالی ستوانیان و مضریان و غلبیان
و خبار و اهل فارم و علاوه از علایم این بیم و میل و متمعلم و تعلمه معرفات و حکیمات
و رواج باز از کتاب و کتابت و زیجیت بشه کاران و رسیدن اخلاق انسان
ششم در کتابی که الماردم کو و منظور است کیون عماره دیده بجز رفاقت و اصل
معنی و فرق در هفت بیانات و زانعران و کلایه بکری پاس و پایانی کشان
لکن چون فرق در شنبه بشدن که ایسا میگشت بخوبی و مهربانی داشت
دلخواه احکام خود را کیا است و رکا بیزاید احکام هیوی شش روزه ایکند و تزال
و تزلیخ حال ایلول و سروان و زیر کان و زیر کان و کشنا مار ایلول و میلاد و مهر و زیجم
و خندی همراه ایلول و ایسپ و کشنا مار ایلول و ایسپ و ایلول و میلاد و مهر و زیجم
و اعل و ریافت و خشناشکاران و پیمان ایلول و ایلول و ایلول و ایلول و ایلول و ایلول
و نتفهه عالم و کفته و کوده در بارها و بسته کارها و بیان ایلول و ایلول و ایلول
بدخواه ایلول و ایلول
خان و خان
بر عرضه حمال مأمور کلله و نتفهه اشتران و روسا و حجا اشتران و نتفهه
کش و زیج و پیمانی همراه و همال ایلول و ایلول و ایلول و ایلول و ایلول و ایلول و ایلول

رده خلاصه کند بر عباری وضعیت علایق و مطابق و خواهر بیان و کتابه ای و کتاب شیوه
و مطابق و قلت شاید اثبات و تکلیف لعلی و از این نسبت و کتاب احکام و مال اعطای
دلایل کند برینکت و ضعف حال عقال و اهل قول و بیان این و خیار دروغ و حجت باشد که
معتزل و خادم صفاتی و نیز بیرون و بیان اعماق مبتکن کاره اور راهی هستا اهل
صنفه احکام و بال فرد لایه کند بر بیهاری عاصه و فنا جلویات ای و سردار ای فیوج
و جو ایدی و نفیضاً آنها و فرقه مسافران و رحیم نان و دختران **ضریح** در
احکام ارجع و خصیص کوک احکام ارجع دندر لایه کد بر صلاح احوال و سایر احکام
و قرار اهار و قوت و ذرا رافت و کذب قلاید و قطب قلاید اکبر و اهل جال و حکم ارجع
مشتری دلایل کند بر صلاح قضاء و اهل دین معلم و خضلاً احکام ارجع منع کلایه کند
بر طی ثواب اهار و بخاد و لذت فرید ایشان و قسمتی اکثر حکم بر سایر احکام
ایچ شمرت لایه کند بر قوت ملوك و جمع شمل ایشان و کروه و اهل دلمت کرد **حکم**
ایچ زرهه لایه کند بر صلاح احوال علایق و مطابق و طبق زنان احکام
ایچ عطا دلایله کند بر صلاح احوال کاره ایشان و اهل قائم و منتص فان و خوبی بیان
ولحکام خصیص مدن احکام ارجع بود بیان رای بدیک و وانه ای ای **حکم** ای
اخوان الصمام هر یک ای کوک ای کوک ای کوک ای کوک ای کوک ای کوک ای
کلد رف احکام پیمانه دخیل است و طالیان رای ای
ساند کوک ای شمرت مثل بادشا هیئت و سایر مثیل جنود و اعیون و اشنا و فرشل
بادشا هیئت و ایه عهد و مطراد مثل مستوفی و کتاب و درجه مثل بیهاد و روحانی
و مشتری مثیل و بیر و قوه خن و اهل قنوار و نظر شر صاحب خان و زرهه مثل بیهاد و
و خدم و افلاک ایون کوک ای
مثل هن و وضعیت و درجا و سنت قرداد و قابوی مثل جلاحت و اسوق و قلی مثل
منار و کوک ای ردر جایات مثل ای
در شیوه جنود در بیان عذر خود و در هموط مثل بخیه بسته در دیعا ای ای ای
است و در حضن خود مثل تخدیسته ای
منا تخدیسته بخیس و در ای ای

اشک و جرم در میلان خلق شایع کرد و سچ حلق رسال و رسال نیز عازم کرد
و پیش از خوار و فنا پاید و بهاری و بود ریماهی انصاری اند خاص کوکو کان اینان
و خروج خواه در میلان هر روز از صور شام و درم آفای اند و جو بود اداهای واقعی
شود و اولین خروج روز راک بلاد سخن تلفیور با بل و فتحی و کران دیجیویل ها رسال و قدر
معجزه برخورد شود و مردم مضرب کردند و اگر در وقت طلوع شعری قدر تو زیر و
حلاله لندن بر قوع برد جلد و کران نیخا و وزیر سیندن از احلاطه اشاره و
حرب و قتل در روزات سر و صاعده صور در سین شام سایه و دنکرکه سکونی باشد
بلد پادشاهی خوش سه ده و نهان شام غالب کرد و گوک از ظلمها از طبع خود را
نحوه بیرون ضعف بکر و در رامون نکتاید و نیخا نهفت و نیخا شو و پارش
بریک از احتساب اتفاق نهفت با این تقلیل از مردمان اهله و ملکها و کوئنده شیعه باید و اهل
لشکر بر اسلامه هنایر هیاکل میانان و زیرم رکنا باشد و معالمات انتخی
هم ساخته شدند پایان و در پصل رسنستا جدی و مصداع و عیات و مزیلات شاهزاده
و اولان ایل انسا قوت کردند و در سال نخوی که اول ایم ایل باشید کشید
آنها و ایل ایل جویی طلوع شعری قدر جویی باشند و ایل
کلکه برینکیم چیزی داشتند و میوهها و زوال سلطنت کل املاک و ملکها اشتیل و گذشت
در راجح شاهی که محصلهای صرفی از این ایل جویی و کریاب و نیخی و میخی و میخی
و ایلان چند در میان و خصا مشوره از این ایل در ایل سال و کران در
قوس ایل و میخی و میخی در میان میخان و میخان و میخان و میخان و میخان و میخان
و میخان و میخان و میخان و میخان و میخان و میخان و میخان و میخان و میخان و میخان
ایل را خواجه ایاد کشید و میخان
کشید ایل ایل و ایل ایل
عمرز شدن و دولتی قریقی هریم بود جنل شود و لکل میخی هریم باید و ایل ایل و ایل
بکار ایل میخی بود جنل شود و لکل میخی هریم باید و ایل ایل و ایل خواجه که اول ایل ایل
یار باشند در سال در عزیت باید و اگر در وقت طلوع شعری قدر سوتا باشد

امونیکلید یخ خوست اجتاع و استقبال انجاست و همین در وقت بسته بیرون برخیز
پس هر کاره این همه معمود و بودجه شفایع عمود و در پیش مهدی ایش دلایل اند
که میان خلاصین اخراج و مودت بود و حصولی است اساسی و اگر خوب باشد باید پیش بود
مکرر عکس کشید و اگر که از دخانیه بود لذتیست و قوی و سبک کاره شدلت
سرما در فرش و زدن پایکاره نایخوش خواهد دلو و کرد و یکی از دوست مشری
بود کشاد که همیشه اش خاصه دارد و قوس و میله مردم صلاح و خیر و رفعت داده افتخار و اکبر
کیور از دخانه بود و خود خوش بود و دوست کیمی کند و درم کیمی کیمی کیمی کیمی
کیمی شود و اکبر راه را اتفاق بود همو اخوش بکن در و در وقت کیمی کیمی کیمی کیمی
بود که جو بین باعظی اخلاق ایش بکند و اکبر کیور از دخانه بود و درم باور و طرز
ما برای اشنیدن و غلب اش طربود و در خلاقیق و وقوع مانند کرد وقت و اکبر کیمی
از اخفاک از طرد بود کثیر اکنکو بود و باشد و هشت و هشت خاصه درجه
و چیتا و کتابت و خدمت همایع یونان مال باشد و اکبر رخانه فرماده شد و پیش
ما زان آیدلر فتح کارهای عوام انسان را شد و خیرها رسید **فضل** و رحایم **فضل**
مان و داوب شیری یعنی وغیران روزه هنات و غوله قزو و خواشند و کل و
وکیکی از رو و شست و عظمیه در میان فواره است و درین رسان در رشت
همه همراه ادامه جاه لای طابون بکند و همیں حکم در وقت طابون او و قمر و را
در هر بیان از برج ای شتر احکام فرموده و غلطه همیک از انسان قدر مبلغ عرق
نقلم کرد و اس طاطا لایی استخراج آن ای اکتاب خودون ای ای ای ای ای ای ای
آیا از اعراض من نظر مغفره داشته اند و ما ای ای ای ای ای ای ای ای ای
کوچک نا اهل ای
بود که لایت بکوت باد و با ایان سیما در سوط و میوه و قیف و سفاف و دهنی ای
آهار و صیون و کثیر حوانات بی و بی
و زم ای
دولی بیت باشد و ای
شتر و خوش بیلی باشد و خون و مار و طیان نایاند و میباشد و میباشد و میباشد و میباشد

۲۷

ج

میان عرب و روم خلت اند و از کنایه قلاع و مکانات کیم برند و مکاناتی همچو
خراب شود و دلکا و پیمانی افتاد و اینکه رواج خیر و نایاب باشد و اخاطرات سعادتی
و کور غذای تلفه سقط شود و طایفه عرب به نه شوند بجهنم طبقی پیشی
حصیر حاجمه شوند و با کباره از این اعانت نه لشکری عظیم دامنه مقصدها حارب کشند و
قطع طرق باشد رسه تغذیه هم اخذ کشند و قتل و موت باشد در ازق و مسیح دیر
شوند و در هر چشم و سریعاً غافل کرد و دیدار شاد و پیشی عظم العذر باشند حق
نضر عرب نادع اعلی الیزدی در سال اول میلادت آورد هدایت که بعد از طلاق عیوبی
اول عذر طاری طاریت که زیر اهل حکام ما ناظمه نایاب کفر و کلام بر جست
وازان بر حواریت بیان استدلال نایاب این کفر و آنکه در حمل و در جو و
تاز طیور رسدا و توسری هم برمود منشیل کرد و حلال و طعن پس از ازد و روز
بر حمل ایقت رسدا و سایر بمحملات ایقت ساده امت مان و معلمین مایه و زاری اتفاق
افتد و باداشه میخال باشد و اکر و درج ایود کدم ایقت رسدا و ساری افعو
سلامت مانند و مردم منزق شوند و همان ظلم بدو و اکر درم عذان و بوجو از ای
ایقت رسدا و اینکه پیش از ایش و کوان تلقن ایشند و در وصف حلول قابیل و میتو
پاران ایسپاید و اکر دناید و ایود سایر جو ایکور نیا کید و در وعده ایشان
بسایابود و اکر در رسیله بود محصول ایز ایقت رسدا و شنیده ایشان و در پیاد
عقلیم لفظ ایش پایکد بکل کیم و عملک هر دو و الایابد اکر در عیان بود جناب
لشکر ایش و مکاکوت و طعمونه ایز ایکر و در عرض بیود و خل و کرسکن شاید
و ایقت طیور رسدا ایش ایشانی طیور و خروج ایشان ایز ایکر و در عیان
کردند و از طرف خواشناک ایشانی طیور و خروج ایشان ایز ایکر و در عیان
در جنگی بود سوابه ایش و مکی ایشانی طیور و ایکر و در عیان بود کنده را
کل ایشند و در سواحل و در بیها ایقت عظم دسته هد و اکر در جویت بود کنده را
نقش ایقت رسدا و موت ایکر و از شراف باشند حق عین بحدی در رساله ایز ایقت رسدا
او و ده و مانند ایز ایقت رسدا و موت ایکر و از شراف باشند حق ایکر و در عیان بود کنده را
از طلایع شیخی رسسته به دنکلکار ایز ایقت رسدا که داده دند ایشتان حق داشته باشد

لکه کرد و ایوان طبق نیتیست که بینا بعد تبلیغ خواسته از این سیاست میگردید و دو انتخاب
لشست انتخاب است که بینا بعد تبلیغ خواسته از این سیاست میگردید و دو انتخاب
دھان ایشان را فاتح میگردید و حکم ایشان را فاتح میگردید و دو انتخاب
منیزه میگردید و دو انتخاب ایشان را فاتح میگردید و دو انتخاب
رسور شود برای کوچه ایشان را فاتح میگردید و دو انتخاب
بقدیمیع هر دو حکمه مسوس خواهد شد در همانه که باز در جمیع مختلفین باشد
فضل ایک برای دیگری در همه قدر اکنصل بد استان ایشان را که خواهد میگیرد
مرکله ایک طول عرض میگیرد و میباشد که اینه دخاسته و میگیرد و میباشد
و میگیرد و در همه اتفاقه ایشان را فاتح میگیرد و میباشد
دکتایزین باید رفع کنم شد و لیسته ایشان را فاتح میگیرد و میباشد
اند هم ایشان ایک ایشان ایک ایشان ایک که کوکیزه و دانشدا ایک عجیب و میباشد
شناست و ایشان دو موافق شکل و همین را بر عاری میگیرد و میباشد
مزار ایشان شکل و بوبین هاله ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
میخواهد ایشان و هفتم و هشتم ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
اویز داد و ایشان
واهل ایشان هر کی را نایمیه خلبند کی ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
پیزول شهاب عود بوق حارمه ذوزد و ذوزد و صفت شهاب بیزول خل ایشان
مناکور شدن ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
افراز ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

میز سبزه ل و نفخه آشی ب خط انگلیکان لام صاحب کتابه آناله جان خان ای
والحق اینها میز مردی هستند و میزین صاحب حق میزند و میزین عالم است میزند
غلشتم ر بر طبع را زاد اسندا لای بحسب ظهور ابن علامات شده است میزند
داین میز خالی از توپ بسته **که** زو زو باز و دو دو زو زو باز و دو دب عکس
این کوکی میز دو قابن ارازوی از دست میانبر او دم خاص سکسیار باشد و هر
مشق اند که طهور این دو عالم دلله کند بر ضریعه و خوبی بخطه و مقدار
اعاظه و اشاره فن داریم و بهارها و بو و طاعون و کثافت چون و خشکی که از دلله
و خصف و مشتبا کات و حراق مواضع و افعان شدید و محکم و کثرت مقامات
و آنست دلوات این بی بی که در این بحث طهور کند و آنها لمحه که بجهت ایران
باشند دم او از همه جهه که باشد غیر از عالم داده بخیر و بودند شکرانه های میکاران
آنها هر دو را آنید و خرابی و فتن اند و خروج خواری بود و سببها تهدید کردند
که کوکیه و اوت الدنایت از اینها میزند و اینها عظم مشارعه باشون با اتفاق
بادشاها که کثرت زیر و مقادیر در مشارق و مغارب خاوری عرض العظیم
اصل رسان اضافت میلیت الممالک ای بدلند تدبیر فیلانیا ز و طبله و کوکه
اکر زد و راه سرکند خارج از منبع و پیمان و مقدم اقام و لایه کند و
اکر سرکند هر زان اقام بر خود و اکر از جانشی این دو کوکه طهور شدند
اثر اوز و دتریا شد و اکر آنها بی شغوب در مرآت از نند و بیاراد و بی خواه
ضسلمه لد و الین بن الطیوع قدس شریعه در شرح شیوه طبله بود که از دو
ذو را از طرف شرقی سی لند بی از همچه مغرب باشد و اکر از طرف غرب بر کوکه
مشق **احکام** و قوع زدات الا ذواب در جن اخیر عذر داده و اوت الدنایت در ج
حل لد لای کند بر هلا املول و در ساساستیلا اس اشاره و دم سفله و موسیانه
زیر میاندهان و بیار شاد دم بر ایچیم رسید و در انگلک اضطراره نکته شیع
یالیک دید و در زمین ترک خلی شود و شلخت عظیم در وی ایچا زیرین خاد دید و کوکه
در دی خشم و سرس و قلت هیئت و افراد که میز داشتند و میز کا و میز سفند و دو خود
در زمیں و قفت و سوره در زمیں فرس و عراق بیش بر ظهور او و مشرق باشد
ذلت بعدم دید و کثافت عدای دست میلیت هیئت فرس و نیوان و نیوان و اکر در عرب بود
در زیان غرب مکر و تهمایا دشنهای و قفار دسته هد و کثافت امصار و قلچ ای باشد و رطیعا

در نویسنده مثال و کتاب و خوازی زیرین و اعماق ایوان و افان دن کرده در
کند و سایر جو های در اقاییم با بلور خیز شخصی قوی باشد و خود را برساند
دلکشیده بر جهاد من امانته رزی دفع و سخنگویانها و اینجا در دعوه و غصه دن احتمام و
بطون و اسفا طیبا در مجاوزه ایاض و لذت فرج و شور و قلچ و جود و زبانه دلت و لغت
اهمیت ایات و قل ایشان با اینچشم از ابول بوطون و از در منطق شاه هوشیرو جو بشاش در فوج
ناریم تذکر ایام در دهلیم و اکبر در میزراهم شرط حداقت فنا ایشان شد پیچی عالی و قدر
سموها طیب و دات الدوایر و دریج یزدان دلله کند رضا میها و حدوش باده ایشان
در لک باده ایهی از ولایه هنوب و کوی شیرینهایها و شادی هر و فضای ایران و ایلک رده
خانها و خیرخواه و لاخشند ده دن و مفضلن ما ایشان و ملعته همیں مصلحه همیش
و غصب بارشاد و شادسته همیش فنا ایها و مدد و میر در دینی روسا و اغافن و سخن جهان
و اهقطان بخارها و خاله ایشان بایشان و خدا و دن سخنگویانها و اکبر و منیز
ظاهره ایشان بعینی در مملوک عراق و ده و اساقط ایشان است و فندر بارادره و ولایه
نصر موصی و اکبر در میرزا همیش حربه روزخان خورستا و اهواز و عراق و موصی عرضی
ملوک و خوست میهای اهل خود و امثال آیا و میز روح عقربه دلنه کند بر شکن برق و قطب
ها و بزرگواره کر و نسلشان میهوا خاصه عجله و بسته ایله و باده ایهی ایهانه ایشان
کلک دکیه و در خابا پا شد و کلرت و بایه و سوت در اهطا ره بخته نهان بیشتر ضعیع
حلل و عزم و مج و مثنه و عالمه مان کلک و در دلشت و نیز ایشان امکنیل و مغونه عضی
سخن بیشتر و لذت فته و عویب و خوشی دن اهلفت از لکشکه بایشان سلاخین و حکما
و اکبر طاری شرق نهاده هش سلامی اهل اراق دی بالشیده و دلنه بنت در ایان ایاض
سنان و کلک بایشان سد و آن در طایه غیر غیر ظاهه ایله و خود کلک کوی کسری سبند
ظاهره دوات الد و ایپ در برج قوس میز دلات بسته و مخصوصی هم او میت در دواب
و خوشی اتفاق را کیا در و مشهد مولوک بخواه و خوش بیان و محمد خون
اموال از دلت عالیا و ارئه ایصال ملکه بخواه و خوش بیان و محمد خون
ایشان و خلخنا، ایشان و مورث ایشان ایشان و خوش بیان خلخان ایشان و ایشان
بکان ایشان ایشان و خصتاد دوابی ایشان و خواه و خلخان ایشان در دوابی و بیان داد

و از عقده فلکیه ای ای عظیم شد بسیاری قوی و سست اد نام حکمت و عقافت خدا آمد
از درختان نام سا ناظر شد و اقام روابت نایاب کرد و دیگر نیز هیچ پسری ای عظیم
ها همیار و زنده لوف و خواری کشیده طارث شد من یعنی فخر شد اینی بگفت بعد از آن
آنچه وشی و شد در دری و نات طا هوش و فرو می اند و کما همیشند و کما همی باشد
و بودیمی خیلی میاند و هم درین سال بر قریطیم در بنداد و میزین رایی با آنکه در این بنداد
ارضیمیم بود بار بیان کرد پس ای عظیم شد و بعد از آن جزئی طا لیل شد لار دار ای ای
بدی کمتر و ای ای کویند که در سند دوسته چون بلت همی ای افغان شد متا همی
سریع دست این بینی که ای
علمات آن بود که در این میانی بالکله سقط شدند و در اصطبل سلطان ای ای ای ای
پایی و ساری بمانند و دم پاده زد میکردند و آنکه این جو ای
و خداوند بعلتی کام و در ای
و با ای
جوانانش تواند که در سال میان بوده ناسوچل مغوب بگفت و متول ای ای ای ای ای ای
کنیر و راییت خواهش ای
خفته ز لری و رجه ای
جلال ای
مددیل بکن ای
سال ای
ظیم خاکشند و در ذ ولیکه هاش ای
انزلشند و اند ای
کرکت و بیکی ای
اپنید رسند و دوسته چون بلت داشت خا بخت و از هموطنان بین کشاند
سایید و بیگانات خلار عظیم صد و هجده میل مصروف مضا فاستان نزد ای ای ای ای ای
نهند بدر بید و بید در مشتمل مضا دوسته چون دیگه ای ای ای ای ای ای ای ای ای
دیج قوس نیزند شولون نا و حوال بیطن الموت برد است و ای ای ای ای ای ای ای ای ای

پیش از دفع باطل معموق شد و یوجون عقر بر برج ملت اسلام است دینی اعلیٰ
سلام فشار و قته سیاست دارد و در علیحد زیرا ن این اثنا و قویه افت و مدلنندگان
نهایت رعایت را خواهد داشت و این میتواند عین اشان خود و خود و غلط
نمایند و عکس این خواهد بود که اینها میتوانند پیشتر سیاست و اکثر اینها خود
سازمانی هستند و اینها عمل انجام نمیکنند و در کتابت نهاده اینها که در طالع اولاد سلطان
که اینها را در رساله خصوصیت چهارم فرمیده ایمان شرکت نمیکنند و در اینجا عده ای
که اینها را در رساله خصوصیت چهارم فرمیده ایمان شرکت نمیکنند از اینها ای
بعنون اثرا و درین حالت علیهم منصب شد در اینجا نیز اینها ای
تمعاشر از اینها و گرفت چنانکه بصور تابعی در قلعه ایوان اینها شوارات عقمه ای ملک
شد و قوه هر ارسطور شد هر کوچه رخانه و عطوف خوش ای و جانبه شرقی مع
شونک و از اینها اصل همیشه علاوه بر رسید که نشید پیدا کرد و میتواند در و میتواند
ساقی و ساقی و جمال از اعمال باشند فرانک این اصطلاح ناضج سمعی برداشت و بعد از
تفصیل و تصریف شنیدن رفیعیان مرجعی اینکه کمک کر که از طرف شرق سبلان خصوصیت
هر رود و این ساره بارگول بطیلیوس منحصر است در سلطان هنین الیمن میگردید بعد
از اینکه اینها از خبر فوت سلطان اشناز گرفت **فتن** کاندیل طبولون احمد بن
بوزع منصوب در رشح صد کله طبلیوس کوید که وقت در هر روز و در هر شب و در طی هشت
وقت پیاسال بذل شت سلطان ایلانه بمقابلت و درویش نقصانه دارد و لذت های
میکند در آنکه ایلانه و مختاری از دنی و حیزه مثل مقطوع و دی اینجا نار و هی و هی
اج الدین ایکوچیان کوید که در رساله خصوصیت و خصدا و هی و دوقت که در
غوره نه خاصیت و در روی پر شو شتر دید که دیلمی طبلیوس مدلنی میباشد و مدلنی میباشد
نذر مالی قمار تزار عطا مظاہر شد و خون سیسا بر پیشند و در خلاص این احوال
دشت ایکر هلا کوچان در حوالی راه از عالم را قشتافت و هم کوکدله دست
خوردند. خصت نهنگی و درخوان دیلم را در دنیا دام دمعوظ هشت و هم کوکدله دست
بعد از این پانکله متنفس نکروزی ای درینما ایلمدر ولا که ایمان باقی باشد و مدلنندگان
که ایمان
سیکون که ایمان ایمان

دو بیست و سه هزار هجده هزار ریزمن عراق با دیده علم و دیدن کوکت چنان که ملک دیره ایان
رودخانه بارنداد و انتشار ریحات نباتات العصع تا پایکش خیلی بکرم و مکانی قیاس شد
بسیجی هارفارد غازگرد و رزاري مومند در درجه حاشیه جاری اول سال در دور
زایر عظم روایت عرق چادرت شد و در سه شبی هیدلان کوکی قطبی خود که بان
عقلت و کوت ضرع و طبل کشته شد کشته بود و در ناحیه شمال تا وسط المیاه
فت و پسند یافته از عرض ایشاد و اینها خال و مثناهی بیرون نامنطبق شد و فرازی ظلمت
شد بدری ایشاد شد یادهای سمعیه دیدن کوکت چنانکه ورم در ریحکه ای از عصر
چیز شده تا عصر چیخته ای او متوجه شد و بعداً دن را کل است اشیاء بر شاعع
در زمانها ظاهر گردید و نطا طغیه بروانش و بعداً زان را کل است زانه بر ورن
عظمین در ناحیه علی ظهر گردید و اینها صعود نمود تا نامه قله بر ورن
زمان بیان معمق تر ایشاد که بقیه علاوه عزم هر کشت اهل شدن و از کنیت تنشیه
ایم و ایند رسید و دویست هیل و لش همی دیروز شام و اینا که وجز ایل و سلوج ای
ز لز لز عظم شد چنانکه بجهات صدر آن رسیده و آخر تا بیان این جوش
آن بود که متوکل رانیم شوار سند و دویست هیل و لش همی برای این کشته
شد و پیزی بعد از شریعت های ایل ایل و عظام طرح قلن و سوران منطبق شد ایل و لش
علیاً کما عظیمه عناصری است ایل ایل و عظام طرح قلن و سوران منطبق شد ایل و لش
و منتفقت طالع میشون و شهور لال قوق ایسفلانه بیست صادر نهن سبلو و دماغ
فروی و مراج همچو ایل ریخته کشند ایل دکل ایل ایل و لش همی نمود ایل ایل و لش
نمکاسته ایل کوکی راست در زمان مکفی عبارت شهور رسن نهانی و فلمی ایل و لش
پاشد و ذوق شنیخور گردید و کشته شد و این ریخته کوکی شهور رسن نهانی و ده
بیانک و از تابعیت ایل علامت نهبت بیکسنه بیسند و دیسته ایل ایل و لش رسید
و ایل ایل بکلکه ایل پیچه رسید و در ایل ایل و لش و باشند که کمی ایل ایل و لش
زیلیت مصری و حجر کتاب کوکی در لایه ایل ایل و لش رسن نهانی و ده
عقر طبلو و لز و عطفون و درای العین دیوار و نصف جرمه همین منبع و شلیل
المیاه اینجی بود که ایل ایل و لش رسید مقابله ایل ایل و لش رسن نهانی و ده
میشند ددار ایل ایل و لش رسید مقابله ایل ایل و لش رسن نهانی و ده
زیلیت مصری و حجر کتاب کوکی در لایه ایل ایل و لش رسن نهانی و ده

وپیش از این باخته بکار گیری میکرد که جیبیات بود بدایستا زر عده من افلاطون
بنشود هر دو از اعماق در کارهای خود را فنندگان ایران اولین بار در عرض شنیده
نود آنکه آن شد دلمندانه ایشان را تغییر طاقت از خاصه ایست و درین
بعض شاهزاده ها و اخیه ایشان گفت دست چشم به است خبرت داد طبقه نیز
جهان آنرا است اشل بود و حاضر انشتاد که این بعثت سخنگوی اهل بود «حقیقت» و «روزی
که حقیقت شنا و قصہ شنیده ایشان حسین بن علی همچنان مسلم عقیل ایمان میزباناد و
جهان صلح ای از خوش خدا درین عزم بود که سخنگوی اهل بود و این چکره دست چشم
در طلاق داده بود منظور داشته مراجعت کرد و صورت این قبیله ای اینسان امام زاده
الاحمد ایه شنا خواهون را تغییرت مال کار خود را در عالم ای ای ای ای ای ای ای ای
مزیت خواهون که از شنیده ای که بزرگ بسته غیرت مسلسل ای شنید و «قصه ای ای ای ای ای ای
عیوب» میگوین کلیه ای مذکور خود بقصده ای
راست رو ای
میباشد شنبه بار و از طلاق خجا تباشد ای
بود که میتواند کوئن خواهد ای
از ای
اری ای
دیگر میتواند عقوبات ای
خواهد دارد سیل ای
متوجه مسطور است و هنوان ای
درین ای
حکم کوئن
درحالی ای
جهان کلکه سی نانک ای
خود را در ای
سبحی بود که قسم ماشه موسوی ای ای

کوئی قریبی در کتابی ایشان مذکور نہ کوئی دلخواہ کا اعلان کر کر خدا در بروز
فریاد کند امداد میخواست مل المخلوقات کو سکان میخیجوں کا شکار کنند و درین امور
بسالوں بسیار یاد و ملدا شعر عرفت اتفاق ہوئی کہ در کتابی ایشان ^{غیر} کتاب فیصلہ
چنانچہ مخفی و بعد ایشان در کتابی ایشان خواهند بود رکنا حیدری تحریر
برای ان مضمون را در خواصی ایشان نگفتموہ اند و در کتابی ایشان مدن کو سب
کہ اک جانوری غیر ماد و موش و ماہی جو خود را بخورد دلیل قطب باشد و کو دلایقی
عمردی با غیر حشر خود جمع کند دلخیڑی ایشان داشد و اک دل رفت طالعی
سلک در میان ایاد ایشان کر کند دلخیڑی ایشان دا کر دلخیڑی در زمان ایشان
کوئی کند ایشان ایاد بود و اک دل دیلوی پیش کر کند مرا شاخوی خوبی و دل ایشان
رس سارا نشکر کے کند بدل جو خلق ایشان باشد و دنام حاملہ باشد دا کر دل ایشان
لیسا بلکہ کر کند دلخیڑت ماران باشد و اک دل دیسا اک دل بد برد و با دیری
کند و اندا م خدمیشاند و در وقت ایشان ایشان تجھوڈت ایشان ایشان در وقت
باشد و اک سلک با مادہ کا وارقی کند کو ایشان غلام باشد ایشان ایشان در وقت
خود را میسو نند سلک خرمود در فریاد کند بزرگی در ایشان دش فرود و دل والیسی
محاوی و جملکی خواهی ایاد ایشان ایشان فریاد کند و سلیع اعلیٰ با ایشان ملقوت نند
لشکر کیا نہ با ایشان ایشان خوشی و اک جانور دلخیڑت ایشان ایشان عجیب کند دلخیڑت ایشان
کیا ایشان ایشان ایشان ایشان کو ایشان خود زدن بنیں بخا و قبول ملا می خلود و ایشان شجھہ
کر کے کا فریاد کند و کوسا زند است باشد دلخیڑو ایشان باشد ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ماد کا و تریشند چاک کار باران قریشیو و موعده بر خواستہ دلیں سیاہی
مواشی پد و دنام کتاب زنفسم سیخا مسکویا سیخا مظلویا سیخا مظلویا ایشان نند
اٹھضا ایشان دز کراسا یو قدیما و ملکیت کارن کیا ز اقوال ایشان ایشان
پا قرفلام ایشان هر سلسلہ مسمی و الشیطانی ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
صاحب طبعی دیوار مسٹح عالم محبوس دیوار طبعی پر کچھ جم ز ایشان ایشان
بوز رجھیں حکان و زیر یون شوار و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

خواجہ ضمیر الملہ والدین التویجی ایڈیٹا برانف اوس شعری میں ابو جعفر عازم
بزرگ حواسٹ شوریہ نیاشت اللہ مصری احمد بن الجلیل سعوی کوششیں اکٹھے
احمد بن زریز مسلمان بیرون سعوی نندی کتابیاں تاہمہ مہمند اولماں ملمبوڑی
حصہ فائدۃ القیم عصب سچی ایوس مسلمان قاش علی بن حنبل صدری شام اربع
مقاتل حکم ابو قاسم طیق امام ابو الحسن سعوی ابراهیم حاسکے بیٹھام هندی
بن ایں الرجال اصحاب کتاب خوار القضا حکم اصلح عیین الدین معروف ناج الدین ریاض
مجھوں صاحب کتابیاں لادینہ حکم شرودان راری صالح وضنة النجیب علمی خاصی
حکم کتاب شخار اہمتا موکنائی حقیقت عبدالعزیز الرسجد بخ سید جعفر لاہی احمد

و	۳	۴
۴	۵	۶
۳	۲	۱
۲	۱	۰

